

VLAAMSE RAAD

ZIT-ING 1988-1989

8 JUNI 1989

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het onderwijs

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene inleiding

Voorliggend ontwerp van decreet wenst te voorzien in een wettelijke regeling van een aantal aangelegenheden ten aanzien van de verschillende niveaus van het onderwijs.

Een eerste en belangrijkste deel van dit ontwerp heeft betrekking op het politiek akkoord dat werd afgesloten op 9 november 1988 betreffende de ARGO (Vlaamse Raad — Stuk 161 (1988-1989) n°1).

In uitvoering van dit akkoord werd door uw Hoge Vergadering reeds het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs goedgekeurd.

Door het inwerkingtreden per 1 januari 1989 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gewesten en Gemeenschappen, heeft deze nieuwe publiekrechtelijke rechtspersoon zijn bevoegdheden opgenomen en werd aldus effectief uitvoering verleend aan een belangrijk deelaspect van hogergenoemd politiek akkoord.

Naast de oprichting van de ARGO bevat dit politiek akkoord een aantal overeenkomsten die een belangrijke weerslag hebben op het volledige onderwijsveld.

Door dit ontwerp van decreet wordt voorzien in de uitvoering van een aantal van deze overeenkomsten, waarvoor een optreden van de decreetgever noodzakelijk is. Het betreft inzonderheid artikel 1, § 5 en 6, 7 en de artikelen 2, 3, 6, 8, 11, 12, 13, 14, 15, 20, 21, 22, 27, 28 en 29.

Dit ontwerp bevat ook twee artikelen die de uitvaardiging van het statuut van het personeel van het gesubsidieerd onderwijs moeten mogelijk maken, namelijk een artikel dat voorziet in de afdwingbaarheid van het statuut ten aanzien van de inrichtende machten van het gesubsidieerd vrij onderwijs en een artikel dat een afdoende rechtsgrond moet geven aan de uitvaardiging door de Executieve van een voorlopig tuchtstatuut voor hetzelfde personeel.

Het ontwerp voorziet ook in een aantal bepalingen die betrekking hebben op het secundair onderwijs en die de invoering van het nieuwe kader moeten mogelijk maken.

Voor de toelichting verwijzen wij telkens naar de commentaar.

De SERV bracht zijn advies uit op 17 mei jongstleden. In de mate van het mogelijke werd rekening gehouden met de opmerkingen van deze Raad. Er weze opgemerkt dat deze bedenkingen eveneens werden geformuleerd tijdens de onderhandelingen met de vakorganisaties (het protocol werd met unaniem akkoord door alle partijen ondertekend op 17 mei 1989) en met de representatieve organisaties van inrichtende machten (17 mei 1989).

De documenten in verband met dit advies en deze onderhandelingen vindt u als bijlage bij dit document.

De tekst werd aangepast aan het advies van de Raad van State.

In de commentaar bij de artikelen wordt uitvoerig gemotiveerd waarom de Executieve met bepaalde aspecten van dit advies niet kan instemmen.

II. Commentaar bij de artikelen

Hoofdstuk 1

Wijzigingen van de wet van 29 mei 1959
tot wijziging van sommige bepalingen van
de onderwijswetgeving

Artikel 1

De **punten** 2 en 4 zijn een gevolg van het bepaalde in artikel 6 van onderhavig ontwerp van decreet.

Volgens artikel 3 van de wet van 29 mei 1959 kunnen vanaf het schooljaar 1983-1984 instellingen voor secundair onderwijs van het type II, die tot een scholengemeenschap behoren, slechts programmeren, voor zover zij een aanvang nemen met de omvorming naar het secundair onderwijs van het type I.

Teneinde de wetgeving conform te maken, met de invoering per 1 september 1989 in het secundair onderwijs, aan de nieuwe structuur in toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de organisatie van het secundair onderwijs is het nodig de wijzigingen in de punten 3° en 4° door te voeren.

Het punt 8° wordt ingevoegd ingevolge een opmerking van het Rekenhof. Luidens de artikelen 11 en 15 van het koninklijk besluit van 30.08.1984 houdende organisatie van het

gewoon kleuter- en lager onderwijs op basis van een lestijdenpakket is er een beperkte overdracht van lestijden tussen verschillende scholen mogelijk : tot maximaal 13 lestijden in het kleuteronderwijs en 11 lestijden in het lager onderwijs.

De overheveling van de rest-lestijden van een bepaalde instelling naar een andere instelling, leidt voor de ontvangende instelling tot de oprichting van een betrekking, die voor betoelaging in aanmerking komt. Luidens een opmerking van het Rekenhof is dit niet toegelaten door de schoolpactwet, die de oprichting en subsidiëring regelt per onderwijsinstelling en naargelang het aantal leerlingen.

Voorliggende invoeging moet aan deze overdracht van restlestijden een wettelijke grondslag bieden. Deze wettelijke mogelijkheid wordt thans evenwel niet beperkt tot het basisonderwijs alleen.

Alhoewel dit niet uitdrukkelijk tot uiting komt in het artikel zelf wordt de uiteindelijke beslissing hier genomen door de betrokken inrichtende machten. Deze overdracht kan evenwel slechts geschieden met de uitdrukkelijke instemming van de betrokken onderwijsinstellingen. Dit is trouwens het fundamenteel onderscheid met de regeling van artikel 1, 7° waar het de autonome bevoegdheid is van de inrichtende macht om deze herverdeling te doen. Bij 1, 7° is het de voorafname van de 1 % op de lestijden, lesuren of uren/leerkracht terwijl bij 1, 8° het in de praktijk zal neerkomen op een afstaan van rest-uren.

De punten 7° en 9° geven uitvoering aan de punten 2.2. en 2.3. van het hoofdstuk VI — Financiering, van het ARGO-akkoord :

„2.2. Als nieuw initiatief zal binnen elk net en niveau een solidariteitsmechanisme geschapen worden, namelijk een afwijkingsmechanisme ten belope van 1 % dat gecompenseerd zal worden op het aanbod van organiseerbare en subsidieerbare lestijden. De 1 % kan worden aangewend over het geheel van niveaus, en voor zover budgettair neutraal.

2.3. Een bijzonder rollend fonds wordt geopend ten behoeve van alle netten en alle niveaus. Het volume van dit fonds wordt bepaald op 0,25 % van de organiseerbare en subsidieerbare lestijden. Dit fonds wordt jaarlijks gespijsd tot op het niveau van voormeld percentage. De aanwending van dit fonds gebeurt op beslissing van de Vlaamse Executieve, in functie van de crisissituatie met een zicht op een oplossing.”

Teneinde een vlotte organisatie van het schooljaar mogelijk te maken wordt voorzien dat de berekening van de 1 % en de 0,25 % geschiedt op basis van de cijfers van het voorbije schooljaar.

De toepassing van artikel 1, 7° en 1, 8° dient budgettair neutraal te zijn en dient door de betrokken inrichtende machten en onderwijsinstellingen alsdusdanig worden toegepast. Terzake zullen duidelijke richtlijnen worden verstrekt aan de administratie.

De voorafname van 1 % betekent uiteraard niet dat uiteindelijk meer dan 100 % van het aantal lestijden, lesuren of uren/leerkracht waarop men recht heeft voor een bepaald schooljaar, kan worden overschreden.

De toepassing van deze paragrafen mag niet worden verward met de toepassing van artikel 3, § 3, 4° van de Schoolpactwet. Door deze laatste bepaling kan worden afgeweken van de rationalisatievoorwaarden, zonder dat hierdoor evenwel extra lestijden of lesuren worden toegekend.

Bij toepassing van de bepalingen van voorgestelde paragrafen 5, 6 en 7 van artikel 3 van de schoolpactwet dient de per onderwijsniveau vastgelegde overlegprocedure bij de bespreking van de omkadering te worden gevolgd.

Voor wat het secundair onderwijs met volledig leerplan betreft zal het begrip „aantal uren/leerkracht” worden gedefinieerd in het besluit van de Vlaamse Executieve tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor dit niveau.

Alvorens bij toepassing van 1, 9° door de Vlaamse Executieve individuele dossiers zullen worden behandeld zal de procedure van de begrotingscontrole gevolgd worden voor elk individueel dossier afzonderlijk.

Artikel 2

Door het koninklijk besluit nr. 468 van 9 oktober 1986 werden de leerlingen die bij toepassing van artikel 4, 1° van de wet van 29 mei 1959 recht hebben op vrije-keuze leerlingenvervoer, verplicht een financiële bijdrage te betalen voor de redelijke afstand.

Deze redelijke afstand bedraagt overeenkomstig artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 februari 1960 houdende tussenkomst van de Staat in de vervoerkosten van de leerlingen, die zijn inrichtingen voor bewaarschool-, voor lager-, voor lager secundair en hoger secundair onderwijs bezoeken :

- 4 km voor het basisonderwijs ;
- 12 km voor het lager secundair onderwijs ;
- 20 km voor het hoger secundair onderwijs.

In punt 3.6. van hogervermeld politiek akkoord werd gesteld :

„Ter ontlasting van de begroting voor de scholen en scholengroepen van het Gemeenschapsonderwijs, wordt :

- de gratuiteit van het vrije keuzevervoer in het basisonderwijs verzekerd ;”

Dit punt uit het politiek akkoord wordt door voorliggend artikel 2 gerealiseerd. In het basisonderwijs wordt de bijdrageverplichting opheven.

Artikel 3

Door het thans bestaande artikel 5 van de schoolpactwet van 29 mei 1959 moet voorafgaand aan elke fundamentele onderwijshervorming een overleg met de afgevaardigden van de inrichtende machten plaats vinden.

In het politiek akkoord van 9 november 1988 (hoofdstuk 1 — punt 4) werd overeengekomen dat de Vlaamse Gemeenschap in de gelegenheid zal worden gesteld om over te gaan tot de oprichting van een Algemene Onderwijsraad voor de Vlaamse Gemeenschap waarin ondermeer alle onderwijsnetten vertegenwoordigd zijn en waarin overleg en advies wordt gegeven ten aanzien van het onderwijsbeleid voor alle netten.

Vermits de doelstelling van deze Algemene Onderwijsraad ruimer is dan de in hogervermeld artikel 5 bedoelde overlegprocedure, wordt het thans bestaande artikel 5 aangevuld door het principe van de oprichting van een Algemene Onderwijsraad, waarin alle betrokkenen van de educatieve gemeenschap zullen vertegenwoordigd zijn.

Het zal aan de Vlaamse Executieve toekomen om de bevoegdheid, de werking en de samenstelling, met mogelijker-

wijze de oprichting van deelorganen te bepalen. Dit zal uiteraard moeten geschieden in overleg met de groeperingen en organisaties die zullen geroepen worden om deel uit te maken van deze raad.

Daarnaast blijft uiteraard het verplicht overleg met de inrichtende machten — waaronder thans uiteraard ook de ARGO — over fundamentele onderwijshervormingen.

Artikel 4

Dit artikel is een logisch gevolg van de erkenning van de orthodoxe godsdienst als officiële godsdienst in België door de wet van 17 april 1985 (BS 11.05.1985) naast de vier andere erkende godsdiensten.

Wij verwijzen terzake naar artikel 17 § 1, 4° lid van de Grondwet :

„De scholen ingericht door openbare besturen bieden, tot het einde van de leerplicht, de keuze aan tussen onderricht in een der erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer. ”

Teneinde de budgettaire meeruitgave binnen de perken te houden zal in het basisonderwijs eenzelfde regeling worden ingevoerd als deze die bestaat voor het secundair onderwijs (artikel 4, § 3 van het Besluit van de Vlaamse Executieve tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs met volledig leerplan voor de schooljaren 1989/1990 en 1990-1991).

Artikel 5

Het op 11 juli 1973 ingevoegde artikel 12bis, § 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, stelt dat de statutaire bepalingen voor het personeel van het gesubsidieerd onderwijs in de mate van het mogelijke identiek moeten zijn aan die van het Rijk.

Na een zeer lange periode van voorbereidende en veelal mislukte werkzaamheden werd door de toenmalige nationale Ministers van Onderwijs op 2 mei 1985 een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 12bis, § 1 en § 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, aan het advies van de Raad van State voorgelegd.

Het advies werd verstrekt op 20 februari 1987. Dit omvangrijk advies was van bijzonder belang vermits er een juridische interpretatie in werd gegeven aan het begrip „identiek in de mate van het mogelijke”.

Om deze begripsomschrijving te geven werd door de Raad van State een grondige voorafgaande studie gemaakt van de voorbereidende werken van de wet van 11 juli 1973. Hieruit blijkt dat „identiteit in de mate van het mogelijke” betekent het principe van gelijkheid” maar omdat personeelsleden behoren tot verschillende inrichtende machten, zijn er redenen van technische aard die een volledige identiteit niet mogelijk maken” (Parl. Hand., Senaat, 4 juli 1973 — blz. 2201).

En verder : „De statutaire bepalingen zullen in principe identiek zijn doch er zullen zich gevallen voordoen waar deze volstreekte identiteit onmogelijk blijkt, inzonderheid omwille van de verschillende natuur van de inrichtende machten van de onderwijsvormen. De Minister verwijst onder meer naar hetgeen in de memorie van toelichting werd gepreciseerd

inzake de reffectatieprocedure”. (Ged. St. Kamer van Volksvert., 1972-1973, nr. 635/3, blz. 10).

Krachtens het advies van de Raad van State was een verschil tussen het statuut van het personeel van het Rijksonderwijs — thans Gemeenschapsonderwijs — en het statuut van het personeel van het gesubsidieerd onderwijs slechts gerechtvaardigd door de verschillende juridische natuur van de inrichtende machten. Daaraan toevoegend dat luidens het advies „als algemene regel mag worden geformuleerd dat, tenzij ze uit zichzelf klaar zijn, verschillen alleen dan toelaatbaar zijn wanneer ze naar behoren verantwoord zijn”.

Als verschillende juridische natuur van de inrichtende machten diende begrepen dat een inrichtende macht van het gesubsidieerd vrij onderwijs (meestal een VZW) een rechtspersoon is naar privaat recht, terwijl een inrichtende macht van het officieel onderwijs een publiekrechtelijke rechtspersoon is. Dit heeft als gevolg dat de rechtsverhouding inrichtende macht vrij onderwijs-personeelslid van privaatrechtelijke aard is, terwijl de rechtsverhouding inrichtende macht officieel onderwijs — personeelslid, van administratiefrechtelijke aard is.

Uiteindelijk kon door het ontslag van de toenmalige regering geen goed gevolg worden verleend aan de uitvaardiging van dit koninklijk besluit.

Sindsdien werd echter het Belgisch institutioneel kader grondig gewijzigd.

Niet alleen werd de bevoegdheid inzake onderwijs quasi integraal overgedragen aan de Gemeenschappen, maar ook het artikel 17 van de Grondwet werd meteen grondig herschreven.

In het kader van voorliggend artikel 5 zijn vooral twee aspecten van de wijziging van dit artikel 17 van belang. Zo werd vooreerst door de nieuwe § 2 de mogelijkheid gecreëerd om de uitoefening van de bevoegdheden van de inrichtende macht van het Gemeenschapsonderwijs, voorheen Rijksonderwijs, over te dragen aan een afzonderlijke publiekrechtelijke rechtspersoon.

Voor de Vlaamse Gemeenschap geschiedde dit door het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs. Voor het opmaken van het statuut van het personeel van het gesubsidieerd onderwijs en de verplichting van identiteit heeft dit voor gevolg dat de uitvoerende macht, bevoegd voor dit statuut, niet langer één en dezelfde rechtspersoon is met de inrichtende macht van het Gemeenschapsonderwijs. Weliswaar wordt ook het statuut van het onderwijspersoneel van de ARGO door de Vlaamse Executieve uitgevaardigd, doch het is evenwel niet langer haar eigen personeel, *sensu stricto* en er zijn eigen aspecten, specifiek aan de werking van deze nieuwe rechtspersoon. De eigenheid zal mede worden gekenmerkt inzonderheid gelet op het advies dat terzake zal worden uitgebracht door de centrale raad van de ARGO. Hiermede vervalt dus logischerwijze het referentiekarakter van het statuut van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs zoals dat vroeger was.

Daarnaast werd in genoemd artikel 17 een nieuwe § 4 ingevoegd luidend als volgt :

„§ 4. Alle leerlingen of studenten, ouders, personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoordt”.

Bij de verklarende nota van de Regering (Parl. St. — Senaat, 100 - 1/1° (B2 1988) wordt geconcludeerd : „Gelijkheid kan en mag dus alleen met grote omzichtigheid beoordeeld worden. Zoals in artikel 6 gaat het om toepassing van gelijke regels op gelijke situaties. Objectieve verschillen — en alleen deze — rechtvaardigen en noodzaken een verschillende overheidsbehandeling, aangepast aan en in verhouding tot deze verschillen”.

Als voorbeeld wordt aangehaald dat de rechtspositie van het personeel, waarmee een vrije inrichtende macht een contract afsluit, nooit identiek kan zijn aan het statuut van het personeel van het rijksonderwijs, noch aan dat van het personeel van de gemeenten en provincies.

Bij de bespreking van artikel 9 van hogervermeld ontwerp van bijzonder decreet wordt door de Gemeenschapsminister van Onderwijs hierover verklaard : „Met betrekking tot het personeelsstatuut van het gesubsidieerd vrij onderwijs stelde de Schoolpactwet dat dit zo identiek mogelijk moest zijn aan dit van het Rijksonderwijs. Door het politiek akkoord wordt deze verplichting vervangen door het gelijkaardig zijn van het statuut van het personeel van het gesubsidieerd onderwijs aan dit van het Gemeenschapsonderwijs. Dit betekent een meer aan het gesubsidieerd vrij onderwijs aangepast statuut. Dit geldt evengoed voor de andere gesubsidieerde netten. Een identiek statuut kan het gesubsidieerd onderwijs niet worden opgelegd. ”

Daarenboven is, door de oprichting van de ARGO en de daarmee gepaard gaande grote autonomie inzake personeelsaangelegenheden voor de lokale beleidsniveau's, het statuut van dit personeel thans nog geregeld door het koninklijk besluit van 22 maart 1969 — ook aan een grondige herziening toe. De grote krachtlijnen van dit nieuwe statuut liggen vast in het reeds eerder vermelde politiek akkoord.

Thans is op het niveau van het Ministerie van Onderwijs, een werkgroep van ambtenaren belast met het uitwerken van dit statuut met als basis de krachtlijnen van dit politiek akkoord.

Door het voorgestelde artikel wordt de verplichting tot „identiek zijn in de mate van het mogelijke” opgeheven. Hierdoor zal voortaan het artikel 17, § 4 van de Grondwet als referentiekader gelden.

De verplichting van identiteit werd in de voorbereidende werken bij de wet van 11 juli 1973 en het hogervermelde advies van de Raad van State dusdanig omschreven en geïnterpreteerd dat verschillen enkel aanvaardbaar worden geacht wanneer deze hun oorsprong vinden in de verschillende juridische natuur van de inrichtende machten. Deze interpretatie laat niet toe het beginsel van artikel 17 van de Grondwet volledig te valoriseren. Ook andere, bij voorbeeld feitelijke omstandigheden, als daar zijn, de grootte en de geografische uitgestrektheid van een inrichtende macht, het aantal personeelsleden van een inrichtende macht, kunnen een verschillende behandeling objectief rechtvaardigen (zie verklarende nota van de Regering bij het voorstel tot wijziging van artikel 17 van de Grondwet — Ged. St. Belg. Senaat, 100 — 1/1° (BZ 1988).

Artikel 6

Voor het begrotingsjaar 1989 wordt een voorlopige regeling ingevoerd, waarbij de financieringsmiddelen voor onroerende investeringsmiddelen als volgt worden bepaald :

1° gemeenschapsonderwijs : een 100 % financiering die onmiddellijk ingaat bij het van kracht worden van het decreet, ten belope van 1.648,0 miljoen frank ;

2° gesubsidieerd officieel onderwijs : 60 % rechtstreekse subsidiëring van de bouwkost en 40 % leningswaarborg met rentetussenkomst ten belope van het verschil tussen 1,25 % en de marktrente met onmiddellijke inwerkingtreding. Te dien einde wordt de aan het gesubsidieerd officieel onderwijs toegekende dotatie van 500,8 miljoen frank als volgt opgedeeld :

a) de toegekende leningsmachtiging van 40 % komt overeen met een krediet van

$$\frac{229,1 \times 68,63}{100} = 157,2 \text{ miljoen frank.}$$

b) de voor rechtstreekse subsidiëring aan 60 % beschikbare enveloppe is gelijk aan $500,8 - 157,2 = 343,6$ miljoen frank ;

3° gesubsidieerd vrij onderwijs : hier wordt onderscheid gemaakt tussen de periode vóór 1 oktober 1989 en erna.

a) bij het van kracht worden van het decreet worden leningsmachtigingen van 100 % van de bouwkost toegekend ; hiertoe wordt het beschikbaar krediet van 1.824,6 miljoen frank omgezet naar 2.658,60 miljoen frank leningsmachtigingen ;

$$\frac{(1.824,6 \times 100)}{68,63} = 2.658,60 \text{ miljoen frank.}$$

b) bij gebrek aan het neergelegd ontwerp van decreet houdens de hieronder beschreven duurzame regeling wordt het per 1 oktober 1989 overblijvend saldo van deze leningsmachtigingen op die datum omgezet naar een dotatie (100 frank leningsmachtiging = 68,63 frank krediet) dat wordt aangewend voor een rechtstreekse subsidiëring aan 70 % in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en 60 % in de overblijvende niveaus.

Dit systeem is, zoals gezegd, voorlopig.

De indieners van dit ontwerp van decreet gaan ervan uit dat in elk geval uiterlijk op 1 oktober 1989 een decreet zal worden ingediend in, de Vlaamse Raad dat een duurzame regeling inhoudt.

Deze duurzame regeling zal rekening houden met onder meer volgende factoren :

1° artikel 17 § 4 van de Grondwet, inzonderheid „de wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden.” Op het vlak van de onroerende investeringen is de specifieke eigenaarsfunctie zo'n verschil ;

2° de bij besluit van de Vlaamse Executieve, bekrachtigd door de Vlaamse Raad te bepalen techniek van financiering in het gesubsidieerd officieel onderwijs ;

3° het inzicht in de budgettaire behoeften en de verdeling ervan over meerdere jaren voor de financiering van onroerende investeringen.

Aangezien een duurzame oplossing een akkoord binnen de Vlaamse Executieve impliceert dat rekening houdt met alle hierboven vermelde elementen, wordt de verdeling van de globale investeringsmiddelen 1990 afhankelijk gemaakt van het hierboven bedoelde besluit van de Executieve, bekrachtigd door de Vlaamse Raad.

Het decreet dat deze duurzame regeling inhoudt zal, op het vlak van de toegepaste financieringstechniek, ten minste

in werking treden op 1 oktober 1989. Bij niet-indiening van dit decreet geldt vanaf 1 oktober 1989 en tot uitputting van de kredieten 1989 de hierboven beschreven regeling met omzetting van leningsmachtigingen naar dotaties voor het gesubsidieerd vrij onderwijs.

Door het artikel 6 wordt thans het bestaande wettelijk kader (hoofdstuk II van de wet van 29 mei 1959, gewijzigd door de wet van 11 juli 1973) voor het overheidsoptreden inzake infrastructuur voor het onderwijs gewijzigd.

Dit artikel voorziet in een gedeeltelijke en voorlopige (zie supra) uitvoering van punt 4.2. van het hoofdstuk VI, van het politiek akkoord.

„Rekening houdend met de specificiteit van elk net zal worden gezocht naar de meest aangewezen financieringstechniek. Hierbij wordt uitgegaan van het verantwoordingsprincipe”.

De bestaande wetgeving bevat vier fondsen met een verschillende opdracht en structuur :

1. Algemeen Fonds voor schoolgebouwen

Het Algemeen Fonds heeft als opdracht, op verzoek van een inrichtende macht en voor de onderwijsinrichtingen die na 1 januari 1973 werden opgericht, alsook voor de internaten van het Rijksonderwijs opgericht na deze datum, de definitieve infrastructuur tot stand te brengen en de verdere behuizing te verzekeren. Met dit doel kan het gronden aankopen en geschikt maken, en overgaan tot de bouw en de uitbreiding van de nodige gebouwen. Achteraf neemt het de geschiktmaking, de modernisering en het eigenaarsonderhoud ten laste. De diensten van het Gebouwenfonds voor de Rijksscholen verzekeren voor rekening van het Algemeen Fonds het beheer, de geschiktmaking, de modernisering en het eigenaarsonderhoud van de onroerende goederen.

Het Algemeen Fonds werd nooit operationeel.

2. Gebouwenfonds voor Rijksscholen

Door de wet van 11 juli 1973 werd voorzien in een drievoudig systeem van overheidsoptreden inzake infrastructuur.

Voor het Rijksonderwijs werd het Gebouwenfonds voor Rijksscholen opgericht.

Het Gebouwenfonds voor Rijksscholen heeft als opdracht de behuizing te verzorgen van de Rijksinrichtingen, — internaten en Rijks-psyche-medisch-sociale centra. Met het oog op de behuizing kan het Fonds gronden verwerven en overgaan tot de bouw, de aankoop, de geschiktmaking, de modernisering, en de uitbreiding van gebouwen. Het Fonds staat eveneens in voor de eerste uitrusting en het eigenaarsonderhoud van de nodige gebouwen. Het kan ook overgaan tot de tijdelijke inhuring van gebouwen.

3. Fonds voor Provinciale en Gemeentelijke schoolgebouwen

Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs werd geopteerd voor een dubbel systeem. Enerzijds een betoelaging van 60 % van de bouwkost en anderzijds een rentesubsidieregeling voor het overige gedeelte.

Voor de financiering van de 60 % werd overgegaan tot de oprichting van het Fonds voor Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen.

Dit fonds heeft als opdracht ten belope van 60 %, de aankoop en de bouw-, modernisering-, uitbreidings- en geschiktmakingswerken alsook de eerste uitrusting te subsidiëren van gebouwen voor de gesubsidieerde provinciale en gemeentelijke onderwijsinrichtingen, psyche-medisch-sociale centra en internaten.

4. Nationaal Waarborgfonds

Het NWF voorziet in een rentesubsidie voor leningen aangegaan ten belope van het niet gedekte deel (40 %) in het gesubsidieerd officieel onderwijs en 100 % voor het vrij onderwijs.

Het NWF heeft bovendien als opdracht de terugbetaling van kapitaal, interesten en bijhorende onkosten te waarborgen van de leningen aangegaan met het oog op de financiering van de aankoop, de bouw, de geschiktmakings-, moderniserings- en uitbreidingswerken alsook de eerste uitrusting van gebouwen bestemd voor de gesubsidieerde onderwijsinrichtingen, psyche-medisch-sociale centra en internaten.

Ten gevolge van de communautarisering van het onderwijs (artikel 59bis, § 2 van de Grondwet) zijn een aantal fundamentele wijzigingen opgetreden.

De Fondsen zijn in hun juridische natuur nationale fondsen. Door de communautarisering dienen zij bijgevolg opgesplitst.

Het Nationaal Waarborgfonds, als parastatale B zal bij wet worden opgeheven.

De personeelsleden van deze fondsen worden overgedragen naar de respectieve Gemeenschappen, bij toepassing van artikel 91bis, § 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot hervorming van de instellingen zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten.

De overheveling van de saldi van deze Fondsen naar de Gemeenschappen kreeg een regeling in artikel 73 van hogervermelde bijzondere wet van 16 januari 1989.

Daarenboven werd in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de ARGO voorzien dat dit orgaan bevoegd is voor zijn eigen infrastructuur (artikelen 35 en 75). Hieruit blijkt dat het Gebouwenfonds voor Rijksscholen in zijn huidige structuur impliciet werd opgeheven. Met betrekking tot het personeel van dit fonds werd een specifieke regeling uitgewerkt door het artikel 72 van hetzelfde bijzonder decreet.

Deze vaststelling heeft ook belangrijke gevolgen voor het Fonds voor Gemeentelijke en Provinciale Schoolgebouwen. Dit Fonds maakt immers inzake personeelsstructuur één geheel uit met het GFRS.

Naast de wijziging van artikel 59bis § 2, 2° van de Grondwet is er ook de fundamentele hervorming van het artikel 17 van de Grondwet, inzonderheid door het inschrijven van het gelijkheidsbeginsel, wat impliceert dat de middelen die de overheid besteedt aan onderwijsinfrastructuur op een gelijke wijze dienen verdeeld over de onderwijsinstellingen en dat een verschillend overheidsoptreden zijn verantwoording moet vinden in objectieve criteria.

Hierbij dient verwezen naar de, bij de bespreking van het in artikel 5 van dit ontwerpdecreet vermelde gelijkheidsbeginsel van artikel 17 van de Grondwet en de ook reeds vermelde verstrekte toelichting van de Regering bij dit Grond-

wetsartikel (zie supra) : „in het Rijksonderwijs is de Gemeenschap tegelijkertijd diegene die financiert en die onderwijs inricht ; in het andere subsidieert de Gemeenschap een andere instantie, die zelf onderwijs inricht. Dit kan bij voorbeeld gevolgen hebben voor de techniek van de schoolbouw. In het ene geval is de Gemeenschap immers bouwheer en eigenaar, in het andere geval niet.”

Tenslotte dient verwezen naar het hogervermelde politiek akkoord, specifiek met betrekking tot infrastructuur.

„4.1. De reductie van het personeel en de gebouwen komt de investeringen ten goede. Tenslotte zal inzake investeringsmiddelen en dit rekening houdend met de globale financiële context, mede via wetenschappelijk onderzoek een objectivering van de behoeftebepaling en van de middelenverdeling worden nagestreefd.

4.2. Rekening houdend met de specificiteit van elk net zal worden gezocht naar de meest aangewezen financieringstechniek. Hierbij wordt uitgegaan van het responsabiliseringsprincipe. ”

Op grond van voormelde overwegingen wordt door onderhavig artikel voorgesteld om één publiekrechtelijke rechtspersoon sui generis op te richten met als bevoegdheid het organiseren van de overheidstussenkomenst inzake infrastructuurwerken voor het Gesubsidieerd Onderwijs, namelijk de Dienst voor Infrastructuurwerken voor het Gesubsidieerd Onderwijs, in afkorting DIGO.

Op die manier zou er in het onderwijsveld een tweeledige structuur ontstaan :

- de ARGO bevoegd voor zijn infrastructuurwerken ;
- de DIGO bevoegd voor de infrastructuurwerken van het gesubsidieerd onderwijs.

De DIGO neemt de bevoegdheden over van het FPGS en van het NWF met dien verstande dat er voor beide netten een identieke techniek van tegemoetkoming wordt voorzien, namelijk een subsidiëring voor een bepaald percentage — 70 procent voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en 60 procent voor de overige niveaus — en een waarborgregeling voor het niet gesubsidieerde gedeelte.

De bepalingen van het nieuwe hoofdstuk II van de Schoolpactwet hernemen de bestaande artikelen ingevoegd door de wet van 11 juli 1973 zodanig dat wat de inhoud betreft kan verwezen worden naar de ontstane praktijk, met dien verstande evenwel dat ook het gesubsidieerd vrij onderwijs recht krijgt op een rechtstreekse subsidie.

Met betrekking tot het personeel dient tenslotte opgemerkt dat er van het FPGS 62 personeelsleden en van het NWF 18 personeelsleden (Nederlandstaligen) kunnen worden overgedragen naar de DIGO.

Vermits het FPGS voor zijn logistieke ondersteuning (bij voorbeeld de personeelsdienst) steeds afhankelijk is geweest van het GFRS en door de communautarisering in het NWF een aantal functies ont dubbeld moeten worden, volstaat dit aantal personeelsleden niet voor deze nieuwe instelling van openbaar nut als men de continuïteit wil verzekeren.

De opdracht van de commissaris van de Executieve is in tegenstelling tot de commissaris bij de ARGO geen voltijdse opdracht, wel een opdracht zoals van de commissaris bedoeld in de wet van 16 maart 1954.

De vernietigingsbevoegdheid is toegewezen aan de Vlaamse Executieve. Het is te verstaan dat deze bevoegdheid be-

hoort tot de gedelegeerde bevoegdheid, toekomende aan de Gemeenschapminister van Onderwijs (Besluit Vlaamse Executieve 22.02.1989 tot delegatie van de Beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve).

Tenslotte weze duidelijk gesteld dat de in artikel 20 quater, § 2 bedoelde voorlopige twaalfden niet kunnen aangewend worden voor nieuwe uitgaven. Met nieuwe uitgaven worden bedoeld alle dossiers inzake investeringen waarvoor een nieuwe beslissing vereist is.

Met betrekking tot het advies van de Raad van State L. 19.058/1-punt III, antwoordt de Vlaamse Executieve het volgende.

Grondstelling van de Raad van State is dat door de bepalingen van artikel 6 van het voorliggend ontwerp, het „bereikte evenwicht in de financiering van infrastructuurwerken grondig wordt herzien”. (punt 3)

Nochtans werd — aldus de Raad van State — via het schoolpact en de daaropvolgende wetgeving de schoolvrede op het „collectieve vlak tussen de onderwijsinstellingen” bereikt door het uitbouwen van evenwichten. De wijze waarop de overheid in de financiering van de gebouwen van de vrije onderwijsinstellingen tussen beide kwam en alsnog komt is een van die evenwichten.

Door het nastreven van een grotere gelijkheid ten gerieve van de onderwijsinstellingen van het vrij onderwijs, waardoor deze in staat worden gesteld met overheidsgelden een eigen patrimonium van privaatrechtelijke aard te verwerven mondt men, volgens de Raad van State uit — in vergelijking met de bestaande toestand — in een achterstelling van het Gemeenschapsonderwijs die met het bepaalde in artikel 17, § 4, van de Grondwet onbestaanbaar is.

Als ondersteuning voor deze stelling wordt verwezen naar de parlementaire besprekingen volgens dewelke artikel 17 „in essentie bedoeld (. . .) lijkt te zijn als de weergave van de pijlers van het schoolpact van 6 november 1958 en van het protocol van 4 april 1973, zoals die in de wet van 29 mei 1959 en de opeenvolgende wijzigingen ervan, inzonderheid die van 11 juli 1973 en 1 augustus 1985, werden vastgelegd”.

Voor wat het onderwijs betreft dat niet onder het schoolpact en de protocollen valt werden in de voorbije jaren specifieke regelingen inzake subsidiëring van investeringen, andere dan deze die voortvloeien uit het schoolpact toegepast, zo bijvoorbeeld via artikel 34 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen. Artikel 17 § 4 is van toepassing op een breder spectrum dan het schoolpactonderwijs en de psyche-medisch-sociale centra. .

Volgens de Vlaamse Executieve dient de wijziging van artikel 17 van de Grondwet begrepen te worden in de context van de wijzigingen van artikel 59bis en samengelezen te worden met de wijziging van artikel 107ter.

Zonder afbreuk te doen aan deze principiële bevoegdheidsautonomie heeft de Grondwetgever de politieke waarborgen van het schoolpact omgezet in juridische waarborgen voor rechtsonderhorigen, afdwingbaar bij het Arbitragehof.

Bij de omzetting van politieke waarborgen naar juridisch afdwingbare rechten treden een aantal essentiële wijzigingen op die de Raad van State in het korte tijdsbestek die hem is toegemeten wellicht onvoldoende heeft kunnen inschatten.

1° Vooreerst wijzigt het voorwerp

Het essentiële novum sinds de wijziging van artikel 17 van de grondwet is de plicht die de overheid zichzelf oplegt om de verschillen in behandeling te rechtvaardigen op grond van objectieve criteria.

Deze verplichting is een soms onvermijdelijk gevolg van het omzetten van politieke principes in juridisch afdwingbare rechten. Eens de omzetting gebeurd mag het bereikte evenwicht niet strijdig zijn met het bepaalde in artikel 17, § 4, namelijk : „Alle leerlingen of studenten, ouders, personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden. ”

De Grondwetgever heeft voor een stelsel van juridisch afdwingbare grondrechten gekozen.

Dat de term „onderwijsnetten” in de tekst van artikel 17 werd geweerd, is in tegenstrijd met de opmerking van de Raad van State (punt 3), terzake wel degelijk relevant. Een verschillende behandeling van onderwijsinstellingen van hetzelfde net kan verantwoord zijn (Ged. St. Senaat BZ 1988, 100 - 1/2°, pag. 35).

Deze motivering van het overheidsoptreden werd tijdens de parlementaire behandeling meermaals uitvoerig door alle betrokken regeringsleden bevestigd en werd uitvoerig toegelicht in de verklarende nota van de Regering bij het ontwerp van artikel 17 (zie hierboven).

2° Verder wijzigen de actoren

Luidens resolutie 32 van het Schoolpact „achten de Nationale partijen zich door de resoluties van het Schoolpact gebonden. ”

Sinds de wijzigingen van de artikelen 17 en 107 ter van de Grondwet bekomt elke belanghebbende een afdwingbaar recht ten aanzien van de eventuele schending van het gelijkheidsbeginsel van artikel 17 van de Grondwet.

Dit houdt concreet in dat „akkoorden in feite”, omgezet in een decreet, blijven bestaan voor zover het Arbitragehof ze niet vernietigd heeft als strijdig met artikel 17 van de Grondwet.

3° Tenslotte wijzigt het sanctioneringsmechanisme

De sanctie voor het niet naleven van politieke akkoorden is een politieke sanctie : deze kan concreet alle vormen aannemen die in een parlementaire democratie voorzien zijn, gaande van interpellatie tot ontslag van een Regering en het uiteindelijk oordeel van de kiezer.

Na wijziging van de artikelen 17 en 107ter van de Grondwet, is evenwel uitdrukkelijk het Arbitragehof bevoegd verklaard voor de schending door de wet of het decreet van de artikelen 6, 6bis en 17 van de Grondwet.

De politieke partijen hebben qualitate qua geen rechtstoe-gang bij het Arbitragehof en zouden langs deze weg niet de uitvoering van hun politieke akkoorden kunnen realiseren.

Hierdoor is echter niet op uitputtende wijze de betekenis van het nieuwe artikel van de Grondwet weergegeven gelet precies op de belangrijke processen die noodzakelijk optreden bij de omzetting van een politieke naar een juridische tekst waarbij zowel het voorwerp, de actoren als de sanctionering van een andere orde zijn.

De inhoud van het nieuwe artikel 17 is geenszins beperkt tot een „rebus sic stantibus” — beperking die als enkel voorwerp zou hebben een bepaalde stand van zaken, uitgedrukt „in evenwichten tussen netten” te bestendigen.

Hiermee zou afbreuk gedaan worden aan de volheid van de bevoegdheden die bij artikel 59bis § 2 worden overgedragen naar de Gemeenschappen.

Met betrekking tot de bevoegdheid inzake „internaten” antwoordt de Vlaamse Executieve op het advies van de Raad van State het volgende :

1. Het artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet voorziet in de principiële bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake onderwijs, waarbij de uitzonderingen restrictief moet worden geïnterpreteerd (A. Alen, Alg. beginselen van publiek recht — Story Scienta 1988, 301 — Gedr. St. BZ 1988, 100 1/2°, blz. 3). „Internaten” zijn niet bij de uitzonderingen vermeld.

2. In de verklarende nota van de Regering bij artikel 17 van de Grondwet (Ged. St. Senaat, BZ 1988, 100 — 1/1°), alsmede in verklaringen van een aantal leden van de Regering wordt steeds vermeld dat internaten geen onderwijsinstellingen zijn. Ook dit dient restrictief geïnterpreteerd te worden. Dit betekent echter niet dat ze niet onder de noemer „onderwijs”, zouden vallen. Dit laatste is trouwens nooit tegengesproken. De subsidiëring van de internaten werd daarenboven expliciet opgenomen in de Schoolpactwet (wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere maatregelen) waarbij de Raad van State geen bezwaren formuleerde over de opname ervan in de schoolpacteconomie (advies R.v.St. L 16668/1/2/8/9). Evenmin maakte de Raad van State enige opmerking in latere adviezen waarbij de nationale overheid de internaten binnen het kader „onderwijs” behandelde ; (zie Adv. L 17.485/2/V — 7 augustus 1986 over het koninklijk besluit n° 456 — L 18.068/1/IV — 26 mei 1987 over het koninklijk besluit houdende financiële en fysische normen).

3. De wijziging van de artikelen 17 en 59bis, § 2, 2° van de Grondwet maakte één geheel uit en was geconditioneerd door de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gewesten en Gemeenschappen. (Ged. St. Senaat BZ 1988 — 100 — 1/2° blz. 7 en 8). De financieringswet bevat de overdracht van de middelen voor onderwijs, waarbij als uitgangspunt werd genomen de begroting 1987. Nergens worden in deze wet de bedragen voor de werking van de gesubsidieerde internaten afgezonderd en voorbehouden voor de nationale overheid. Ook hieruit blijkt dat de bijzondere wetgever de internaten beschouwde als onderwijs in de zin van artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet.

4. Krachtens artikel 17, § 2 van de Grondwet kan een Gemeenschap haar bevoegdheid als inrichtende macht inzake onderwijs overdragen aan één of meer autonome organen. Dit geschiedde voor de Vlaamse Gemeenschap bij bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de ARGO. De Vlaamse Gemeenschap kan bij toepassing van genoemd grondwetsartikel uiteraard slechts bevoegdheden overdragen die zij zelf bezit. Door het artikel 32, 5° van dit bijzonder decreet werd aan de ARGO de bevoegdheid toegewezen tot de inrichting van autonome internaten. In het advies L 18.789/1 van 17 november 1988, werd door de Raad van State geen enkele opmerking inzake onbevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap gemaakt.

Met betrekking tot de opmerking van de Raad van State onder punt IV werd rekening gehouden met het advies. De sectie E van het hoofdstuk II van de schoolpactwet — „waarborgfondsen” — wordt thans niet opgeheven.

De ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds behoort inderdaad tot de bevoegdheid van de Nationale wetgever.

Artikel 7

Dit artikel is een technische aanpassing waarvoor wordt verwezen naar het hoofdstuk secundair onderwijs.

Punt 2° beoogt een grotere rechtszekerheid ten voordele van de gesubsidieerde onderwijsinstellingen doordat er een vervalt termijn wordt vooropgesteld voor het in artikel 24, § 1 van de wet van 29 mei 1959 bedoelde advies van de inspectiediensten. Na verstrijken van deze termijn wordt het advies geacht gunstig te zijn.

Artikel 24, § 1 vermeldt in de tweede zin dat instellingen of afdelingen van instellingen na een jaar werking in de toelageregeling kunnen opgenomen worden op advies van de inspectiediensten. De inspectie heeft in het bijzonder betrekking op de onderwezen vakken, het peil der studiën en de toepassing van de taalwetten met uitsluiting van de pedagogische methodes zoals voorzien in artikel 24, § 2 van de wet van 29 mei 1959.

De bijzondere aandacht wordt evenwel gevestigd op het feit dat artikel 3 van koninklijk besluit van 15 december 1959, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 14 maart 1961, houdende toepassing van artikel 32 van de wet van 29 mei 1959 het volgende bepaalt : „Het resterend bedrag van de werkingstoelagen, dat aan iedere inrichting verschuldigd is, wordt uitbetaald in de loop van de maand juni van het betrokken schooljaar.”

Teneinde beide reglementeringen in overeenstemming te brengen, werden deze aanpassingen aangebracht.

Artikel 8

Dit artikel beoogt de uitvoering van een concreet punt van het reeds meermaals vermelde Politiek Akkoord, hoofdstuk V — Organisatorische Onderbouw, punt 6 :

„Een bijkomend gevolg van deze afsplitsing is dat de gesubsidieerde onderwijsnetten aanspraak zullen kunnen maken op pedagogische begeleidingsdiensten die rechtstreeks gesubsidieerd worden. Deze subsidiëring zal echter gebeuren binnen het geheel van de middelen die zullen uitgetrokken worden voor de begeleiding van de onderwijsvernieuwing en de navorming. ”

Met betrekking tot de wijze van financiering van deze pedagogische begeleiders wordt verwezen naar de laatste alinea bij de commentaar bij artikel 75.

Artikel 9

Krachtens artikel 12, bis, § 3 van dezelfde wet van 29 mei 1959 moet de Koning, thans de Executieve, bij een in Ministerraad overlegd besluit op een eenvormige wijze voor alle gesubsidieerde personeelsleden een statuut uitvaardigen.

Door de wijziging van het artikel 12bis, § 3 — zie supra, artikel 5 — dient bij de uitvaardiging van een statuut voor de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs als referentiekader het artikel 17, § 4 van de Grondwet te worden gebruikt. Een belangrijk facet van deze gelijkheid is de afdwingbaarheid van het statuut voor de personeelsleden.

In het officieel onderwijs (officieel gesubsidieerd en Ge-

meenschapsonderwijs) is bij betwisting over de toepassing van het statuut uiteindelijk de Raad van State bevoegd.

Wanneer de Raad van State op verzoek van het benadeelde personeelslid dit ontslag, zijnde een eenzijdige administratieve rechtshandeling, als onrechtmatig vernietigt dan heeft dit arrest retro-actieve werking tot op het ogenblik dat deze beslissing werd genomen, met andere woorden een vernietiging *ab initio*. Dit ontslag heeft als het ware nooit bestaan. Er is bijgevolg een effectieve reïntegratie van het ten onrechte ontslagen personeelslid.

In het gesubsidieerd vrij onderwijs is de relatie tussen de werkgever en de werknemer, ook na de inwerkingtreding van het statuut, van contractuele aard. Bij onrechtmatig ontslag kan de inrichtende macht hoogstens tot schadevergoeding worden veroordeeld. In de huidige toestand is een reïntegratie van het personeelslid onmogelijk.

Er is bijgevolg een duidelijk verschil in de rechtspositie tussen de personeelsleden van het vrij onderwijs en deze van het officieel onderwijs, en inzonderheid met betrekking tot één van de meest fundamentele aspecten van het statuut namelijk zijn afdwingbaarheid.

Teneinde de wettelijke verplichting inzake gelijkheid in de mate van het mogelijke te respecteren werd in een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 12bis, § 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving voorzien in een onrechtstreekse reïntegratieverplichting, door middel van het verder toekennen, na uitspraak van een arbeidsgerecht, van de weddetoelagen aan het ten onrechte ontslagen personeelslid.

In zijn advies oordeelde de Raad van State (L.17.276/1) dat dit een bevoegdheidsoverschrijding was, vermits de Koning bij uitvoering van artikel 12, § 3 van dezelfde wet niet de bevoegdheid gekregen heeft om ten aanzien van de onderwijsinstellingen het behoud, de schorsing of de opheffing van het recht op toelagen te regelen.

Als gevolg van dit advies werd deze bepaling uit het ontwerp van koninklijk besluit gelicht en in onderhavig ontwerp-decreet opgenomen.

Door voorliggend artikel wordt deze ongelijkheid voorkomen.

Het bepaalt dat van zodra de rechtbank een ontslag als zijnde onrechtmatig heeft geoordeeld het ten onrechte ontslagen personeelslid recht krijgt op de verdere betaling van de weddetoelage inclusief de bezoldiging over de periode die ligt tussen het onrechtmatig ontslag en de datum van betekening van de definitieve uitspraak, met andere woorden het in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest.

Het volstaat dat dit personeelslid dit vonnis of arrest betekent aan de bevoegde diensten van de Executieve, om verder betaald te worden. Nadat deze dienst de ten onrechte uitbetaalde weddetoelagen voor de periode tussen het ontslag en de betekening zal teruggevorderd hebben van de veroordeelde inrichtende macht, bekomt het personeelslid ook deze bedragen. Het weze duidelijk dat de ten onrechte toegekende weddetoelagen teruggevorderd worden van de inrichtende macht en niet van het personeelslid dat in de plaats werd aangesteld. Dit laatste personeelslid heeft uiteraard ten aanzien van zijn werkgever recht op loon voor de gepresteerde diensten.

Voor de toekomst evenwel, met andere woorden vanaf de uitspraak, wordt de vervanger niet langer gesubsidieerd.

Deze sanctie kan op vier wijzen ongedaan worden gemaakt. Ofwel wordt het personeelslid met zijn instemming opnieuw door dezelfde of een andere inrichtende macht in een andere functie opgenomen. Ofwel wordt aan het personeelslid door dezelfde of door een andere inrichtende macht een betrekking in hetzelfde ambt met dezelfde statutaire toestand aangeboden : in dit geval mag het personeelslid zonder geldige reden niet weigeren. De sanctie kan ook een einde nemen wanneer het 'personeelslid zich in hoofde van een reden, vreemd aan het conflict, in de voorwaarden tot definitieve ambtsneerlegging bevindt.

Tenslotte moet erop worden gewezen dat dezelfde mogelijkheid ook bestaat wanneer in een tuchtprocedure de Kamer van Beroep voorzien in artikel 45, § 9 laatste lid van dezelfde wet van 29 mei 1959 het ontslag als tuchtmaatregel vernietigen. In dit geval dient het personeelslid de uitspraak van deze beroepskamer aan het departement te betekenen.

Met betrekking tot het advies van de Raad van State dient volgende opgemerkt :

1. De bedoeling van dit artikel — in het bijzonder de beperking tot het gesubsidieerd vrij onderwijs — is het afdwingbaar maken van het statuut voor de personeelsleden van dit net.

In het officieel onderwijs bestaat de reïntegratie ten gevolge van een arrest van de Raad van State. Wel is het correct dat de overheid onwillig kan zijn of in gebreke kan blijven.

Het verschil is evenwel dat in het officieel onderwijs op de overheid de verplichting rust om een arrest uit te voeren en bijgevolg het personeelslid te reïntegreren. Het stilzitten van de overheid impliceert een daad van onrechtmatigheid, minstens onbehoorlijk bestuur, terwijl in het gesubsidieerd vrij onderwijs deze verplichting tot reïntegratie — conform aan het gemeen arbeidsrecht — helemaal niet bestaat.

2. Het verschil in behandeling tussen vastbenoemd en tijdelijk personeel wordt geobjectiveerd door het verschil in rechtspositie, inzonderheid met betrekking tot de vastheid van betrekking en inzake de verschillende behandeling van beide categorieën met betrekking tot de sociale zekerheid.

Artikel 10

Krachtens artikel 32, § 1, 2° lid van de Schoolpactwet mogen de gesubsidieerde onderwijsinstellingen, de financiële last voortvloeiend uit de overeenkomstig deze wet aangegane leningen voor maximaal 25 % aanwenden op het jaarlijks toegekende bedrag van de toelage.

Voorgestelde tekst wijzigt deze beperking niet doch laat toe dat gedurende een bepaald jaar het niet aangewende deel van dit percentage de daaropvolgende jaren wordt aangewend, op een ogenblik dat de budgettaire last van de aangegane leningen zwaarder op de werking van de instelling weegt. Daartoe moeten deze bedragen evenwel jaarlijks worden vastgelegd. Zij mogen dan voor geen andere bestemming — tijdens de duur van de afbetaling van de lening — worden aangewend.

Artikel 11

Ten gevolge van de budgettaire noodwendigheden werden de werkingstoelagen voor het gesubsidieerd onderwijs sinds het schooljaar 1984-1985 volledig geblokkeerd.

Ten gevolge hiervan ondervinden steeds meer gesubsidieerde scholen moeilijkheden om hun werking te financieren.

Terzake werd in het Politiek Akkoord van 9 november 1988, punt 3 werking, overeengekomen :

„3.1. De Executieve zal de financiering voor onderwijs van alle netten en scholen en dit voor alle beleidsniveaus en voor alle departementen aan een wetenschappelijk onderzoek onderwerpen.

3.2. De waarborgregeling voor alle netten houdt in dat het basisbedrag voor werkingsmiddelen gelijk is aan het globaal bedrag aan middelen zoals weerhouden in 1988 voor 1989. De toelagen voor het gesubsidieerd onderwijs worden vanaf 1989 hieraan symmetrisch aangepast.

Objectieve parameters die de globale werkingskosten beïnvloeden zoals de evolutie van de loonkost, de energiekost en het aantal leerlingen, worden in elk geval op gelijke wijze in rekening gebracht in de verschillende onderwijsnetten. De verhouding tussen de parameters wordt gedurende vier jaar aangehouden en bevestigd.”

Voorliggend artikel voorziet in de gedeeltelijke uitvoering van dit akkoord, met name de indexatie van de werkingstoelagen voor het schooljaar 1988-1989, welke ten laste vallen van de begroting 1989. De symmetrische aanpassing van het gesubsidieerd onderwijs komt neer op een meeruitgave van 340 miljoen of een indexatie van 2,95 % (zie ook bijlage IV bij stuk 161 (1988-1989) — n° 4 van de Vlaamse Raad).

Artikel 12

Dit artikel beoogt de uitvoering van het punt 3.8 van het hoofdstuk financiering uit het Politiek Akkoord.

Om aan de specifieke problemen van het gesubsidieerd basisonderwijs tegemoet te komen wordt voor de werking van de basisscholen een supplementair krediet van 75 miljoen per jaar in de komende vier jaar toegekend. Voor de meerkost over de komende jaren wordt eveneens verwezen naar het bij de commentaar over vorig artikel vermelde document.

Vermits de specifieke problemen een oorzaak vinden in de, in vergelijking met de andere onderwijsniveaus, vrij bescheiden omvang van de toelagen en eerder te maken hebben met het garanderen van de kosteloosheid van het onderwijs en de verdere financiering van investeringsprojecten worden deze toelagen niet onderworpen aan de verplichting van artikel 32, § 4 van de schoolpactwet om 20 % te besteden aan lonen van het meesters-, vak- en dienstpersoneel.

Artikel 13

Dit artikel beoogt de uitvoering van het punt 3.5. van het hoofdstuk financiering van het eerder vermelde Politiek Akkoord.

De loonkost die jaarlijks naar de schatkist gaat (50 % ingevolge afvloeien van vastbenoemd MVD-personeel wordt jaarlijks voor 3/4 besteed aan het programma ter modernisering van de uitrustingsapparatuur in de verschillende onderwijsnetten evenredig met de leerlingenaantallen.

Door het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 werd met ingang van 1 maart 1984 een einde gesteld aan de mogelijkheid van werving van meesters-, vak- en dienstpersoneel

in statutair verband ten behoeve van de rijksonderwijsinstellingen.

Voortaan zouden deze personeelsleden, onder contractueel regime worden aangeworven door de SABMO's. Van de vrij komende loonkost, ingevolge natuurlijke afvloeï van de vastbenoemden werd 50 % toegekend aan de SABMO's teneinde te kunnen instaan voor de loonkost van deze nieuwe contractuele personeelsleden.

De overige 50 % werd als bezuinigingsmaatregel aangezien en ging integraal naar de Schatkist.

Ten gevolge van de beslissing in het politiek akkoord zal deze 50 % vrijgekomen loonkost voor 3/4 worden besteed aan de modernisering van de uitrustingsapparatuur.

De verdeling van deze middelen zal geschieden overeenkomstig het leerlingenaantal, zonder onderscheid naar het net. Voor de budgettaire gevolgen wordt eveneens verwezen naar de hogervermelde bijlage.

De mogelijkheid wordt voorzien om deze middelen te besteden voor specifieke programma's. Dit dient door de Vlaamse Executieve te worden bepaald. Het is dus geen automatische en lineaire verdeling van deze middelen over alle onderwijsniveaus.

Artikel 14

Ook dit artikel beoogt de uitvoering van een punt uit het Politiek Akkoord van 9 november 1988. Gesteld werd dat de onderwijsinstellingen hun werkingsmiddelen zouden mogen beleggen bij een kredietinstelling. Voor de ARGO werd dit wettelijk vertaald in het bijzonder decreet van 19 december 1988, artikel 35, 7°.

Voorliggend artikel wil eenzelfde basis geven aan de mogelijkheid voor het gesubsidieerd onderwijs om de werkings-toelagen te beleggen bij een openbare of private kredietinstelling.

In feite bestond deze mogelijkheid reeds in het gesubsidieerd onderwijs door de circulaire 0/82.06.02/165 (11.08.1983) — toepassing van het koninklijk besluit van 2 augustus 1973 betreffende de verplichting inzake postrekening. Dit artikel wil louter een zekere en afdoende rechtsgrond geven aan deze mogelijkheid.

Artikel 15

Dit artikel beoogt de uitvoering van een onderdeel van hoofdstuk VI, punt 3, 6 van het hogervermelde Politiek Akkoord waarbij een herziening van het stelsel van de sociale voordelen in het vooruitzicht wordt gesteld.

Deze wijziging is een consequentie van het gelijkheidsbeginsel van artikel 17 van de Grondwet.

Artikel 16

Krachtans artikel 45, § 9 van de schoolpactwet van 29 mei 1959 moeten de paritaire comités overgaan tot de uitvaardiging van een statuut inzake tuchtregeling voor het personeel onderworpen aan het statuut bedoeld in artikel 12bis van de schoolpactwet.

Aan deze opdracht werd geen strikte tijdslimiet gesteld, alhoewel de Executieve een einddatum kan bepalen.

Dit tuchtstatuut is evenwel een noodzakelijk element voor het functioneren van het administratief statuut. Teneinde geen lacune te creëren inzake tuchtstatuut op het ogenblik dat het administratief statuut van kracht wordt en teneinde de paritaire comités terzake niet onder een te grote tijdsdruk te plaatsen meent de Executieve, dat zij de mogelijkheid moet hebben om, in afwachting dat de paritaire comités hun wettelijke opdracht vervullen, een voorlopige tuchtregeling uit te werken.

Hoofdstuk II

Wijzigingen aan de wet van 11 juli 1973
houdende de wijziging van de wet van 29 mei 1959

Artikelen 17, 18 en 19

Bij artikel 12bis, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving wordt aan de Koning de macht verleend op eenvormige wijze voor alle onderwijsnetten en voor alle personeelsleden die door het Rijk bezoldigd of gesubsidieerd worden een regeling uit te vaardigen betreffende de vereiste of voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen.

Krachtens § 3 van hetzelfde artikel, bepaalt de Koning op eenvormige wijze voor alle gesubsidieerde onderwijsnetten en voor alle gesubsidieerde personeelsleden een statuut, inzonderheid de regels inzake reffectatie voor de personeelsleden die werden terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking.

De ingewikkeldheid van de problemen die zich stellen bij de uitwerking van de eenvormige regels laat niet toe op vandaag een definitieve regeling te treffen.

Bij overgangsmaatregel wordt bij de artikelen 22 en 22bis van de wet van 11 juli 1973 aan de Koning de macht verleend, tijdens de schooljaren 1973-1974 tot 1982-1983, de regels vast te stellen betreffende enerzijds de reffectatie van de gesubsidieerde personeelsleden die werden terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking en anderzijds betreffende de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen van de gesubsidieerde personeelsleden.

Deze overgangsmaatregelen werden verscheidene keren verlengd. De laatste wijziging, ingevoegd bij de wet van 1 augustus 1988 wet houdende dringende maatregelen terzake van onderwijs, verlengde de aan de Koning verleende machtiging tot het schooljaar 1988-1989.

De artikelen 15, 16 en 17 hebben tot doel de overgangsmaatregelen, bepaald in artikel 22 en 22bis van de genoemde wet van 11 juli 1973, te verlengen tot uitvoering wordt verleend aan artikel 12bis, § 3 van de Schoolpactwet alsmede, in overeenstemming hiermee, de ingangsdatum van artikel 12bis, § 2 van de wet van 29 mei 1959 te wijzigen.

De verlenging van het uitstel van inwerking treden van het artikel 12bis, § 2 van de schoolpactwet (artikel 26, 4° van de wet van 11 juli 1971 — en het thans voorgestelde artikel 17) geldt uiteraard niet voor de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de onderwijsinstellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan waarvoor op 1 september 1989 bij besluit van de Vlaamse Executieve een definitief stelsel inzake bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatiestelsel en de bezoldigingsregeling van kracht wordt.

Door het voorgestelde artikel 17 wordt een oplossing geboden voor het door de Raad van State gestelde probleem in zijn advies op hogervermeld besluit van de Vlaamse Executieve (advies L. 19.095/1)

Hoofdstuk III

Inspectie van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 20 wil de decretale grondslag geven aan de uitvoering van punt 5 van hoofdstuk V — Organisatorische Onderbouw — van het Politiek Akkoord betreffende de ARGO : „Anderzijds zal de Rijksinspectie in de toekomst op dezelfde manier bevoegd zijn voor alle netten en gerecruteerd worden uit alle netten”.

Belangrijk hierbij is dat voorafgaand de thans bestaande Rijksinspectie zal worden opgesplitst in twee delen, namelijk de eigen pedagogische begeleidingsdiensten van de ARGO (zie artikel 70, § 2 van het bijzonder decreet van 19 december 1988) en de in voorliggend artikel bedoelde inspectie.

Deze inspectie zal inzonderheid belast worden met de naleving van het artikel 6 van de schoolpactwet. Pro memorie :

“Artikel 6

Op voorwaarde dat een wettelijk bepaald minimumleerplan en een minimumlesrooster in acht wordt genomen, beschikt iedere inrichtende macht over de vrijheid voor haar onderwijsnet en zelfs voor elke onderwijsinrichting de lesroosters vast te stellen en onder voorbehoud van goedkeuring door de Minister met het oog op het waarborgen van het studiepeil, haar leerplannen op te stellen.”

Gelet op de aan de ARGO toegekende pedagogische autonomie (artikel 33, 1° en 2° van het hogervermeld bijzonder decreet) is dit artikel evenzeer van toepassing op dit onderwijsnet.

Daarnaast wordt met betrekking tot de inspectiebevoegdheid over de ARGO in een aantal specifieke opdrachten voorzien teneinde de gelijkheid inzake controle over de verschillende netten te realiseren. Deze specifieke taken stemmen overeen met de bevoegdheden voorzien in artikel 24 van de schoolpactwet ten aanzien van het gesubsidieerd onderwijs.

Het is evident dat de Vlaamse Executieve naast deze wettelijke vastgestelde controleopdrachten ook nog andere opdrachten kan geven aan haar inspectie, inzonderheid met betrekking tot de netoverkoepelende coördinatie inzake algemene pedagogische politiek.

Dit laatste zal kunnen gebeuren in samenwerking met de eigen inspectiediensten van de verschillende netten.

Er weze opgemerkt dat voor het hoger onderwijs de inspectie dient georganiseerd bij toepassing van artikel 10bis van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

Het artikel 22 voorziet in een analoge regeling voor het PMS-personeel.

In de besluiten die de Vlaamse Executieve met betrekking tot het administratief statuut van de inspectieleden zal uitvaardigen, wordt een overgangsbepaling opgenomen die inzonderheid de laureaten van de examens kantonnale inspectie en andere brevehouders een overgangsrecht zal toekennen inzake verworven rechten.

Het spreekt voor zicht dat aan de kandidaat-leden bijzondere voorwaarden zullen worden opgelegd.

Hoofdstuk IV

Statutaire bepalingen

Artikel 23

Krachtens artikel 9, laatste lid van het koninklijk besluit n° 297 van 31 maart 1984 mogen de personeelsleden tijdens de periode van terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen geen winstgevende activiteiten uitoefenen.

Deze beperking wordt versoepeld dermate dat een beperkte activiteit zal worden toegelaten buiten het onderwijs met volledig leerplan, waarbij zal verwezen worden naar de toegelaten activiteit in cumulatie met de pensioenwetgeving. Personeelsleden die voorafgaand aan de terbeschikkingstelling een opdracht in het onderwijs voor sociale promotie hadden, mogen deze opdracht blijven uitoefenen.

Artikel 24

Dit artikel beoogt de verlenging van de mogelijkheid geboden door het hoofdstuk II — Terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen van het koninklijk besluit nr 297 van 31 maart 1984.

De op dit ogenblik in het wetsbesluit voorziene termijn neemt een einde op 1 juli 1988. In de voorgestelde tekst wordt geen einddatum meer voorzien, wat een jaarlijks optreden van de wetgever niet langer noodzakelijk maakt.

Artikel 26

Dit artikel moet de Vlaamse Executieve toelaten om tot een harmonisering van de verschillende bestaande systemen te komen.

Artikelen 27, 28 en 29

De artikelen beogen de uitvoering van het punt 3.7. (werking, hoofdstuk VI) van het Politiek Akkoord.

„Daarenboven zal de statutaire aanstelling in de scholen en scholengroepen een beperkte kern MVD-personeel binnen de gegeven budgettaire middelen worden voorzien.”

Deze vaste benoemingen zijn op basis van het Politiek Akkoord ten laste van de dotatie ARGO en hebben budgettair geen enkele invloed op de verdere uitvoering van het koninklijk besluit nr. 296 (zie tabel in bijlage bij Ged. St. Vlaamse Raad 161 (1988-1989) nr. 4 op blz. 124)

Voorafgaand aan de concretisering van deze maatregelen zal de Vlaamse Executieve het contingent vastleggen. Uiteraard moeten de thans vastbenoemde leden van het MVD-personeel in dit beperkt kader worden begrepen.

Hoofdstuk V

De psyche-medisch-sociale centra

Artikel 30

Artikel 5 van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra biedt op dit ogenblik enkel een rechtsgrond voor het bepalen van de administratieve standen en reëffectatieregels van de terbeschikkinggestelde personeelsleden van de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Onderhavig artikel wil deze wettelijke grond verruimen tot deze die krachtens artikel 12bis, § 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijs-wetgeving geldt voor de gesubsidieerde onderwijsinstellingen, met inbegrip van de wijziging die wordt voorzien door artikel 5 van onderhavig ontwerp van decreet.

Voorafgaand aan de toekenning van administratieve personeelsleden aan de gesubsidieerde PMS-centra zal nagegaan worden in welke mate de terbeschikkinggestelde leden van het onderwijzend personeel, inzonderheid de leerkrachten uit de onderwijsinstellingen van het ASBO, afdeling verpleegkunde hiervoor in aanmerking kunnen komen. Dit zal eventueel kunnen geschieden in het kader van de wedertewerkstelling.

Daarenboven zal dit administratief kader in de plaats komen van de thans aan deze centra toegekend GECO's (thans een halve opdracht per centrum).

Artikel 31

De invoeging van dit artikel heeft als bedoeling een afdoende wettelijke basis te geven en het verlenen van weddetoelagen voor de leden van het technisch personeel, administratief personeel en de leden van de pedagogische begeleidingsdiensten.

Gelet op de autonomie van het Gemeenschapsonderwijs zal dit net niet langer als referentiekader gelden bij het toekennen van omkaderingen aan het gesubsidieerd onderwijs, maar zullen de normen inzake organiseerbare en subsidieerbare prestaties door de Vlaamse Executieve op gelijke wijze voor alle netten worden uitgevaardigd.

In afwachting dat een nieuwe, reglementering — aangepast aan de nieuwe situaties — wordt uitgevaardigd, kent dit artikel geen toepassing.

Artikel 32

Dit artikel is een technische wijziging ten gevolge van de wijziging van de bepalingen van de hoofdstukken inzake gebouwenfondsen (zie artikel 6 van voorliggend ontwerp van decreet).

Artikel 33

Dit artikel voorziet in het inschrijven van een waarborgregeling, voor het personeel dat bij toepassing van het rationalisatie- en programmatiebesluit boventallig is geworden. Dit geschiedt naar analogie met de verschillende onderwijsniveaus waarvoor er — meestal bij genummerd besluit — een rationalisatie- en programmatiebesluit werd uitgevaardigd. Voorliggend artikel wenst een einde te stellen aan deze leem-

Artikel 34

Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 13.

Artikel 35

Dit artikel voorziet in de indexatie van de werkingstoelagen voor de gesubsidieerde PMS-centra. Wij verwijzen naar de commentaar bij artikel 11.

Hoofdstuk VI

Buitengewoon onderwijs

Artikelen 36, 37, 38 en 39

Bij toepassing van de bedoelde artikelen in de respectieve koninklijke besluiten nrs. 65,66,67 en 184 kan de Executieve met het oog op de bijzondere omstandigheden afwijkingen toestaan op de normen vervat in deze besluiten.

Dit afwijkingspercentage bedraagt op heden (sinds het schooljaar 1986-1987) maximaal 0,25 procent van het totaal aantal lesuren dat het vorige schooljaar aan ieder onderwijsnet werd toegekend. Initieel (schooljaar 1982-1983) was dit 1 procent. De praktijk leert dat inzonderheid in deze speciale vorm van onderwijs een afwijkingsmogelijkheid van 0,25 procent te gering is om tegemoet te komen aan de verantwoorde vragen tot afwijking.

Artikelen 40 en 41

Het betreft technische aanpassingen ten gevolge van de wijziging van het hoofdstuk II — Gebouwenfondsen — van de Schoolpactwet van 29 mei 1959.

Wij verwijzen naar de commentaar bij artikel 6 van dit ontwerp.

Hoofdstuk VII

Secundair onderwijs

Artikel 42

Door dit artikel wordt een nieuw opschrift verleend aan het wetsbesluit n° 49 van 2 juli 1982. Het huidig opschrift zou in feite moeten worden aangevuld met „en van het onderwijs georganiseerd en gesubsidieerd in toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 april 1988 betreffende de organisatie van het secundair onderwijs.”

Om een te lang opschrift te vermijden wordt een totaal nieuw opschrift voorgesteld.

Artikelen 43 tot 55

Omwille van het vastleggen van een omkaderingscoëfficiënt per leerling, waardoor aan elke instelling een aantal uren/leerkracht wordt toegekend, zijn de vigerende oprichtings-, behouds- en splitsingsnormen zowel in het secundair onderwijs van het type 1 als in het secundair onderwijs van het type II overbodig geworden, met uitzondering van de oprichting van een zevende vervolmakings- of specialisatiejaar van het technisch, kunst- en beroepssecundair onderwijs

en voor de oprichting van een zevende leerjaar van het beroepssecundair onderwijs, waar nog wel oprichtingsnormen worden gesteld, om het te verwachten groot aantal programmaties op 1 september eerstkomend in deze leerjaren enigszins te beperken en te laten afhangen van de werkelijke noden.

Voor de Belgische scholen gelegen in de Bondsrepubliek Duitsland wordt omwille van hun specifiek karakter de huidige reglementering verlengd.

De optrekking van de norm voor een voltijdse betrekking van instellingshoofd van 83 leerlingen naar 120 leerlingen brengt een overeenstemming tot stand met de norm 120 die gesteld wordt in het koninklijk besluit van 12 januari 1966 houdende vaststelling van de voorwaarden vereist voor het bepalen van het aantal betrekkingen in de Rijksonderwijsinstellingen voor technisch onderwijs.

Het artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 1982 legt bijkomende voorwaarden op aan nieuwe autonome instellingen bestaande uit de eerste graad of uit de eerste twee graden, die wanneer zij enkel gestructureerd zijn uit een eerste graad, kunnen ontstaan op 1 september 1990 voor zover zij tot dan georganiseerd werden volgens de structuur van het type 1 of op 1 september 1991 indien zij tot dan de type II-structuur hebben aangenomen.

Immers de voorwaarden gesteld in 3° van voornoemd artikel 12 hebben betrekking op de structuur van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 april 1989, dat in werking treedt op 1 september 1989.

Het artikel 41 van het onderwijsdecreet dat het begrip „autonome instelling” vermeldt heeft derhalve eveneens ten vroegste uitwerking op 1 september 1990.

Vermits de oprichting van een onderwijsvorm die tot op heden niet werd georganiseerd in een bestaande instelling allerlei repercussies kan hebben inzake onder meer de uitbreiding van het didactisch materieel en de schooluitrusting, wordt voor de organisatie ervan een oprichtingsnorm gesteld.

Hoofdstuk VIII

Aanvullend secundair beroepsonderwijs

Artikel 56

Het betreft een technische aanpassing ten gevolge van de wijziging van hoofdstuk II — Gebouwenfondsen — van de Schoolpactwet van 19 mei 1959.

Hoofdstuk IX

Onderwijs voor sociale promotie

Artikel 57

Dit artikel komt tegemoet aan een vraag van de syndicale organisaties van onderwijspersoneel en beoogt het neutraliseren van een anomalie in het rationalisatie- en programmatiebesluit van het onderwijs voor sociale promotie.

De bedoeling van het artikel wordt duidelijk gemaakt aan de hand van volgend voorbeeld :

Stel dat net A in school X afdeling B organiseert in plaats C. Op minder dan 10 km van C is geen andere afdeling B of afdeling van dezelfde oriëntering als afdeling B ;

stel dan dat school Y van hetzelfde net A door programmatie een afdeling B (of een van dezelfde oriëntering) op minder dan 10 km van C doet ontstaan.

Artikel 9, § 2, koninklijk besluit nr. 461 bepaalt dan dat zowel school X als school Y voor hun afdeling B de dubbele rationalisatienorm moeten behalen.

Door voorliggend artikel wordt nu bepaald dat de school X — die reeds bestond — de dubbele norm niet moet hebben, vermits zij niet het slachtoffer mag worden van een autonome beslissing van school Y.

Artikel 58

Rekening houdend met de middelen waarover onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap in het schooljaar 1989-1990 zal kunnen beschikken en gelet op de prioriteiten die voor dat schooljaar worden vastgelegd, wordt door voorliggend artikel voor het volgend schooljaar een beperking gesteld op de omvang van het programmatievolume.

De programmatie zal slechts mogelijk zijn bij beslissing van de Vlaamse Executieve na gunstig advies van de vermelde organen. Dit moet de oprichting of betoelaging mogelijk maken en stimuleren van toekomstgerichte opleidingen.

De in dit artikel bedoelde Hoge Raad voor het technisch en beroepssecundair onderwijs werd opgericht bij koninklijk besluit van 14 oktober 1985 (BS 21.11.1985).

Hoofdstuk X

Hoger onderwijs

Artikel 59

Dit artikel moet de wettelijke grondslag leggen voor de spreiding van de studieduur in het hoger onderwijs van het Korte Type voor sociale promotie en maakt dientengevolge de uitbouw van het modulesysteem mogelijk.

Artikel 60

Dit artikel moet het mogelijk maken dat kapiteins ter lange omvaart in aanmerking komen voor een vaste benoeming in de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel van het Maritiem Hoger onderwijs van het Lange Type. Gelet op de terechte verzuchtingen van alle instanties die bij de zeevaart betrokken zijn, moet deze mogelijkheid zeker in het leven geroepen worden.

Luidens het advies van de Raad van State kunnen deze bepalingen bij toepassing van artikel 92, bis § 4 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980, ingevoegd door de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, slechts worden genomen nadat terzake een samenwerkingsakkoord met de andere Gemeenschappen werd gesloten.

Door het artikel 59bis, § 2, 2° van de Grondwet werden de uitzonderingen op de bevoegdheid limitatief opgesomd. Deze uitzonderingen dienen daarenboven restrictief geïnterpreteerd.

Niemand betwist dat de Vlaamse Gemeenschap inrichtende macht is van het Zeevaartonderwijs verstrekt binnen de Vlaamse Gemeenschap en de rechtspositieregeling van dit personeel eveneens tot de bevoegdheid van deze Gemeen-

schap behoort (zie Adv. R.v.St., L 18789/1 — met betrekking tot ontwerp decreet ARGO).

Luidens hogervermeld artikel 92bis, § 4 sluiten de Gemeenschappen in ieder geval een samenwerkingsakkoord voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de Zeevaartschool te Oostende en te Antwerpen en het internaat ervan.

Deze vorm van verplichte samenwerking kan enkel gelezen worden binnen de context van artikel 59bis, § 2, 2°, zoniet zou het artikel 92bis, § 4, van de bijzondere wet strijdig zijn met de Grondwet.

Gelet op de principiële bevoegdheid van de Gemeenschappen inzake de rechtspositie van het personeel (A. Alen — Algemene Grondslagen van het Belgisch Publiek Recht — Story Scientia, 1988, blz. 303) kan de verplichting van de bijzondere wet volgens de Vlaamse Executieve hierop geen betrekking hebben.

Artikel 61

Dit artikel bepaalt de wettelijke regeling van de situatie van de selectieambten die onder de toepassing van artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 vallen en waarvoor geen houders van een vereist bekwaamheidsbewijs gevonden kan of kon worden.

Het vereenvoudigt tevens de procedure in verband met de afwijkingen van de vereiste bekwaamheidsbewijzen die een zeer grote overlast bezorgt aan de Besturen beheer Personeel.

Tenslotte maakt het een einde aan steriele betwistingen over de draagwijdte van een verleende afwijking.

Artikel 62

Dit artikel beoogt een afdoende wettelijke grondslag voor de driejarige structuur van het Pedagogisch Hoger Onderwijs van het korte type met volledig leerplan met ingang van 1 september 1984, wat onder meer nodig is om tegemoet te komen aan de opmerkingen van het Rekenhof om de werkingstoelagen van het derde studiejaar te kunnen uitbetalen.

Door het voorgaande kunnen de gecoördineerde wetten op het normaalonderwijs opgeheven worden. Artikel 47 zal nochtans pas volledig opgeheven zijn als de centrale examencommissies van het normaalonderwijs geregeld zijn voor het pedagogisch hoger onderwijs met toepassing van artikel 5bis van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

Artikel 63

Dit artikel is van declaratieve aard en heeft tot doel een einde te stellen aan een discussie die sinds 1977 bestaat omtrent het al dan niet eenmalig karakter van de voorrang van artikel 9bis, § 1 van de wet van 18 februari 1977, die aanleiding heeft gegeven tot talloze procedures bij de Raad van State.

Terzake stelt de auditeur in een verslag naar aanleiding van dergelijke procedure :

„Luidens het verslag uitgebracht namens de Kamercommissie voor Nationale Opvoeding (St. Kamer 1974-1975, 595, p. 57) voorziet artikel 9 van de wet van 18 februari 1977 in

overgangsmaatregelen ten gunste van het bestuurs- en onderwijsend personeel dat in dienst was in de scholen voor technisch ingenieur gedurende het academiejaar 1975-1976.

Het artikel werd ingevoegd bij amendement van de Regering en was niet vergezeld van een verantwoording (St. Kamer 1974-1975, 595-3) Het onderging in de loop van de parlementaire voorbereidingen verschillende wijzigingen, wat evenwel niet volstond om artikel 9 begrijpelijk te maken en alle leemten op te vullen. Het artikel rammelt dermate dat ...” (Verslag auditeur, 29.08.1983, in het dossier n° A/A 25.154/IV 8664).

Voorliggend artikel heeft tot doel duidelijkheid te scheppen in de discussie omtrent het al dan niet éénmalig karakter van het recht voor de betrokken personeelsleden om beroep te doen op de toegekende voorrang.

Eens de personeelsleden, die gedurende het schooljaar 1975-1976 vastbenoemd in dienst waren in de scholen voor technisch ingenieur, vastbenoemd zijn geworden in een ambt van het hoger onderwijs van het lange type, kunnen zij voor nieuwe benoemingen in dit onderwijs geen beroep meer doen op de prioriteit, die volgens een bepaalde interpretatie van het genoemde artikel 9, altijddurend was. Deze absolute prioriteit is daarenboven niet steeds in het belang van het onderwijs zelf vermits hierdoor de keuze tussen de verschillende kandidaten — ook meer dan tien jaar na het van kracht worden van de wet van 18 februari 1977 — te zeer wordt beperkt en meer valabele kandidaten soms worden uitgesloten.

Artikel 64 en 65

Het betreft opnieuw technische aanpassingen — zie artikel 6 van voorliggend ontwerp.

Artikel 66

In bedoeld artikel 30 staat voor de berekening van de normen nog steeds vermeld dat men regelmatige studenten in aanmerking neemt. Dit moet vervangen worden door financierbare studenten.

Artikel 67

De bedoeling van dit artikel is het leggen van de wettelijke grondslag voor het gebruik van een andere landstaal of een vreemde taal in analoge omstandigheden als in het universitair onderwijs, vooral in het perspectief van de EEG-projecten en -initiatieven.

Artikel 68

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse Executieve om een analoge regeling uit te werken als deze die thans wordt voorzien in de artikelen 69 en 70 voor het universitair onderwijs.

Hoofdstuk XI

Universitair onderwijs

Artikel 69

Volgens artikel 4bis, eerste lid van de wet van 28 april

1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat is de onderwijstaal in de Vlaamse rijksuniversiteiten het Nederlands, onverminderd de in het tweede lid vermelde uitzonderingen.

Gastprofessoren uit een ander taalgebied moeten kunnen doceren (in voorkomend geval examineren) in die vreemde taal of althans een internationaal erkende taal. Indien de universiteiten buitenlandse studenten willen aantrekken, maximaal op basis van wederkerigheid, moeten zij in de mogelijkheid worden gesteld om cursussen, oefeningen en werken in een internationaal erkende taal in te richten. De uitzonderingsregels in artikel 4bis, tweede lid, moeten derhalve worden uitgebreid.

Artikel 70

Onder gasthoogleraren en gastdocenten verstaat men hoogleraren en docenten die verbonden zijn aan een universiteit uit het buitenland of uit een ander taalgebied in België. Het inschakelen van gastprofessoren en gastdocenten uit buitenlandse universitaire instellingen of uit universitaire instellingen van het andere taalgebied is van groot belang geworden. Indien een universiteit wil meedingen op internationaal niveau, dan is de uitwisseling over de grenzen heen van ideeën, onderwijs en onderzoek noodzakelijk. Bovendien is nu meer dan vroeger essentieel voor de vorming van de universitaire student dat hij, om voorbereid te zijn op het Europa van morgen, geconfronteerd wordt met hoogleraren en docenten uit andere taalgebieden en vreemde culturen.

De opname van gasthoogleraren en gastdocenten in artikel 21 van de wet van 21 april 1953 zal de universiteiten toelaten om deze gasthoogleraren met de hen toegekende werkings-toelage te betalen. Momenteel kan dit slechts op hun patrimonium.

Artikel 71

In principe wordt een beroep gedaan op gastprofessoren of gastdocenten voor een specifieke en in de tijd beperkte onderwijsopdracht. Uiteraard kunnen zij tevens voor onderzoeksactiviteiten worden ingeschakeld. Het wordt aan de autonomie van elke universiteit overgelaten om de gastprofessoren, gastdocenten voor één of meer maanden, of voor één of meer jaren, met een maximum van drie jaar te benoemen en de inhoud van hun opdracht te bepalen. De universiteiten kunnen dit tevens voor hun deeltijds onderwijzend personeel.

Artikel 72

Gastprofessoren kunnen begrijpelijkerwijze slechts worden uitgenodigd op voorwaarde dat zij voor hun prestaties op een billijke wijze worden vergoed. Naargelang hun niveau en status in de universiteit van herkomst en hun wetenschappelijke verdiensten, genieten zij de kwalificatie van „gasthoogleraar” of „gastdocent” en genieten zij, voor de periode van aanstelling, de overeenkomstige aanvangswedde van respectievelijk een voltijdse of deeltijdse gasthoogleraar of gastdocent.

In zeer uitzonderlijke gevallen echter, bij voorbeeld indien het gaat om eminente professoren met uitzonderlijke internationaal wetenschappelijke bekendheid, zoals bij voorbeeld Nobelprijswinnaars of personen met gelijkwaardige weten-

schappelijke verdiensten, of zelfs voor gastprofessoren uit landen waar de honorering van de prestaties van hoogleraren en docenten aanzienlijk hoger ligt dan in ons land, moet de Raad van beheer in de mogelijkheid zijn van de voormelde bezoldigingsregels af te wijken. Vanzelfsprekend moet dergelijke beslissing behoorlijk worden gemotiveerd.

Artikel 73

De regeling omtrent de gastprofessoren en het deeltijds onderwijzend personeel mag uiteindelijk het statuut van het vastbenoemd onderwijzend personeel niet uithollen. Van daar dat de universiteiten maximum tien procent van hun personeelsformatie onderwijzend personeel aan deze gastprofessoren en deeltijds personeel kunnen besteden.

Hoofdstuk XII

Navorming

Hoofdstuk XII van dit ontwerp van decreet beoogt in een wettelijke regeling te voorzien voor de organisatie en de financiering van de navormingsactiviteiten voor de personeelsleden van het onderwijs en van de psycho-medisch-sociale centra.

In afdeling 1 wordt bepaald vanuit welke bij onderwijs betrokken instellingen en diensten de personeelsleden in aanmerking komen voor de navormingsactiviteiten. Ook wordt omschreven wat onder navormingsactiviteiten wordt begrepen en hoe deze activiteiten worden gefinancierd. Het principe van de pedagogische vrijheid, zoals vermeld in artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving dient te worden geëerbiedigd bij de organisatie van deze activiteiten en dit wordt dan ook uitdrukkelijk gesteld in het voorliggend ontwerp van decreet.

Artikel 74

Dit artikel geeft een ópsomming van de onderscheiden bij het onderwijs betrokken instellingen en diensten wier personeelsleden in aanmerking komen voor de navormingsactiviteiten en bepaalt de organismen die deze activiteiten kunnen inrichten. Tevens wordt gesteld dat de in het decreet bedoelde verenigingen zonder winstoogmerk enkel kunnen opgericht worden door de meest representatieve organisaties van inrichtende machten en dat zij moeten beantwoorden aan de voorwaarden te bepalen bij besluit van de Executieve.

De „pedagogische begeleidingsdiensten” vermeld in dit artikel zijn deze die bedoeld worden in de punten 4 en 6 van hoofdstuk V — Organisatorische Onderbouw — van het Politiek akkoord van 9 november 1988 inzake de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

De „meest representatieve organisaties van inrichtende machten” zijn die welke bedoeld worden in artikel 45, § 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

Artikel 75

Dit artikel bepaalt wat onder navormingsactiviteiten dient begrepen en wat de doelstellingen ervan zijn en stelt dat zowel het verstrekken als het bijwonen van deze activiteiten beschouwd worden als effectieve deelneming.

Wordt onder „basisopleiding” verstaan elke opleiding die noodzakelijk is tot het verkrijgen van het vereiste of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, daar waar het bestaat, om een ambt uit te oefenen als personeelslid in de instellingen en diensten zoals omschreven in artikel 74, § 1.

Met het „actualiseren” van de genoten basisopleiding beoogt men het bijwerken en het opnieuw operationeel maken van de basisopleiding.

Met het „verdiepen” van de genoten basisopleiding wordt een specialisatie beoogd wanneer het personeelslid, afgestudeerde van een bepaalde basisopleiding, zich intenser wenst toe te leggen op een specifiek deelaspect ervan. Deze verdiepende opleiding betreft dus een smaller gebied dan de basisopleiding en zal in de regel op hetzelfde of op een hoger niveau liggen dan dat van de basisopleiding.

Met het „aanvullen” van de genoten basisopleiding beoogt men in het kader van de navormingsactiviteiten een verbreding van de mogelijkheden van de basisopleiding te realiseren ; deze aanvullende opleiding kan op hetzelfde niveau liggen als de basisopleiding, maar ook op een lager of op een hoger niveau.

Met „bijscholingsstages” worden de stages bedoeld doorgebracht in niet-industriële ondernemingen en instellingen.

Met „bedrijfsstages” worden stages bedoeld in de bedrijven met een uitgesproken nijverheidskarakter.

Onder „opleidingen georganiseerd in het onderwijs” worden onder meer begrepen zowel deze van het onderwijs voor sociale promotie als deze verstrekt door universitaire instellingen.

Met „opleidingen buiten het onderwijs” worden die bedoeld welke georganiseerd worden door bedrijven en instellingen allerhande.

Een aantal navormingsactiviteiten van de ARGO en van het gesubsidieerd vrij onderwijs waren op 31.12.1988 contractueel beëindigd, doch liepen in feite door. De uitgaven zullen in mindering worden gebracht van de kredieten die op basis van dit decreet worden toegewezen aan respectievelijk de ARGO en het gesubsidieerd vrij onderwijs.

Op basis van onze informatie gaat het voor de ARGO om 11.255.898 frank en voor het NSKO om 6.291.937 frank.

Middelen voor de pedagogische begeleidingsdiensten

De oprichting van de pedagogische begeleidingsdiensten is pas voorzien vanaf 1.1.1990. Voor 1989 is er dus geen budgettaire weerslag.

De middelen voor de uitbouw van de pedagogische begeleidingsdiensten zullen worden geput uit het krediet van gedetacheerden, het krediet voor stagiairs, het aandeel van onderwijs in de GECO-projecten, het aandeel voor vernieuwingsbegeleiding en het krediet voor de inspectie in het gesubsidieerd basisonderwijs (kantonale inspectie).

Artikel 76

Dit artikel voorziet voor de boekhoudkundige verwerking van de beschikbare kredieten en gelden in de organisatie van een Fonds voor Navorming.

Benevens de bijzondere kredieten die jaarlijks in de begroting voor onderwijs ingeschreven worden, worden er tevens

door externe instanties, zoals bijvoorbeeld de Europese Gemeenschap en patroonfederaties, gelden ter beschikking van navormingsactiviteiten gesteld die ook via het Fonds worden aangewend.

Om de continuïteit van de navormingsprogramma's te waarborgen zal gestreefd worden naar een structureel systeem dat nader zal worden uitgewerkt rekening houdend met volgende elementen :

- relatie met de totale loonmassa,

- concrete invuloefening inzake navorming m.i.v. fase-ring, programmering, enz. . . . ,

- inzicht in de andere financieringsmechanismen en de grootorde van de door externe instanties ter beschikking gestelde gelden.

In de §§ 3 en 5 wordt voor de onderscheiden onderwijsnetten een verdeelsleutel vastgelegd die enerzijds een gelijk bedrag per net vaststelt ten belope van tien procent van het totale bedrag van de bijzondere kredieten, dit met het oog op het verzekeren van een minimale organisatiestructuur in elk net en die anderzijds voor de resterende negentig procent van het totale bedrag van de bijzondere kredieten voorziet in een verdeling op basis van het aantal organieke ambten dat in elk net in toepassing van de vigerende reglementering wordt vastgesteld op 1 oktober van het voorgaand schooljaar. Voor deze berekening dient tevens rekening gehouden met het personeel dat in de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra is tewerkgesteld aangezien deze sector niet beschikt over eigen vormingscentra. Daarenboven wordt gestipuleerd welke kosten op de beschikbare kredieten kunnen worden aangerekend en dat deze op basis van onderhandse overeenkomsten worden toegekend.

Onder „werkingskosten” worden onder meer verstaan de kosten voor voorbereiding, organisatie, evaluatie en coördinatie van de navormingsactiviteiten, evenals de verplaatsingskosten.

Teneinde toe te laten dat de Vlaamse Executieve zelf een beleid zou kunnen voeren inzake navorming wordt voorzien dat 25 % van de middelen moet worden besteed overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve vastgestelde prioriteiten.

Artikel 77

Artikel 77 stelt uitdrukkelijk dat het principe van de pedagogische vrijheid inzake de pedagogische methodes, zoals ingeschreven in artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, tevens geldt bij de organisatie van de navormingsactiviteiten bedoeld in dit decreet. De uitbreiding van dit beginsel werd voor het Gemeenschapsonderwijs reeds expliciet vermeld in artikel 33 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

In afdeling 2 wordt bepaald vanuit welke statutaire toestand de betrokken personeelsleden aan de navormingsactiviteiten kunnen deelnemen. Tevens worden de belangen van deze personeelsleden veilig gesteld en wordt in de mogelijkheid voorzien om via het volgen van navormingsactiviteiten een „getuigschrift van navorming” te behalen onder de voorwaarden die bij besluit van de Executieve nader zullen worden bepaald.

Artikel 78

Dit artikel preciseert vanuit welke statutaire toestand de betrokken personeelsleden kunnen deelnemen aan de navormingsactiviteiten. De bepaling van § 1 beoogt de personeelsleden die slechts voor een korte periode in tijdelijk verband worden aangesteld of aangeworven uit te sluiten. Het is niet de bedoeling om de gesubsidieerde contractuelen uit te sluiten evenmin de geneesheren die contractueel verbonden zijn aan de PMS-centra. Wel is in § 2 voorzien dat de personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking vanaf 1 januari van het schooljaar of vanaf een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum kunnen deelnemen aan de hier bedoelde activiteiten.

In § 3 worden de belangen van de bij de navorming betrokken personeelsleden veilig gesteld doordat zij van rechtswege in de stand „dienstactiviteit” blijven met het behoud van de daaraan verbonden voordelen, de weddeverhogingen en de bijkomende vergoedingen. Deze regeling geldt zowel voor de personeelsleden die navorming volgen als geven en tevens voor dezen die betrokken zijn bij de organisatie van de navorming. Deze bepaling beoogt een vereenvoudiging van de administratieve procedure en wil de toekenning bij besluit van een verlof of een terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht voor elk individueel geval overbodig maken.

Artikel 79

Dit artikel voorziet in de uitreiking van een getuigschrift voor navorming aan de personeelsleden die navormingsactiviteiten hebben gevolgd onder de voorwaarden bepaald in een besluit van de Executieve. Aangezien dit getuigschrift een verruiming van de onderwijsbevoegdheid als gevolg kan hebben, zal dit een verhoging van de tewerkstellingskansen van de personeelsleden in de hand werken.

In afdeling 3 wordt de oprichting van een erkenningscommissie voor de navorming ingeschreven met het oog op de coördinatie en de erkenning van de navormingsactiviteiten die worden ingericht op basis van het decreet. De samenstelling en de bevoegdheid van bedoelde commissie worden vastgelegd in het decreet, terwijl de werking ervan geregeld wordt bij besluit van de Executieve.

Artikel 80

Dit artikel richt een erkenningscommissie voor de navorming op en regelt de samenstelling ervan. Benevens de voorzitter en de ondervoorzitter die de Gemeenschapsminister van Onderwijs vertegenwoordigen is de commissie paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de meest representatieve organisaties van de inrichtende machten van het onderwijs en uit vertegenwoordigers van de representatieve vakverenigingen. Zowel binnen de organisaties van de inrichtende machten als binnen de vakverenigingen is er een paritaire samenstelling tussen het officieel en het vrij onderwijs. Tevens is voorzien dat de commissie zich desgewenst kan laten bijstaan door deskundigen en dat zij advies van bevoegde personen en commissies kan inwinnen. Indien noodzakelijk kan de commissie worden onderverdeeld in subcommissies.

Artikel 81

Dit artikel omschrijft de bevoegdheid van de erkenningscommissie. Naast de erkenning van de navormingsprojecten,

de intrekking of de schorsing ervan, waarbij een tweederde meerderheid van de stemmen is vereist, heeft bedoelde commissie een opdracht inzake de evaluatie en de coördinatie van de erkende navormingsprojecten, een informatierecht over de evolutie van de beschikbare financiële middelen van het Fonds voor Navorming en een adviserende bevoegdheid naar de Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Artikel 82

Dit artikel stelt dat de samenstelling van het secretariaat en de werking van de commissie bepaald worden door de Vlaamse Executieve.

Artikel 83

Dit artikel kondigt aan dat nadere uitvoeringsmodaliteiten inzake de organisatie en de financiering van de navormingsactiviteiten door de Vlaamse Executieve zullen bepaald worden.

Hoofdstuk XIII

Overgangsbepalingen

Voor de toelichting verwijzen wij naar de commentaar die werd verstrekt bij artikel 6 van dit decreet.

***De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapminister van Financiën en Begroting,***

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Onderwijs,

D. COENS

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE *

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, werd op 5 mei 1989 door de Gemeenschapsminister van Onderwijs verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van decreet „betreffende het onderwijs”, heeft op 11 mei 1989 het volgend advies gegeven :

1. Inhoud van het ontwerp

Luidens de memorie van toelichting beoogt het ontwerp-decreet in hoofdzaak de uitvoering van het op 9 november 1988 gesloten politiek akkoord betreffende de ARGO (Gedr. St., Vlaamse Raad, 1988-89, nr. 161/1, blz. 74-90).

Het wijzigt inzonderheid de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving en voert daartoe een aantal bepalingen in die betrekking hebben op de „solidariteit” binnen de onderwijsnetten en de onderwijsniveaus (art. 1, 7° en 9°), de gratuïteit van het vrije-keuzevervoer in het basisonderwijs (artikel 2), de oprichting van een Algemene Onderwijsraad van de Vlaamse Gemeenschap (art. 3), de oprichting van een Dienst voor infrastructuurwerken van het gesubsidieerd onderwijs en de subsidiëring van de infrastructuur van gesubsidieerde onderwijsinstellingen, psyche-medische-sociale centra en internaten (art. 6), de afdwingbaarheid van het statuut van het vastbenoemd personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs (art. 9) en de tuchtregeling van de personeelsleden van het gesubsidieerd officieel en vrij onderwijs (art. 14).

Het ontwerp bevat voorts een aantal bepalingen van diverse aard welke ingevolge de overdracht van de onderwijsbevoegdheid aan de Gemeenschap, dringend moeten genomen worden in het vooruitzicht van het schooljaar 1989-1990.

Aldus verlengt het ontwerp de bestaande regeling in verband met de reffectatie van ter beschikking gestelde personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen (art. 17 tot 19).

Er wordt een gemeenschapsinspectie voor het onderwijs en een voor de psyche-medisch-sociale centra opgericht (art. 20 tot 22).

Vervolgens worden, naast arbeidsverdelende maatregelen (art. 23 tot 26), een aantal regelen ontworpen die in het algemeen betrekking hebben op het statuut van het personeel en de werking van de psyche-medisch-sociale centra (art. 27 tot 32), het buitengewoon onderwijs (art. 33 tot 38), het secundair onderwijs (art. 39 tot 52), het aanvullend secundair beroepsonderwijs (art. 53), het onderwijs voor sociale promotie (art. 54), en van het hoger (art. 55 tot 66) en het universitair onderwijs (art. 66 tot 71).

Het regelt tenslotte de navorming van de personeelsleden (art. 72 tot 81) en de inwerkingtreding van de diverse bepalingen (art. 82).

* L. 19.058/1

II. Over de voorafgaande raadplegingen

1. Uit de analyse van het ontwerp blijkt reeds dat een aantal bepalingen noodzakelijkerwijs van aard zijn om, hetzij de ontvangsten te beïnvloeden of nieuwe uitgaven mee te brengen, hetzij voor bestaande ontvangsten en uitgaven een nieuwe rechtsgrond te vormen.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 6 van het koninklijk besluit van 5 oktober 1961 tot regeling van de administratieve en begrotingscontrole dient het ontwerp dan ook voor akkoord te worden voorgelegd aan de Gemeenschapsminister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft.

Zoals de Raad van State steeds heeft voorgehouden kan de deelname van de Gemeenschapsminister van Begroting aan de beraadslaging in de Executieve niet in de plaats komen van het akkoord dat door het alsnog van gelding zijnde koninklijk besluit van 5 oktober 1961 uitdrukkelijk wordt voorgeschreven.

2: Verschillende bepalingen betreffen de rechtstoestand van het personeel van de instellingen van het Gemeenschaps-onderwijs en van het gesubsidieerd officieel onderwijs of van het personeel van de diensten van de Executieve of van de openbare instellingen die ervan afhangen. Die bepalingen betreffen inzonderheid :

- het administratief statuut, met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling (zie de artikelen 5, 6, 9, 16, 17, 19, 20, § 2, 21, 22, § 2, 27, 30 en 56) ;
- de bezoldigingsregeling (zie de artikelen 6, 8, 20, § 2, 22, § 2, en 28) ;
- de pensioenregeling (artikel 6, nieuw artikel 22, § 3) en
- verordeningsmaatregelen uitgevaardigd met het oog op de latere vaststelling van de personeelsformatie of inzake arbeidsduur en organisatie van het werk (zie de artikelen 20, § 2, 22, § 2, 23-26, 33-36, 39-52, enzovoort).

Zij behoren tot de groep van voorzieningen die, overeenkomstig artikel 2, § 1, 1°, a), b) en c) en 2°, en § 2, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, artikel 3 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 en de artikelen 3 en 4, van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot wijziging van de grondregelingen in de zin van artikel 2, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974, voor onderhandeling aan de representatieve vakbonden in het daartoe opgericht comité moeten worden voorgelegd vooraleer het desbetreffend ontwerp-decreet bij de Vlaamse Raad mag worden ingediend.

3. Het voor advies voorgelegd ontwerp betreft — uiteraard — aangelegenheden als bedoeld in artikel 59bis, § 2, van de Grondwet. Het heeft onmiskenbaar een sociaal-economische dimensie en moet dan ook, zoals is geschied, krachtens artikel 6, § 2, van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen voor advies aan die Raad worden voorgelegd.

4. Volgens de gemachtigde ambtenaar is de Vlaamse Executieve met de verschillende raadplegingen begonnen doch zijn deze nog niet afgerond.

Het thans voorliggend ontwerp van decreet — waarover de Raad van State, afdeling wetgeving, binnen een termijn van drie dagen te adviseren heeft — is derhalve nog vatbaar voor wijziging en kan dienvolgens niet als een definitief ont-

werp worden beschouwd. Het moet trouwens volgens de notulen van de vergadering van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1989 nog „ter definitieve goedkeuring aan de Executieve worden overgelegd”.

Rekening gehouden met de recente overdracht van de volledige onderwijsbevoegdheid aan de Gemeenschap en gelet op de dringende noodzaak om vóór het begin van het volgende schooljaar een aantal maatregelen bij decreet te doen vaststellen, wordt bij uitzondering op de adviesaanvraag ingegaan. Het advies zal evenwel, inzonderheid gelet op de korte termijn waarin erom wordt verzocht, beperkt moeten blijven tot de voornaamste rechtsvragen die door het ontwerp worden gesteld.

III. De subsidiëring van de infrastructuurwerken van het gesubsidieerd onderwijs en artikel 17 van de Grondwet

1. Artikel 6, dat de artikelen 13 tot 22ter van hoofdstuk II van de Schoolpactwet van 29 mei 1959 vervangt, voert in die wet een nieuw artikel 17 in dat een eenvormig stelsel van subsidiëring van infrastructuurwerken voor de gesubsidieerde officiële en vrije onderwijsinstellingen, psycho-medisch-sociale centra en internaten tot stand brengt.

Bedoeling is de verschillende regeling van de subsidiëring van het gesubsidieerd officieel en vrij onderwijs op te heffen.

Infrastructuurwerken van het gesubsidieerd officieel onderwijs kunnen volgens de thans geldende regeling van de wet van 29 mei 1959, binnen de perken van de beschikbare kredieten door het Fonds voor provinciale en gemeentelijke scholen worden gesubsidieerd ten belope van 60 procent van het subsidieerbare bedrag. Voor de leningen die door de inrichtende macht voor het resterend niet gesubsidieerd deel worden aangegaan, kan een rentetoelage worden toegekend en de terugbetaling van kapitaal en interesten worden gewaarborgd.

Voor de infrastructuurwerken van het gesubsidieerd vrij onderwijs kan voor de leningen die de inrichtende machten aangaan, door het Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen, binnen de door de wetgever vastgestelde bedragen, enkel een rentetoelage worden verleend en de terugbetaling van kapitaal en interesten van de lening worden gewaarborgd.

Het ontwerp-decreet vervangt beide stelsels door een eenvormige regeling van directe subsidiëring en van gewaarborgde kredietverlening.

Binnen de perken van de financiële middelen die hem worden toegekend, kan de op te richten Dienst voor infrastructuurwerken van het gesubsidieerd onderwijs, de DIGO, voor de infrastructuurwerken van zowel het officieel gesubsidieerd als het vrij gesubsidieerd onderwijs, een toelage van 70 of 60 procent van het subsidieerbaar bedrag van de investeringswerken toekennen en tevens de terugbetaling van het kapitaal, de interesten en de bijkomende kosten van de lening afgesloten voor het niet gesubsidieerde deel van het subsidieerbaar bedrag waarborgen (1).

Het gesubsidieerd vrij onderwijs verwerft aldus, althans volgens de memorie van toelichting, een recht op een rechtstreekse subsidie.

(1) Er mag worden opgemerkt dat in tegenstelling met wat in de memorie van toelichting is gepreciseerd (blz. 11) in de tekst zelf niet in een rentetoelage is voorzien.

Die nieuwe regeling wordt, in de commentaar bij artikel 6, verantwoord door te verwijzen naar het in artikel 17 van de Grondwet ingeschreven gelijkheidsbeginsel dat „impliceert dat de middelen die de overheid besteedt aan infrastructuur op een gelijke wijze dienen verdeeld te worden over de onderwijsinstellingen en dat een verschillend overheidsoptreden zijn verantwoording moet vinden in objectieve criteria”.

Vraag is of de nieuwe regeling, zoals zij is toegelicht, met de nieuwe grondwettelijke regel, inzonderheid met artikel 17, § 4 van de Grondwet, inderdaad in overeenstemming is, zowel ten aanzien van de gesubsidieerde onderwijsinstellingen, officiële of vrije, onderling als ten aanzien van het gesubsidieerd vrij onderwijs tegenover het gemeenschapsonderwijs.

2. Bij de recente herziening van de Grondwet is in de loop van de parlementaire discussie beklemtoond en herhaald dat de waarborgen die, met het oog op het instandhouden van de schoolvrede, door het nationale Schoolpact werden geboden en in de eropvolgende wetten werden overgenomen, als basisprincipes in een grondwettelijke tekst moesten worden vertaald (zie Gedr. St., Senaat, BZ 1988, nr. 100-1/1°, blz. 1 en 2 ; nr. 100-1/2°, blz. 4 ; Gedr. St., Kamer v. Volksv., BZ 1988, nr. 10/17-455/4, blz. 5).

Artikel 17 lijkt dan ook in essentie bedoeld te zijn als de weergave van de „pijlers” van het Schoolpact van 6 november 1958 en van het protocol van 4 april 1973, zoals die in de wet van 29 mei 1959 en de opeenvolgende wijzigingen ervan, inzonderheid die van 11 juli 1973 en 1 augustus 1985, werden vastgelegd (zie Gedr. St., Senaat, BZ 1988, nr. 100-1/2°, blz. 27 ; Gedr. St., Kamer v. Volksv., BZ 1988, nr. 10/17-455/4, blz. 5).

Met betrekking tot de in het Schoolpact voorziene specifieke bepalingen op het vlak van de investeringen, stelde de Minister van Institutionele Hervormingen (N) in de Senaat :

„... (dat) zij’ een grondwettelijke basis (krijgen) wat betreft de inrichting van het onderwijs van de Gemeenschap en de betoelaging van het onderwijs, ingericht door andere instanties.

Hier wordt een dubbele waarborg ingebouwd :

1. de regelen inzake inrichting van onderwijs door de Gemeenschap, erkenning of subsidiëring zullen bij een wet of decreet worden uitgevaardigd. .

2. de overheden zullen zich bij de toebedeling van de middelen moeten laten leiden door principes zoals gepreciseerd in artikel 17, § 4”. (Gedr. St., Senaat, BZ 1988 , 100-1/2°, blz. 28).

Uit dezelfde parlementaire besprekingen blijkt nog dat in artikel 17, § 4, van de Grondwet geformuleerde regel van gelijkheid een regel van rechtsgelijkheid is die moet worden geïnterpreteerd zoals de regel van artikel 6 van de Grondwet. Gelijken moeten „gelijk en ongelijken ongelijk behandeld worden. De criteria van ongelijke behandeling moeten objectief, niet willekeurig en relevant zijn” en „met objectieve verschillen (moet worden rekening gehouden) voor zover deze een aangepast behandeling verantwoorden” (Gedr. St., Senaat, BZ 1988, 100-1/1°, blz. 5).

Bovendien moet bij de verdeling van de middelen, waarbinnen de gelijkheid of de ongelijkheid genormeerd wordt, ervoor gewaakt worden dat deze geen bijkomende ongelijkheden doet ontstaan (Gedr. St., Senaat, BZ 1988, 100-1/2°, blz. 66).

3. Indien men uit deze en andere gelijklopende verklaringen mag afleiden dat het de wil van de Grondwetgever was, het bestaand onderwijs evenwicht in stand te houden, dan komt men tot de conclusie dat het ontworpen decreet ingrijpt in het destijds omtrent de subsidiëring van de infrastructuurwerken bereikte evenwicht.

Betreffende de onderlinge gelijkschakeling van het vrij gesubsidieerd onderwijs met het officieel gesubsidieerd onderwijs, zal men opmerken dat die gelijkschakeling ten aanzien van de meergenoemde in artikel 17 van de Grondwet in hoofde van de onderwijsinstellingen bedoelde rechtsgelijkheid slechts aanvaardbaar is wanneer men aanneemt dat tussen het geheel van de onderwijsinstellingen van het officieel gesubsidieerd onderwijs en het geheel van de onderwijsinstellingen van het vrij gesubsidieerd onderwijs geen objectief verschil aanwezig is dat, op het normatieve vlak, in een gedifferentieerde behandeling hoort te resulteren. Zo men, zoals in het ontwerp wordt voorgesteld, beide groepen van onderwijsinstellingen aan een zelfde regel onderwerpt, houdt dat onvermijdelijk in dat de regel die in artikel 537 van het Burgerlijk Wetboek is geformuleerd („Bijzondere personen beschikken vrij over de hun toebehorende goederen, behoudens de door de wetten gestelde beperkingen. Goederen die niet aan bijzondere personen toebehoren, worden beheerd en kunnen alleen worden vervreemd met inachtneming van de vormen en overeenkomstig de regels die daarvoor in het bijzonder bepaald zijn”), naar het oordeel van de Vlaamse Executieve niet de waarde kan worden toegemeten van een objectief verschil dat ten aanzien van het bepaalde in artikel 17, § 4, van de Grondwet grond voor een gedifferentieerde regeling oplevert.

De vraag naar de lezing van het bepaalde in artikel 17, § 4, van de Grondwet, wat de gelijkheid in hoofde van de onderwijsinstellingen betreft, wordt nog klemmender wanneer men de in het ontwerp voorgestelde regeling vergelijkt met de alsnog bestaande, met name wat de verhouding tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs betreft.

Men kan niet ontkennen dat door het toekennen van een „recht” op directe subsidiëring van de gebouwen ten voordele van het vrij gesubsidieerd onderwijs, de bestaande wetgeving, zoals deze op het Schoolpact en de aanvullende overeenkomsten is gevolgd, fundamenteel wordt gewijzigd.

Het Schoolpact en de erop gevolgde wetgeving waren kennelijk gericht op het vestigen en het waarborgen van de schoolvrede. Op het collectieve vlak der onderwijsinstellingen was die schoolvrede bereikt door het uitbouwen van evenwichten. De wijze waarop de overheid in de financiering van de gebouwen van de vrije onderwijsinstellingen tussenbeide kwam en alsnog komt, is een van die evenwichten.

Met dit onderwerp wordt het bereikte evenwicht grondig herzien. Meteen rijst de vraag of die herziening, afgezet tegen de bedoeling welke blijkens de boven aangehaalde parlementaire besprekingen met het nieuwe artikel 17 van de Grondwet werd nagestreefd, en in zover zij de tussen het gemeenschapsonderwijs en het vrij onderwijs bestaande verhoudingen wijzigt, niet van die aard is dat zij — door het nastreven van een grotere gelijkheid ten gunste van de onderwijsinstellingen van het vrij onderwijs waardoor deze in staat worden gesteld met de overheidsgelden een eigen patrimonium van privaatrechtelijke aard te verwerven — uitmondt, in vergelijking met de bestaande toestand, in een achterstelling van de onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs die met het bepaalde in artikel 17, § 4, van de Grondwet onbestaanbaar is. Voortgaande op de meerge-

noemde parlementaire besprekingen omtrent de herziening van die Grondwetsbepaling, is het antwoord op die vraag bevestigend. In ieder geval komt de uitspraak erover toe aan de Vlaamse Raad, onder voorbehoud van het finale oordeel van het Arbitragehof.

Dat bij de herziening van artikel 17 van de Grondwet een referentie naar de „schoolnetten” werd geweerd, is ter zake niet dienend.

4. Het vastleggen in de Grondwet van de beginselen van het Schoolpact heeft ook gevolgen voor de subsidiëring van de infrastructuurwerken van de internaten van het gesubsidieerde onderwijs.

Internaten zijn steeds buiten de besprekingen van het Schoolpact gehouden. Noch in het Schoolpact van 1958 noch in het bijkomend protocol van 1973 werden zij als onderwijsinstellingen beschouwd.

Die regeling is door de Grondwetgever overgenomen. Met nadruk is gezegd dat voor de toepassing van artikel 17 van de Grondwet, een internaat geen onderwijsinstelling is. (Gedr. St., Senaat, BZ 1988, nr. 100-1/1°, blz. 5 ; Handelingen, Senaat, BZ 1988, 15 juni 1988, blz. 548 ; Gedr. St., Kamer, BZ 1988, nr. 10/17-454/4, blz. 56). Het gevolg daarvan is dat een internaat — het weze een autonoom internaat of een internaat gehecht aan een gemeenschapsonderwijsinstelling dan wel aan een onderwijsinstelling van de gesubsidieerde sector — niet in aanmerking komt voor een toepassing van de specifieke gelijkheidsregel bedoeld in artikel 17, § 4, van de Grondwet. Uit bepaalde passages van de parlementaire voorbereiding omtrent de laatste herziening van artikel 59bis van de Grondwet lijkt men zelfs te moeten afleiden dat een mogelijkheid van wijziging van de ter zake van de subsidiëring van de internaten bestaande wetgeving, niet begrepen is in de krachtens artikel 59bis van de Grondwet aan de Gemeenschappen overgedragen onderwijsbevoegdheid. (Gedr. St., Kamer v. Volksw., BZ 1988, nr. 10/17-45514, blz. 56).

Gelezen in die context, lijken de bepalingen met betrekking tot de financiering van de infrastructuurwerken van vrije internaten dan ook in te gaan tegen de wil van de Grondwetgever en zelfs aan de bevoegdheid van de Gemeenschap te zijn onttrokken.

5. De artikelen 10 en 72 van het ontwerp hebben mede betrekking op de internaten.

Artikel 10, dat artikel 32 van de wet van 29 mei 1959 aanvult, regelt de overdracht van de saldi van werkingstoelagen naar een volgend begrotingsjaar. In het ARGO-decreet van 19 december 1988 is, met betrekking tot de internaten, de overeenstemmende overdracht van saldi niet met een zelfde duidelijkheid geregeld.

Artikel 72 organiseert de navorming van de personeelsleden van onder meer de internaten, ongeacht of zij als autonome internaten zijn erkend of afhangen van een onderwijsinstelling.

Het gegeven dat een internaat geen onderwijsinstelling is in de zin van artikel 17 van de Grondwet en de gevolgen welke daaraan op het stuk van de lezing van artikel 59bis van de Grondwet binnen de hiervoor aangegeven grenzen kunnen verbonden zijn, vermogen niet weg te nemen dat het opvoedend hulp personeel van die internaten behoort tot het personeel dat ressorteert onder de Vlaamse Gemeenschap die krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals deze bij de bijzondere wet

van 8 augustus 1988 is gewijzigd, bevoegd is voor de vaststelling van de rechtspositie van zowel het personeel van de diensten van de Gemeenschappen als het onderwijzend personeel.

Die conclusie komt overeen met de door de Staatssecretaris voor Onderwijs (N) voorgestane stelling dat „wat de personeelsleden betreft die gedeeltelijk in het extern onderwijs en gedeeltelijk in het internaat zijn tewerkgesteld, . . . het accessorium het principale volgt. Wat de toelagen betreft zal er uiteraard een splitsing worden doorgevoerd” (Gedr. St., Senaat, BZ 1988, nr. 100-1/2°, blz. 66 ; zie ook Gedr. St., Kamer v. Volksw. BZ 1988, nr. 10/17-455/4, blz. 56).

IV. Opheffing van het nationaal waarborgfonds

Artikel 6 van het ontwerp heft de artikelen 13 tot 22ter, vervat in hoofdstuk II van de wet van 29 mei 1959, op voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

In zover aldus de bepalingen betreffende het Nationaal Waarborgfonds zelf worden opgeheven, is de Vlaamse Raad onbevoegd, zoals overigens in de memorie van toelichting wordt aangegeven.

In tegenstelling met het Fonds voor de provinciale en gemeentelijke schoolgebouwen en het Gebouwenfonds voor de rijksscholen die als begrotingsfonds zijn gestructureerd, is het Nationaal Waarborgfonds opgericht als een nationale openbare instelling van categorie B die onderworpen is aan de bepalingen van de wet van 16 maart 1954.

Zoals de andere nationale instellingen die geheel of gedeeltelijk zijn overgedragen aan de Gemeenschappen, moet de herstructurering of de ontbinding ervan door de nationale wetgever geregeld worden. Dat sluit uiteraard niet uit dat inmiddels de Vlaamse Raad in een eigen dienst voorziet.

V. Rechtstoestand van het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs

1. Artikel 28 van de wet van 29 mei 1959, dat de subsidiëeringsvoorwaarden in hoofdte van de personeelsleden vaststelt, wordt in artikel 9 van het ontwerp aangevuld met een bepaling die luidt als volgt :

„§ 2. Wanneer het arbeidsgerecht bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest een beslissing van een inrichtende macht van het gesubsidieerd vrij onderwijs houdende de beëindiging of vermindering van de opdracht van een door haar vastbenoemd personeelslid, strijdig acht met het in artikel 12bis, § 3, bedoelde besluit, bekomt dit personeelslid de weddetoelage voor het geheel of voor een deel van de opdracht die hem ontnomen werd, alsof hij in dienstactiviteit was gebleven, en verliest de inrichtende macht de weddetoelage voor het geheel of voor een deel van de betrekking, zolang zij de betrekking aan een ander niet-rechthebbend personeelslid toewijst.

Deze bepaling heeft ook uitwerking wanneer de in artikel 45, § 9, de bedoelde kamer van beroep de afzetting van een vastbenoemd personeelslid door de inrichtende macht als gevolg van een tuchtmaatregel vernietigt.

Het verlies van de weddetoelage voor een betrekking neemt een einde voor de inrichtende macht :

1° ofwel op het ogenblik dat de onregelmatige handeling door de inrichtende macht is hersteld ;

2° ofwel indien dezelfde of een andere inrichtende macht het benadeelde personeelslid met zijn akkoord overneemt ;

3° ofwel op het ogenblik dat het benadeelde personeelslid zonder geldige reden weigert een door dezelfde inrichtende macht of een andere inrichtende macht aangeboden betrekking in hetzelfde ambt met dezelfde statutaire toestand te aanvaarden ;

4° ofwel op het ogenblik dat het benadeelde personeelslid zich om redenen vreemd aan het geschil in de voorwaarden voor definitieve ambtsneerlegging bevindt.

De weddetoelage, die gedurende de periode tussen het onrechtmatig ontslag en de betekening aan het onderwijs departement van het vonnis of arrest, of de uitspraak van de hierboven vermelde kamers van beroep, aan de inrichtende macht werd toegekend, wordt van deze inrichtende macht teruggevorderd en wordt vervolgens toegekend aan het ten onrechte ontslagen personeelslid. Vanaf de hogervermelde betekening betaalt het departement van onderwijs de weddetoelage rechtstreeks aan het ten onrechte ontslagen personeelslid tot op het ogenblik dat voldaan wordt aan één van de vier voorwaarden, hierboven vermeld”.

2. In de lijn van de rechtspraak van het Hof van Cassatie (1) en conform de verklaringen afgelegd door de Regering — en nimmer tegengesproken — naar aanleiding van de herziening van de artikelen 17 en 59bis van de Grondwet (2), bevestigt het ontwerp met die bepaling het arbeidsrechtelijk, dus privaatrechtelijk karakter van de arbeidsverhouding tussen de personeelsleden van het vrij gesubsidieerd onderwijs en hun werkgevers, de onderwijsinstellingen. Die bepaling laat dienvolgens de bestaande organisatie van de gerechtelijke bescherming ongewijzigd : de geschillen omtrent of resulterende uit de arbeidsverhouding tussen de inrichtende macht en haar personeel blijven tot de bevoegdheid van de arbeidshoven en arbeidsrechtbanken behoren.

3. De ontworpen bepaling is nieuw in een dubbel opzicht.

Wanneer al naar het geval door de rechtbank of door een kamer van beroep als bedoeld in artikel 45, § 9, van de wet van 29 mei 1959 is vastgesteld dat een personeelslid van het gesubsidieerd onderwijs ten onrechte is ontslagen, in zijn prestaties is verminderd of bij tuchtmaatregel is afgezet, verliest de betrokken onderwijsinstelling het voordeel, geheel of ten dele, van de subsidiëring van de betrekking waarin het betrokken personeelslid was tewerkgesteld. Aan de betrokkene zelf wordt rechtstreeks het equivalent van de weddetoelage toegekend. Bedoeling lijkt te zijn langs die weg de reïntegratie van het betrokken personeelslid te bewerkstelligen.

Aan de Raad van State is meegedeeld dat op zich de bepaling uitsluitend op de regeling van de weddetoelage betrekking heeft en vreemd is aan de mogelijke schadeloosstelling, conform de arbeidsovereenkomstenwet, in het geval van een onrechtmatige beëindiging van de arbeidsovereenkomst. De bevoegdheid van de decreetgever staat derhalve buiten betwisting.

(1) Zie Cass. 25 juni 1979, Rechtskundig Weekblad, 1979-1980, kol. 183, met conclusies van advocaat-generaal Lenaerts, en meer recent Cass. 10 oktober 1988, Rechtskundig Weekblad, 1988-1989, blz. 886.

(2) Zie onder meer het voorstel van de Regering — verklarende nota, Gedr. St., Senaat, BZ 1988, nr. 100-1/10, blz. 6, en Gedr. St., Senaat, BZ 1988, n° 100-1/2°, blz. 57)

4. Uit de memorie van toelichting mag men afleiden dat met de nieuwe bepaling ernaar gestreefd wordt aan alle personeelsleden van welk soort onderwijs ook en ongeacht hun persoonlijke rechtstoestand een vergelijkbare rechtsbescherming te verlenen.

De auteurs van het ontwerp gaan dus ervan uit dat personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd officieel onderwijs, na een vernietigingsarrest van de Raad van State, door de betrokken overheid met terugwerkende kracht in hun oorspronkelijke rechtstoestand worden gereïntegreerd. Dit is evenwel niet evident (1) : de betrokken overheid kan in gebreke blijven om het nodige rechtsherstel tot stand te brengen.

Voor het betrokken personeelslid bestaat er in dat geval geen specifieke regeling die hem, door tussenkomst van de onderwijsoverheid, de terugbetaling van het geleden weddeverlies waarborgt en hem ook voor de toekomst beveiligd tegen het stilzitten van de betrokken overheid.

Daardoor ontstaat een verschil in behandeling tussen, enerzijds, het vastbenoemde -personeelslid van het gesubsidieerd vrij onderwijs en, anderzijds, de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd officieel onderwijs. Wanneer het betrokken bestuur niet uit eigener beweging instaat voor het rechtsherstel, rest voor deze personeelsleden enkel de mogelijkheid om voor de burgerlijke rechtbank een eis tot schadeloosstelling in te stellen. De door de rechter toegekende vergoeding zal niet noodzakelijk gelijk zijn aan het geleden weddeverlies ; wat meer is, bij ontstentenis van een wetsebepaling, kan de rechter de Executieve, die geen partij bij het geding is, er niet toe verplichten de ten onrechte uitgekeerde weddetoelagen terug te vorderen van de inrichtende macht, noch de onderwijsinstelling bevelen het personeelslid te reïntegreren.

Men kan ook binnen het gesubsidieerd vrij onderwijs een verschil in behandeling onderkennen tussen de vastbenoemde en de tijdelijke personeelsleden. Die laatsten hebben geen vastheid van betrekking. Niettemin bekleden zij een betrekking waarvoor weddetoelagen worden toegekend en kunnen zij onrechtmatig ontslagen worden.

VI. Personeel van het maritiem hoger onderwijs

Artikel 56 voegt in de paragrafen 1 en 2 van artikel 10 van de wet van 17 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs een bepaling in waarbij de houder van een brevet van kapitein ter lange omvaart kan benoemd worden in een ambt van het bestuurs- en onderwijzend personeel in het maritiem hoger onderwijs.

Overeenkomstig artikel 92bis, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ingevoegd door de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, zijn de Gemeenschappen ertoe gehouden een samenwerkingsakkoord te sluiten „... voor de regeling van de aan gelegenheden die betrekking hebben op de Zeevaartschool te Oostende en te Antwerpen . . .” waar het hoger maritiem onderwijs wordt georganiseerd.

(1) Zie in dat verband het onderzoek uitgevoerd door V. Franck-De Callatay, *L'exécution des arrêts du Conseil d'Etat au sein des administrations nationales 1980-1984*, Administration Publique (T), 1988, blz. 1-46.

Regels die de samenwerkingsakkoorden betreffen moeten, overeenkomstig artikel 124bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 op het Arbitragehof, als bevoegdheidsverdelende regels in de zin van de artikelen 1 en 26 van dezelfde wet worden beschouwd, bijgevolg aan de beoordeling van het Arbitragehof kunnen worden voorgelegd.

Het bepaalde in genoemd artikel 92bis, § 4, — naar de letter genomen — houdt in dat de bepaling van artikel 56 van het ontwerp niet dan langs het mechanisme van een samenwerkingsakkoord tot stand kan worden gebracht.

VII. De terugwerkende kracht

Een aantal bepalingen van het ontwerp, inzonderheid de artikelen 58 en 59 en de in artikel 82 vermelde artikelen 1, § 6 (lees : 8°), 2, 2°, 23, 30 en 57, werken terug tot een datum waarop, hetzij de onderwijsbevoegdheid tussen de Staat en de Gemeenschappen nog niet was verdeeld, hetzij de Vlaamse Raad ter zake van onderwijs niet in een zelfde mate bevoegd was als sinds de inwerkingtreding van het op 15 juli 1988 herziene artikel 59bis van de Grondwet. De retroactieve werking van die bepalingen heeft dus tot gevolg dat de Vlaamse Raad regelend optreedt voor een tijdvak waarin hij, al naar het geval, geheel of ten dele zonder bevoegdheid was.

Men weet dat — uitzondering gemaakt voor de terugwerking van strafrechten die door artikel 7 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden wordt uitgesloten — het zo is dat volgens een vaste rechtspraak de wetgever, in dit geval de decreetgever, kan afwijken van de norm dat een regel alleen voor de toekomst hoort te gelden. Die norm is voor de wetgever niet meer dan een richtlijn (Cass. 18 januari 1924, Pas. 1924, 1, 144). Die rechtspraak is ervan de bevestiging dat de appreciatie van de werking in de tijd van de beoogde regel en de uitdrukking ervan, de retroactiviteit van de strafwet uitgezonderd, zaak zijn van de wetgever welke de regel vaststelt. Dat blijft zo, ook wanneer inmiddels de wetgevende bevoegdheid is herverdeeld. Zulks is het meest met de nieuwe bevoegdheidsregel en met de eis van de continuïteit in de uitoefening van de staatsbevoegdheid in overeenstemming.

Wat het bevoegdheidsaspect betreft, is derhalve zonder ernstig bezwaar dat, zoals in het ontwerp wordt voorgesteld, aan de Vlaamse Raad wordt voorgelegd een aantal bepalingen te doen terugwerken tot een periode waarin hij destijds geen of slechts een gedeeltelijke bevoegdheid had.

Wat de gegrondheid van de terugwerking betreft, aan de Raad van State is meegedeeld dat de terugwerking nodig is om de regel te doen overeenstemmen met de toepassing welke ervan werd gemaakt. Er zou niet in inmiddels verworven toestanden worden ingegrepen. De Vlaamse Raad zal oordelen of die verantwoording de voorgestelde terugwerking ten gronde aanvaardbaar maakt. Speciale aandacht moet wel besteed worden aan de terugwerking tot 1 september 1984 van de bepaling van artikel 1, 8°, van het ontwerp waarbij in artikel 3 van de wet van 29 mei een paragraaf 6 wordt ingevoegd omtrent de overheveling van rest-lestijden van een onderwijsinstelling naar een andere. De bedoelde mogelijkheid lijkt met het ontwerp retroactief tot alle onderwijsniveaus te worden uitgebreid, terwijl de terugwerking — voor zover de Raad van State binnen de korte termijn heeft kunnen nagaan — in feite alleen voor het kleuter- en het basisonderwijs nodig is.

De kamer was samengesteld uit
de heer : H. COREMANS, *kamervoorzitter*,
de heer : J. VERMEIRE,
mevrouw : S. VANDERHAEGEN, *staatsraden*,
de heren : F. DE KEMPENEER, G. SCHRANS, *assessoren van de afdeling wetgeving*,
mevrouw : A. BECKERS, *griffier*.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. BAERT, adjunct-auditeur.

De Griffier,

A. BECKERS

De Voorzitter,

H. COOREMANS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE
RAAD VAN VLAANDEREN

Betreft : Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs

Inleiding

Op 3 mei 1989 werd de Raad, bij hoogdringendheid, om advies gevraagd over een ontwerp van decreet betreffende het onderwijs.

Het hiernavolgend advies, is als volgt gestructureerd :

- bemerkingen van algemene aard met betrekking tot enerzijds de structurering van de betrokkenheid van de sociale partners bij de beleidsvoorbereiding inzake onderwijs en anderzijds — meer concreet in relatie tot de voorliggende adviesvraag — met betrekking tot de gevolgde procedure ;
- bemerkingen ten aanzien van sommige concrete bepalingen van het ontwerp van decreet.

De Raad verneemt dat, ingevolge de onderhandelingen van de Gemeenschapsminister van Onderwijs met de onderwijsvakbonden, een aantal bepalingen in het aan de Raad ter advies voorgelegde ontwerp van decreet, het voorwerp van wijziging zouden hebben uitgemaakt.

De Raad wenst niettemin gevolg te geven aan het hem door de Gemeenschapsminister van Onderwijs gerichte verzoek tot advies.

Het zal evenwel duidelijk zijn dat onderhavig advies slechts betrekking heeft op het ontwerp van decreet zoals op 3 mei ll. door de Gemeenschapsminister van Onderwijs aan de Raad is overgemaakt. De Raad behoudt zich dan ook het recht voor zijn bemerkingen te formuleren ten aanzien van het definitieve ontwerp van decreet, zoals dit aan de Vlaamse Raad ter behandeling zal worden voorgelegd.

1. Voorafgaande algemene bemerkingen

1.1. Ten aanzien van 'de structurering van de betrokkenheid van de sociale partners bij de beleidsvoorbereiding op vlak van het onderwijs, is de Raad van oordeel dat — gegeven o.m. het sociaal-economisch belang van het onderwijs alsmede de budgettaire impact ervan — de sociale partners, naast hun formele adviesfunctie, tevens zouden moeten worden betrokken bij de vastlegging van de grote beleidsopties inzake onderwijs.

Ten aanzien van voorliggend ontwerp van decreet, stelt de Raad immers vast dat tal van artikelen in feite slechts de concrete vertolking zijn van een politiek akkoord dat tot stand gekomen is zonder enige betrokkenheid van de sociale partners. Een dergelijke werkwijze leidt uiteraard tot een de facto ernstige uitholling van de adviesmogelijkheden van de sociale partners.

1.2. Ten aanzien van de met betrekking tot het voorliggend ontwerp van decreet gevolgde procedure (cf. hoogdringendheid), kan de Raad enerzijds begrip opbrengen voor het feit dat de Gemeenschapsminister van Onderwijs vanuit operationele overwegingen met tijdslimieten geconfronteerd is, maar meent hij anderzijds dat gegeven het belang van deze materie en de budgettaire impact ervan, spoedprocedures in de toekomst moeten vermeden worden.

Een exhaustief en grondig advies van de Raad over voorliggend ontwerp van decreet is niet mogelijk gelet op o.m. :

— de vaagheid van een aantal bepalingen (cf. interpretatiemogelijkheden hetgeen vragen doet rijzen met betrekking tot de feitelijke draagwijdte en consequenties ervan ;

— het niet ter beschikking gesteld zijn van voldoende informatie ten aanzien van de budgettaire weerslag van de voorgestelde hervormingen. De huidige en toekomstige beleidsruimte inzake onderwijs wordt immers in belangrijke mate gedetermineerd door de budgettaire mogelijkheden en ontwikkelingen. Het feit dat, luidens verklaringen van beleidsverantwoordelijken, bij een aantal van de voorgestelde hervormingen uitgegaan wordt van een budgettaire nul-optie, accentueert nog de behoefte aan informatie terzake.

De Raad stelt bovendien vast dat bepaalde belangrijke deelaspecten van het onderwijsbeleid, niet behandeld worden in voorliggend ontwerp van decreet. Dit is o.m. het geval voor het onderwijs voor migrantenkinderen waarvoor de Raad meent dat, waar nodig, specifieke regelingen zullen moeten uitgewerkt worden bv. op vlak van het bicultureel onderwijs.

2. Bemerkingen per artikel

Hoofdstuk 1 : wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

— Artikel 1, punt 9 : m.b.t. de afwijkingen (maximaal 0,25 %) die door de Vlaamse Executieve kunnen toegestaan worden op het totaal aantal organiseerbare en subsidieerbare lesuren, lestijden of uren/leerkracht.

De Raad dringt erop aan dat bij de vaststelling van de modaliteiten van toekenning zou worden uitgegaan van objectieve criteria.

De punten 7° en 9° van dit artikel geven uitvoering aan de punten 2.2. en 2.3. van het hoofdstuk VI — Financiering van het politiek akkoord betreffende de ARGO. Onder punt 2.1. van voornoemd hoofdstuk uit het politiek akkoord worden een aantal bepalingen opgenomen met betrekking tot de realisatie van de vrije keuze. Meer bepaald wordt in het eerste lid gesteld dat, waar dit nog niet het geval is de vrije keuze in de normen wordt opgenomen en waar dit wél al is gebeurd, het stelsel zal worden verfijnd. De Raad meent dat ook de verfijning van het normenstelsel in onderhavig ontwerp van decreet moet worden geregeld.

— Artikel 3 : m.b. t . de Algemene Onderwijsraad.

De Raad vraagt dat terzake zo vlug mogelijk overleg zou worden georganiseerd tussen de bevoegde Gemeenschapsminister en de SERV en dat het betreffende oprichtingsbesluit voor advies zou worden voorgelegd aan de SERV.

— Artikel 6 : m.b.t. de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO).

De Raad wenst zich, gegeven de door de Gemeenschapsminister van Onderwijs vooropgesteld de spoedprocedure, voorlopig niet uit te spreken over deze aangelegenheid.

Hoofdstuk III : Inspectie van de Vlaamse Gemeenschap.

— Artikel 20 § 2 : m.b.t. de Inspectie van de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad stelt vast dat het betrokken artikel geen uitsluitel geeft met betrekking tot het kader en de invulling van de opdrachten (niveau-inspectie, vak-inspectie) ; even-

min is er een prioriteitenregeling voorzien voor opname in de onderwijsinspectie. Wat dit laatste betreft, dringt de Raad aan op de vastlegging van objectieve criteria.

Ten aanzien van de vastbenoemde leden (van de huidige inspectiediensten) wordt in het laatste lid van § 2 bepaald dat zij tenminste hun bezoldigingsregeling en hun anciënniteit behouden, ongeacht in welke hoedanigheid zij (opnieuw) worden tewerkgesteld. De Raad is van oordeel dat de betrokken personeelsleden in een gelijkwaardig ambt moeten worden tewerkgesteld. Bovendien meent de Raad dat de laureaten van de (vroegere bekwaamheidsproeven) hun rechten moeten kunnen doen gelden.

— Artikel 22 : m.b.t. de PMS-inspectie.

De bemerkingen van de Raad ten aanzien van artikel 20, § 2 gelden, voor zover als relevant, evenzeer ten aanzien van de PMS-inspectie.

Hoofdstuk IV : Arbeidsherverdelende maatregelen.

— Artikel 23 : m.b.t. omschrijving van de notie „winstgevende bedrijvigheid” zoals gehanteerd in het artikel 9 van het KB Nr. 297 van 31 maart 1984.

In dit artikel 9, 3° van het koninklijk besluit nr. 297 wordt bepaald dat een personeelslid tijdens zijn terbeschikkingstelling geen winstgevende bedrijvigheid mag uitoefenen.

In voorliggend ontwerp van decreet, wordt voorgesteld het uitoefenen van een politiek mandaat en activiteiten als auteur of kunstenaar, niet te beschouwen als een winstgevend bedrijvigheid. De Raad is het met deze aanvulling eens, maar is tevens van oordeel dat in het koninklijk besluit nr. 297 zou dienen te worden bepaald dat personeelsleden die ter beschikking zijn gesteld qua toegelaten winstgevende bedrijvigheid op gelijke voet moeten worden gesteld met de gepensioneerden.

Hoofdstuk V : De psyche-medisch-sociale centra.

Ten aanzien van dit hoofdstuk van het ontwerp van decreet, wordt vastgesteld dat geen bepalingen voorzien zijn met betrekking tot het Vormingscentrum voor het Rijk. Hierbij stelt de Raad zich de vraag welke de bedoelingen zijn van de Gemeenschapsminister van Onderwijs ten aanzien van het huidig Vormingscentrum voor het Rijk.

— Artikel 30, § 4 : m.b.t. de reffectatie van het technisch personeel van de PMS-centra.

De Raad stelt voor tussen de woorden „dat” en „gereffecteerd” het woord „definitief” toe te voegen.

Hoofdstuk VII : Secundair onderwijs.

— Artikel 40 : m.b.t. de vastlegging van oprichtingsnormen voor de opties in de derde graad en artikel 43 : m.b.t. de oprichtingsnormen voor een zevende vervolmakings- of specialisatiejaar van het technisch, kunst- of beroepssecundair onderwijs respectievelijk van een zevende leerjaar van het beroepssecundair onderwijs in het secundair onderwijs van het type II.

Het opleggen van oprichtingsnormen kan een feitelijke rem vormen op de effectieve verdere deelneming van de jongeren aan het onderwijs en is als zodanig strijdig met het algemeen objectief tot verlenging van de opleidingen. De Raad is dan ook van oordeel dat, gegeven de voorziene schoolomkaderingsnormen, het niet aangewezen is nog specifieke oprichtingsnormen op te leggen.

— Artikel 41 : m.b.t. gunstnormen voor middenschole.

De Raad stelt vast dat in het ontwerp van decreet overgegaan wordt tot het instellen van een gunstiger regeling voor „ingebouwde” middenschole dan voor „autonome” middenschole.

De Raad is evenwel van oordeel dat, gegeven de omvang van de verantwoordelijkheid en opdrachten van een instellingshoofd — die hoger zijn in een autonome dan in een ingebouwde midschool — de in artikel 41 bepaalde gunstnormen wél moeten gelden voor de autonome midschole en niet voor de ingebouwde midschole.

Hoofdstuk VIII : Aanvullend secundair beroepsonderwijs.

— Artikel 53 : m.b.t. de rationalisatienorm voor het aanvullend secundair beroepsonderwijs.

De Raad is van oordeel dat de minimale voorzieningen zoals bepaald in het door de Raad geamendeerde artikel 60 (cf. infra), mutatis mutandis eveneens moeten gelden ten aanzien van het aanvullend secundair beroepsonderwijs.

Hoofdstuk X : Hoger Onderwijs.

— Artikel 59 : m.b.t. de voorrangsregeling voor bestuurs- en onderwijzend personeel in het hoger onderwijs van het lange type.

De Raad is van oordeel dat bedoelde voorrangsregeling (inclusief het eenmalig karakter ervan) eveneens moet gelden voor het bestuurs- en onderwijzend personeel in het hoger onderwijs van het korte type en in het secundair onderwijs.

— Artikel 60 : m.b.t. de rationalisatie van de middelbare technische normaalschole.

De Raad kan zich aansluiten bij de voorgestelde aanvulling, mits schrapping van de gestelde voorwaarden (cf. „voor zover de.. bereikte”). Dit amendement van de Raad beoogt het behoud per provincie en per net van één onderwijsrichting te waarborgen.

Hoofdstuk XII : Navorming.

— Artikel 74, § 9 : m.b.t. de 25 % van de middelen bestemd voor de navormingsinitiatieven die overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve te bepalen prioriteiten zullen besteed worden.

De Raad stelt voor de tekst van artikel 74, § 9 als volgt te amenderen : „Vijfentwintig procent van de bedragen bestemd voor de navormingsinitiatieven moet zowel door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs als door de in artikel 72 bedoelde verenigingen zonder winstoogmerk, worden besteed overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve te bepalen prioriteiten inzake navorming.”

— Artikel 78, § 2 : m.b.t. de erkenningscommissie voor de navorming.

De term „representatieve organisaties” in punt 2°, b moet worden vervangen door „representatieve vakbondsorganisaties”.

In het laatste lid van § 2 dienen de woorden „de meest representatieve vakverenigingen bij de Nationale Arbeidsraad aangesloten” te worden vervangen door de woorden „de representatieve organisaties van de werknemers vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen”.

— Artikel 79, § 3 : m.b.t. de bevoegdheid van de erkenningscommissie.

De Raad meent dat de erkenningscommissie benevens de reeds in § 3 toegekende bevoegdheden, eveneens bevoegd moet zijn voor het toezicht, binnen het raam van de door de Vlaamse Executieve vastgelegde prioriteiten (cf. 25 %), op de effectieve aanwending van de ter beschikking gestelde middelen.

Brussel, 17 mei 1989.

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voordracht van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister van Onderwijs,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Gemeenschapsminister van Onderwijs wordt gelast in naam van de Vlaamse Executieve bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK 1

Wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving

Artikel 1

In artikel 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 411 van 25 april 1986 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in § 1, voorlaatste lid worden de woorden „de onderwijsinrichtingen en afdelingen van onderwijsinrichtingen” vervangen door de woorden „de onderwijsinstellingen, afdelingen en andere onderverdelingen van onderwijsinstellingen” ;

2. in § 1, laatste lid worden de woorden „artikel 13, § 4, 1, a” vervangen door de woorden „artikel 13, 1, a” ;

3. in § 1, laatste lid worden de woorden „Rijksinrichtingen of afdelingen van inrichtingen” vervangen door de woorden „onderwijsinstellingen ingericht door de Gemeenschap, afdelingen of andere onderverdelingen van instellingen” ;

4. in § 2, derde lid worden de woorden „artikel 13, § 4, 1, a” vervangen door de woorden „artikel 13, 1, a” ;

5. in § 4, tweede lid, worden de woorden „vanaf het schooljaar 1983-1984” en de woorden „van het type 1” geschrapt ;

6. in § 4, wordt het derde lid opgeheven ;

7. een § 5, luidend als volgt wordt toegevoegd :

„§ 5. Een inrichtende macht kan, van de aan haar onderwijsinstellingen, krachtens de bestaande wettelijke of reglementaire normen, toegekende lesuren, lestijden of uren-leerkracht, binnen hetzelfde niveau, maximaal één procent herverdelen onder haar onderwijsinstellingen.

Dit één procent wordt berekend op basis van het totaal aantal organiseerbare of subsidieerbare lestijden, lesuren of uren leerkracht dat gedurende het vorig schooljaar aan de inrichtende macht op basis van de geldende wettelijke of reglementaire normen werd toegekend.”

8. een § 6, luidend als volgt wordt toegevoegd :

„§ 6. Binnen de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden kunnen binnen hetzelfde net of binnen eenzelf-

de scholengemeenschap lestijden, lesuren of uren-leerkracht van een onderwijsinstelling aan een andere onderwijsinstelling worden overgedragen.”

9. een § 7, luidend als volgt wordt toegevoegd :

„§ 7. De Vlaamse Executieve kan met het oog op bijzondere omstandigheden, per onderwijsniveau jaarlijks ten belope van maximaal 0,25 procent afwijkingen toestaan op het totaal aantal organiseerbare en subsidieerbare lesuren, lestijden of uren-leerkracht dat gedurende het vorig schooljaar gezamenlijk aan de onderwijsinstellingen over de verschillende netten werd toegekend.”

Artikel 2

In artikel 4 van dezelfde wet, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 468 van 9 oktober 1986 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. het voorlaatste lid wordt vervangen door het volgende lid :

„Met uitzondering van de leerlingen van het basisonderwijs betalen de leerlingen die vervoer genieten naar een school van vrije keuze de prijs daarvan ten belope van het bedrag dat overeenstemt met de redelijke afstand bedoeld in het eerste lid. Dat bedrag wordt in alle netten vastgesteld volgens het tarief van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen.”

2. een laatste lid luidend als volgt wordt toegevoegd :

„De Staatsdiensten met afzonderlijk beheer van het Ministerie van Onderwijs zijn gemachtigd om een deel of het geheel van het remgeld, opgelegd aan de rechthebbende leerlingen, ten laste van hun dotatie te nemen voor zover hiervoor sociale redenen aanwezig zijn. ”

Artikel 3

In artikel 5 van dezelfde wet, waarvan de tegenwoordige tekst § 1 zal vormen, wordt een § 2 ingevoegd luidend als volgt :

„§ 2. Er wordt een Algemene Onderwijsraad van de Vlaamse Gemeenschap opgericht. Deze Raad verleent voorafgaand advies over het onderwijsbeleid binnen de Vlaamse Gemeenschap overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve gestelde modaliteiten.

De Executieve bepaalt de bevoegdheid, de samenstelling en de werking van deze Raad.”

Artikel 4

In artikel 8, tweede lid van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 20 februari 1978 worden de woorden „of islamitische godsdienst” vervangen door de woorden „islamitische of orthodoxe godsdienst”.

Artikel 5

In artikel 12bis, § 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, gewijzigd door de wet van 11 juli 1973, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in het eerste lid worden de woorden „op eenvormige wijze” geschrapt ;
2. de laatste zin wordt opgeheven.

Artikel 6

Hoofdstuk II van dezelfde wet met uitzondering van sectie E, laatst gewijzigd door de wet van 1 augustus 1988 dat de artikelen 13 tot 22ter bevat, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

„Hoofdstuk II

Infrastructuur

Afdeling 1

Algemene bepaling

Artikel 13

Kunnen slechts een beroep doen op de door de Vlaamse Gemeenschap aan de ARGO of aan de DIGO toegekende investeringsmiddelen :

1. de onderwijsinstellingen, internaten en de psycho-medisch-sociale centra :

- a. die beantwoorden aan de criteria van een rationalisatie- en programmatieplan dat de voorwaarden vastlegt enerzijds voor het voortbestaan of de betoelaging van bestaande centra, instellingen, afdelingen of andere onderverdelingen, en anderzijds de oprichting of opname in de toelageregeling van nieuwe centra, instellingen, afdelingen of andere onderverdelingen ;

- b. waarvan de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding is aangetoond door het niet beschikbaar zijn binnen een bepaalde geografische omschrijving van bestaande gebouwen of voorzieningen die geheel of gedeeltelijk op kosten van de Vlaamse Gemeenschap zijn opgericht ;

2. de werken die beantwoorden aan de vastgestelde fysische en financiële normen. Het plan, de voorwaarden waaronder de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding kan worden aangetoond en de normen worden vastgelegd door de Vlaamse Executieve. Zolang de Vlaamse Executieve geen uitvoering heeft verleend aan deze bepaling blijft de bestaande reglementering van kracht.

Afdeling II

Dienst voor infrastructuurwerken
van het Gesubsidieerd onderwijs

Onderafdeling 1

Inleidende bepalingen, oprichting

Artikel 14

Bij de Vlaamse Executieve, hierna Executieve te noemen, wordt onder de benaming „Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd onderwijs”, in afkorting hierna DIGO te noemen een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht.

De zetel van de DIGO is gevestigd in het administratief

arrondissement Brussel-Hoofdstad. Bij beslissing van de Executieve kan de zetel naar een andere plaats worden overgebracht.

Artikel 15

De DIGO wordt overeenkomstig de bepalingen van dit decreet geleid door de Raad van Bestuur, hierna de Raad te noemen.

Artikel 16

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op het gesubsidieerd officieel en vrij onderwijs en op de gesubsidieerde officiële en vrije psycho-medisch-sociale centra.

Onderafdeling 2. Opdracht

Artikel 17

De DIGO heeft als opdracht :

§ 1. de aankoop en de bouw-, moderniserings-, **uitbreidings-**, geschiktmakingswerken en de eerste uitrusting te subsidiëren van gebouwen bestemd voor de gesubsidieerde onderwijsinstellingen, **psycho-** medische-sociale centra of internaten :

a) de gebouwen voor het gesubsidieerd vrij onderwijs worden gesubsidieerd ten belope van 70 % voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en ten belope van 60 % voor de andere onderwijsniveaus ;

b) tot op het ogenblik van de bekrachtiging door de Vlaamse Raad van een besluit van de Vlaamse Executieve waarbij het percentage van het subsidieerbaar bedrag voor de onderwijsinstellingen van het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt vastgesteld, bedraagt de in dit artikel bedoelde subsidiëring voor de onderwijsinstellingen van het gesubsidieerd officieel onderwijs in alle niveaus 60 % en worden door de DIGO voor het verschil tussen deze toelagen en de werkelijke uitgaven rentesubsidies toegekend ten bedrage van het verschil tussen de marktrente en 1,25 % .

§ 2. de terugbetaling van kapitaal, intresten en bijhorende onkosten te waarborgen van de leningen aangegaan met het oog op de financiering van het niet door toelage gedekte deel van het totale bedrag van de investering.

Artikel 18

§ 1. De leningen moeten door de inrichtende macht, bij een daartoe door de Executieve erkende financiële instelling worden geplaatst. De looptijd van de lening mag de duur van twintig jaar niet overschrijden.

§ 2. Voor de toepassing van dit decreet wordt onder „eerste uitrusting” begrepen, de uitrusting die is aangebracht in een nieuw of aangepast gebouw, die onontbeerlijk is voor het gebruik van de infrastructuur en die onroerend is uit zijn aard of door bestemming.

Artikel 19

§ 1. Een inrichtende macht mag op de DIGO slechts een beroep doen voor een onroerend goed waarvan zij eigenaar is of waarop zij een zakelijk recht bezit dat haar het genot

van het goed verzekert gedurende ten minste dertig jaar. Bij het einde van de erfpacht zal de vereniging-eigenares een vergoeding verschuldigd zijn aan de vereniging-pachtster gelijk aan de meerwaarde die op dat tijdstip zal voortvloeien uit de aan de gebouwen aangebrachte verbouwingen of nieuw opgerichte gebouwen.

De hiervoor gestelde voorwaarden gelden niet voor de aankoop van gebouwen of de eerste uitrusting.

Dit zakelijk recht zal slechts vervreemd of met een zakelijk recht bezwaard mogen worden met de instemming van de Raad van de DIGO.

§ 2. Bij verkoop of wijziging van het doel van het geheel of een deel van een gebouw dat werd aangekocht, gebouwd, gemoderniseerd, uitgebreid of geschiktgemaakt met tussenkomst van de DIGO, gaat de DIGO over tot terugvordering van het verstrekte subsidiebedrag, verminderd met 1/20 per jaar voor de periode waarbinnen het aldus aangekochte, gebouwde, gemoderniseerde, uitgebreide of geschiktgemaakte gebouw werd aangewend voor de bestemming waarvoor de tussenkomst van de DIGO werd bekomen de aanvangsdatum voor de berekening van de aldus toegekende vermindering is de eerste september van het schooljaar tijdens hetwelke de subsidie werd toegekend.

Artikel 20

In zoverre dit vereist is voor het vervullen van zijn opdracht kan de DIGO, ten laste van zijn begroting :

1. onroerende goederen en materieel verwerven, vervreemden of verhuren ;
2. gebouwen oprichten, geschikt maken, onderhouden en beheren ;
3. bepaalde taken toevertrouwen aan diensten vreemd aan de DIGO of aan natuurlijke of rechtspersonen die geen deel uitmaken van zijn personeel.

Onderafdeling 3

De Raad van Bestuur

Artikel 20bis

§ 1. De DIGO wordt bestuurd door een Raad van Bestuur, samengesteld uit twaalf leden die door de Executieve zijn benoemd voor een mandaat van zes jaar, dat hernieuwbaar is :

- a) vier leden vertegenwoordigen de Vlaamse Executieve ;
- b) vier leden worden aangeduid door de representatieve organisaties van inrichtende machten van het gesubsidieerd vrij onderwijs ;
- c) vier leden worden aangeduid door de representatieve organisaties van inrichtende machten van het gesubsidieerd officieel onderwijs.

§ 2. De Raad kiest onder zijn leden bedoeld onder b) en c) met gewone meerderheid van de aanwezige leden een voorzitter en een ondervoorzitter. De voorzitter en de ondervoorzitter mogen niet gelijktijdig tot dezelfde groep behoren.

§ 3. In de Raad wordt een Vast Bureau opgericht dat bestaat uit de voorzitter, de ondervoorzitter en twee leden, die derwijze worden gekozen dat elke van de in § 1. bedoelde groepen a, b, en c erin vertegenwoordigd zijn.

§ 4. Het secretariaat van de Raad en van het Vast Bureau wordt verzekerd door de leidend ambtenaar van de administratieve diensten van de DIGO, of door zijn afgevaardigde met minstens de rang 13.

§ 5. De raad bezit alle bestuurs- en beslissingsbevoegdheden om de opdracht van de DIGO uit te voeren.

Hij kan ondermeer onderhandelen, voor de rechtbank pleiten als eiser of als verweerder, dadingen afsluiten, verwerven en in rechte verschijnen.

Hij beslist over alle verrichtingen, bepaalt de voorwaarden waaronder ze geschieden en stelt het huishoudelijk reglement vast.

Dit reglement, dat aan de Executieve ter goedkeuring wordt voorgelegd, bepaalt ondermeer :

a) welke acten moeten worden gewaarmerkt door de voorzitter, of bij zijn afwezigheid door de ondervoorzitter ;

b) binnen welke grenzen en op welke wijze sommige bevoegdheden van de raad kunnen worden overgedragen aan het Vast Bureau, aan de leidende ambtenaar of aan andere personeelsleden ;

c) de wijze waarop hij zijn bevoegdheden uitoefent.

§ 6. De Executieve bepaalt het bedrag van de vergoedingen die aan de leden van de Raad en van het Vast Bureau mogen worden toegekend. De reglementering inzake reis- en verblijfkosten zoals die geldt voor het personeel van de diensten van de Executieve is op de leden van de Raad van overeenkomstige toepassing.

§ 7. De Raad is belast met :

1. het opstellen van de jaarlijkse ontwerp-begroting met detail van alle ontvangsten en uitgaven en deze ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Executieve. Het begrotingsjaar valt samen met het kalenderjaar ;

2. het voorleggen aan de Vlaamse Executieve van periodieke toestandsopgaven, alsmede een jaarverslag over de werkzaamheden van de DIGO ;

3. het verstrekken van alle door de Vlaamse Executieve gevraagde inlichtingen ;

4. het opmaken op uiterlijk 30 juni van de jaarlijkse uitvoeringsrekening van de begroting van de DIGO, alsmede een toestandsopgave van het actief en passief op 31 december van het betrokken jaar. De rekeningen worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

Onderafdeling 4

Personeel

Artikel 20ter

§ 1. De DIGO beschikt over administratieve diensten die gedeconcentreerd kunnen zijn. Zij worden onder het gezag van de Raad geleid door een administrateur-generaal.

De administrateur-generaal of zijn afgevaardigde vertegenwoordigt de DIGO in openbare en in onderhandse acten. De rechtsverordeningen worden op zijn benaarstiging ingeleid en vervolgd. Hij kan met instemming van de Raad zijn bevoegdheden overdragen voor welbepaalde handelingen.

§ 2. De Executieve bepaalt na voorafgaand advies van de

Raad, het administratief en geldelijke statuut, alsmede de personeelsformatie van de administratieve diensten van de DIGO. De organisatie van de wervingsexamens wordt toevertrouwd aan het Vast Wervingssecretariaat.

§ 3. De Executieve neemt de passende maatregelen teneinde de DIGO de machtiging te verlenen, wat het personeel van zijn administratieve diensten betreft, deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van Openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden.

Onderafdeling 5

Financiële bepalingen

Artikel 20quater

§ 1. De financiële middelen van de DIGO bestaan uit :

1. een op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap uitgetrokken krediet, waarvan het bedrag bij decreet wordt bepaald ;
2. schenkingen en legaten ;
3. de opbrengst van de vervreemding of de overdracht van onroerende goederen verworven met de onder 1. en 2. bedoelde ontvangsten, alsmede alle ontvangsten van welke aard ook voortkomend van deze onroerende goederen.

Deze middelen worden even onaantastbaar geacht als de kredieten die bestemd zijn voor de werkingsuitgaven van de Vlaamse Gemeenschap.

De saldi van de hierboven vermelde middelen zijn met behoud van hun bestemming jaarlijks overdraagbaar.

§ 2. Indien op de eerste dag van het jaar door de Vlaamse Executieve geen goedkeuring werd gegeven aan de begroting, is de DIGO gemachtigd uitgaven te doen ten belope van het bedrag ingeschreven op de begroting van het voorgaande jaar tenzij het principieel nieuwe uitgaven betreft, waartoe geen machtiging is verleend bij de begroting van het vorig jaar, behoudens andersluidende beslissingen van de Executieve.

§ 3. De verdeling over het gesubsidieerd vrij- en officieel onderwijs van de in § 1 bedoelde middelen geschiedt op basis van de objectieve criteria in het in § 1, 1° bedoelde decreet.

§ 4. Indien beroep wordt gedaan op de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap kan deze Gemeenschap zich laten terugbetalen met behulp van volgende verrichtingen in volgorde waarin zij zijn aangegeven :

- a) afhouding op de werkingstoelagen verschuldigd aan de onderwijsinstelling die in het gebouw is gehuisvest ;
- b) afhouding op de werkingstoelagen verschuldigd aan andere onderwijsinstellingen die onder dezelfde inrichtende macht staan ;
- c) invordering door het Bestuur van de Registratie en Domeinen op het patrimonium van de inrichtende macht.

Onderafdeling 6

Toezicht

Artikel 20quinquies

§ 1. De DIGO staat onder controle van de Executieve. Deze controle wordt uitgeoefend door bemiddeling van een commissaris van de Executieve die de Executieve op de voordracht van de Gemeenschapsminister van Onderwijs benoemt.

De Executieve bepaalt de vergoedingen die aan de commissaris van de Executieve kunnen worden toegekend

§ 2. De commissaris van de Executieve woont, met raadgevende stem, de vergaderingen van de Raad en het Vast Bureau bij. De commissaris van de Executieve beschikt voor het vervullen van zijn opdracht over de ruimste macht.

§ 3. De commissaris van de Executieve kan binnen een termijn van tien vrije dagen beroep instellen tegen elke beslissing die hij met de wet, het decreet, met de statuten of met het algemeen belang strijdig acht. Het beroep is opschortend.

Deze termijn gaat in de dag van de vergadering, waarop de beslissing genomen werd, voor zover de commissaris van de Executieve daarop regelmatig uitgenodigd werd, en in het tegenovergestelde geval, de dag waarop hij er kennis van heeft gekregen.

§ 4. De Executieve regelt de uitoefening van de opdrachten van de commissaris van de Executieve.

§ 5. Heeft de Executieve, bij wie het beroep wordt ingesteld, binnen een termijn van twintig vrije dagen, ingaand dezelfde dag als de in § 3 bedoelde termijn, de nietigverklaring niet uitgesproken, dan wordt de beslissing definitief.

§ 6. De nietigverklaring van de beslissing wordt aan de Raad betekend door de Executieve door de benaarstiging van haar commissaris.

Onderafdeling 7

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 20sexies

§ 1. De personeelsleden van het Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen en van het Fonds voor Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen die bij toepassing van artikel 91 bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, ingevoegd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en gewijzigd door de bijzondere wet van 16 januari 1989, worden overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap, worden onder de voorwaarden bepaald door de Executieve, overgedragen naar de DIGO.

De in het vorig lid bedoelde personeelsleden behouden bij hun overgang naar de DIGO tenminste de bezoldiging en de administratieve en geldelijke anciënniteit die zij bezaten op de dag van de overdracht.

De overdracht van deze personeelsleden geschiedt met hun graad of een gelijkaardige graad en in hun hoedanigheid.

§ 2. Zolang de Executieve geen uitvoering heeft verleend aan artikel 20ter § 2, is het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut en het koninklijk

besluit van 8 januari 1973 houdende bezoldigingsregeling van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op het personeel van de DIGO.

Artikel 20nonies

Voor de eerste toewijzing van de betrekkingen die niet op grond van de bepalingen van artikel 20sexies § 1 van dit decreet zouden kunnen worden toegewezen kan, binnen een periode van zes maanden vanaf de datum van de inwerking-treding van het besluit van de Vlaamse Executieve tot vast-stelling van de personeelsformatie van de administratieve diensten van de DIGO, worden afgeweken van de voorwaar-den inzake de verandering van graad en de bevordering zoals bepaald bij het koninklijk besluit van 8 januari 1973 bedoeld in artikel 20ter § 2.

De Executieve bepaalt de wijze van voordracht en de bij-zondere benoemingsvoorwaarden waaraan de kandidaten moeten voldoen. Deze kandidaten dienen, onverminderd de hiervoor bedoelde bijzondere benoemingsvoorwaarden, op het ogenblik van de toewijzing van deze betrekkingen vastbe-noemd personeelslid te zijn van de diensten van de Vlaamse Executieve of van een nationaal Ministerie.

Afdeling III

Overgangsbepaling

Artikel 20decies

In afwachting van het operationeel worden van de DIGO wordt over de aanwending van de middelen voorzien in het decreet.. . houdende de begroting 1989 van de Vlaamse Ge-meenschap, titel II, sector 63, sectie 54 — hoofdstuk 6, arti-kelen 61.07 en 61.08 en overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk voor het gesubsidieerd vrij onderwijs beslist door de Raad van Bestuur van het Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen en voor het gesubsidieerd officieel on-derwijs door de Gemeenschapsminister van Onderwijs op voorstel van het Fonds voor Provinciale en Gemeentelijk Schoolgebouwen. ”

Artikel 7

In artikel 24 van dezelfde wet, gewijzigd door het konink-lijk besluit nr. 411 van 25 april 1986 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in § 1, eerste lid, tweede zin worden de woorden „de inrichtingen of afdelingen van inrichtingen” vervangen door de woorden „instellingen, afdelingen of andere onderverde-lingen van afdelingen van instellingen” ;

2. in § 1, eerste lid wordt de tweede zin aangevuld met de volgende woorden : „ , dat in ieder geval dient te worden uitgebracht vóór 15 juni van het schooljaar in kwestie, zoniet wordt dit advies geacht gunstig te zijn” ;

3. in § 1, tweede lid worden de woorden „artikel 13, § 4, 1, a” vervangen door de woorden „artikel 13, 1, a” ;

4. de § 2, 1° wordt vervangen door de volgende bepaling : „een structuur aannemen overeenkomstig een decreet of een door de Vlaamse Executieve aangenomen besluit of die goed-gekeurd is door de Vlaamse Executieve” ;

5. in § 3, a en b worden de woorden „13, § 4, 1, a” telkens vervangen door de woorden „13, 1, a” .

Artikel 8

In artikel 27, § 1, eerste lid van dezelfde wet worden tussen de woorden „en onderwijzend personeel” en de woorden „en voor de leden” de woorden „, , de leden van de pedagogische begeleidingsdiensten” ingevoegd.

Artikel 9

Artikel 28 van dezelfde wet, aangevuld door de wet van 11 juli 1973, waarvan de tegenwoordige tekst paragraaf 1 zal vormen wordt aangevuld met een § 2 luidend als volgt :

„§ 2. Wanneer het arbeidsgerecht bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest een beslissing van een inrichtende macht van het gesubsidieerd vrij onderwijs houdende beëindiging of vermindering van de opdracht van een door haar vastbenoemd personeelslid, strijdig acht met het in artikel 12bis § 3 bedoelde besluit, bekomt dit personeelslid de weddetoelage voor het geheel of voor een deel van de opdracht die hem ontnomen werd, alsof hij in dienstactiviteit was gebleven, en verliest de inrichtende macht de weddetoelage voor het geheel of voor een deel van de betrekking, zolang zij de betrekking aan een ander niet-rechthebbend personeelslid toewijst.

Deze bepaling heeft ook uitwerking wanneer de in artikel 45, § 9, de bedoelde kamer van beroep de afzetting van een vastbenoemd personeelslid door de inrichtende macht als gevolg van een tuchtmaatregel vernietigt.

Het verlies van de weddetoelage voor een betrekking neemt een einde voor de inrichtende macht :

1. ofwel op het ogenblik dat de onregelmatige handeling door de inrichtende macht is hersteld ;

2 ofwel indien dezelfde of een andere inrichtende macht het ‘benadeelde’ personeelslid met zijn akkoord overneemt ;

3. ofwel op het ogenblik dat het benadeelde personeelslid zonder geldige reden weigert een door dezelfde inrichtende macht of een andere inrichtende macht aangeboden betrekking in hetzelfde ambt met dezelfde statutaire toestand te aanvaarden ;

4. ofwel op het ogenblik dat het benadeelde personeelslid zich om redenen vreemd aan het geschil in de voorwaarden voor definitieve ambtsneerlegging bevindt.

De weddetoelage, die gedurende de periode tussen het onrechtmatig ontslag en de betekening aan de diensten van de Vlaamse Executieve bevoegd voor het onderwijs van het vonnis of arrest, of de uitspraak van de hierboven vermelde kamers van beroep, aan de inrichtende macht werd toegekend, wordt van deze inrichtende macht teruggevorderd en wordt vervolgens toegekend aan het ten onrechte ontslagen personeelslid.

Vanaf de hogervermelde betekening betalen de diensten van de Vlaamse Executieve bevoegd voor onderwijs de weddetoelage rechtstreeks aan het ten onrechte ontslagen personeelslid tot op het ogenblik dat voldaan wordt aan één van de vier voorwaarden, hierboven vermeld.”

Artikel 10

Artikel 32 § 1, 2de lid van dezelfde wet, wordt aangevuld als volgt :

„Het tijdens een bepaald jaar niet aangewend gedeelte van

dit percentage mag gedurende het daarop volgend jaar bijkomend worden aangewend. Het jaarlijks niet aangewend bedrag ten opzichte van deze 25 % mag met dezelfde bestemming worden vastgelegd en kan in de daaropvolgende jaren worden aangewend bovenop het vastgestelde percentage.”

Artikel 11

In afwijking van het artikel 32, § 3 van dezelfde wet wordt de vermeerdering van de bedragen van de werkingstoelagen voor het schooljaar 1988-1989, in vergelijking met de bedragen bepaald voor het schooljaar 1987-1988, vastgesteld op 2,95 %.

Artikel 12

Een artikel 32bis luidend als volgt wordt in dezelfde wet ingevoegd :

„Artikel 32bis

Aan de gesubsidieerde onderwijsinstellingen voor het gewoon basisonderwijs wordt een bijkomende werkingstoelage toegekend voor een globaal bedrag van 75 miljoen frank voor het schooljaar 1988-1989 ; 150 miljoen frank voor het schooljaar 1989-1990 ; 225 miljoen frank voor het schooljaar 1990-1991 en 300 miljoen frank voor de daaropvolgende jaren.

Dit bedrag wordt verdeeld over de hogervermelde onderwijsinstellingen naar rato van het aantal leerlingen die in aanmerking komen voor de berekening van de werkingstoelagen, zoals bedoeld in artikel 32, § 2.

Op de door dit artikel toegekende bedragen is het artikel 32, § 4 niet van toepassing.”

Artikel 13

Een artikel 32ter, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd :

„Artikel 32ter

Van de loonkost die jaarlijks door de toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 juli 1984 betreffende de leden van het meester-, vak en dienstpersoneel van de Rijks-onderwijsinrichtingen vrijkomt, wordt 37,5 procent verdeeld over de onderwijsinstellingen overeenkomstig jaarlijks door de Vlaamse Executieve te bepalen prioriteiten.

Dit bedrag wordt verdeeld tussen de netten naar rato van het aantal leerlingen.

De aldus toegekende bedragen moeten worden aangewend tot modernisering van de uitrustingsapparatuur.”

Artikel 14

Een artikel 32quater, luidend als volgt wordt in dezelfde wet ingevoegd :

„Artikel 32quater

De gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn ertoe gemachtigd om de toegekende werkingstoelagen te plaatsen op een

zicht-, termijnrekening of een depositoboekje bij een private of openbare kredietinstelling. De hierdoor verworven intresten moeten worden aangewend voor de werking van de onderwijsinstellingen.”

Artikel 15

In artikel 33 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 11 juli 1973 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in het eerste lid worden tussen de woorden „het vrij onderwijs” en „beperkt tot”, de woorden „en het Gemeenschapsonderwijs” ingevoegd ;

2. in het tweede lid wordt de tweede zin opgeheven ;

3. tussen het tweede en het derde lid wordt het volgende lid ingevoegd :

„De Vlaamse Executieve bepaalt wat onder gezondheids- toezicht en sociale voordelen wordt verstaan”.

Artikel 16

In artikel 45 van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 11 juli 1973, wordt een § 9bis ingevoegd, luidend als volgt :

„§ 9bis. In afwachting dat in uitvoering van § 9, c, door de paritaire comités een statuut inzake tuchtregeling wordt uitgevaardigd kan de Vlaamse Executieve een voorlopig tuchtstatuut voor enerzijds het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs en anderzijds voor het personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs uitvaardigen.

Dit besluit van de Vlaamse Executieve houdt op van kracht te zijn de dag waarop het door de paritaire comités uitgevaardigde tuchtstatuut van kracht wordt.”

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan de wet van 11 juli 1973
houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959

Artikel 17

In artikel 22 van de wet van 11 juli 1973 houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 betreffende het **bewaarschoolonderwijs**, het lager, middelbaar, technisch, kunst- en buitengewoon onderwijs gewijzigd door de wetten van 17 juni 1982 en 1 augustus 1988 worden de woorden „voor het schooljaar 1973-1974 tot 1988-1989” geschrapt.

Artikel 18

In artikel 22bis van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 10 december 1974 en gewijzigd door de wetten van 17 juni 1982 en 1 augustus 1988 worden de woorden „vóór 31 augustus 1989” vervangen door de woorden „en in afwachting dat uitvoering wordt verleend aan artikel 12bis, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.”

Artikel 19

Artikel 26, 4° van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 1974 en gewijzigd bij wetten van 17 juni 1982 en

1 augustus 1988 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„4. § 2 van het nieuw artikel 12bis treedt in werking op 1 september 1989, behalve voor de personeelscategorieën waarvoor op voormelde datum geen uitvoering werd gegeven aan deze paragraaf ; voor deze laatste categorieën treedt deze paragraaf in werking op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum.”

HOOFDSTUK III

Inspectie van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 20

§ 1. Er wordt een Inspectie voor Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, hierna onderwijsinspectie te noemen, georganiseerd.

Onverminderd de aan de onderwijsinspectie bij toepassing van artikel 24 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving toegekende bevoegdheden is zij ten opzichte van de onderwijsinstellingen van het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd officieel en vrij onderwijs belast met de controle op de naleving van de in artikel 6 van dezelfde wet gestelde voorwaarden. Ten opzichte van de onderwijsinstellingen van het Gemeenschapsonderwijs is zij eveneens belast met de controle over de onderwezen vakken, het peil der studiën, de toepassing van de taalwetgeving, de hygiëne en de woonbaarheid der lokalen, het didactisch materiaal en de schooluitrusting.

De onderwijsinspectie is niet bevoegd voor de controle over de gebruikte pedagogische methodes.

§ 2. Kunnen tot de onderwijsinspectie toetreden de leden behorende tot de categorieën van het bestuurs- en onderwijzend personeel en de leden van pedagogische begeleidingsdiensten van het Gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd vrij en officieel onderwijs.

De Executieve bepaalt de personeelsformatie en het administratief en geldelijk statuut van de leden van de onderwijsinspectie. Dit administratief statuut bepaalt de voorwaarden waaronder de vastbenoemde leden van de inspectiediensten van onderwijs, bestaand op het ogenblik van het 'van kracht worden van dit artikel kunnen overgedragen worden naar de onderwijsinspectie. Bij die overgang behouden zij ten minste de wedde en de dienst- en ambtsanciënniteit die zij zouden verkegen hebben indien zij in hun dienst van herkomst hun ambt hadden blijven uitoefenen.

De vastbenoemde leden van de inspectiediensten van onderwijs, bestaand op het ogenblik van het van kracht worden van dit artikel en die niet worden overgedragen naar deze onderwijsinspectie behouden ten minste de wedde en de dienst- en ambtsanciënniteit die zij zouden verkregen hebben indien zij in hun dienst van herkomst hun ambt hadden blijven uitoefenen ongeacht in welke hoedanigheid zij worden tewerkgesteld. Deze tewerkstelling geschiedt in een ambt met gelijkwaardige taken.

Artikel 21

Artikel 79 van het koninklijk besluit van 20 augustus 1957 betreffende de coördinatie van de wetten op het lager onderwijs wordt opgeheven de dag waarop de in artikel 20 bedoelde Gemeenschapsinspectie over het basisonderwijs wordt georganiseerd.

Artikel 22

§ 1. Er wordt een inspectie voor de PMS-centra van de Vlaamse Gemeenschap, hierna PMS-inspectie te noemen opgericht. De Executieve bepaalt de bevoegdheden van deze PMS-inspectie.

§ 2. Kunnen tot de PMS-inspectie toetreden de leden behorende tot het technisch personeel en tot de begeleidingsdiensten van de PMS-centra van het Gemeenschapsonderwijs en de gesubsidieerde vrije en officiële PMS-centra.

De Executieve bepaalt de personeelsformatie en het administratief en geldelijke statuut van de leden van de PMS-inspectie.

Dit administratief statuut bepaalt de voorwaarden waaronder de vastbenoemde leden van de inspectiediensten van de PMS-centra, bestaand op het ogenblik van het van kracht worden van dit artikel, kunnen overgedragen worden naar de PMS-inspectie. Bij die overgang behouden zij ten minste de wedde en de dienst- en ambtsanciënniteit die zij zouden verkregen hebben indien zij in hun dienst van herkomst hun ambt hadden blijven uitoefenen.

De vastbenoemde leden van de inspectiediensten, bestaand op het ogenblik van het van kracht worden van dit artikel en die niet worden overgedragen naar de PMS-inspectie behouden tenminste de wedde en de dienst- en ambtsanciënniteit die zij zouden verkregen hebben indien zij in hun dienst van herkomst hun ambt hadden blijven uitoefenen ongeacht in welke hoedanigheid zij worden tewerkgesteld. Deze tewerkstelling geschiedt in een ambt met gelijkwaardige taken.

HOOFDSTUK IV

Statutaire bepalingen

Artikel 23

Artikel 9, laatste lid, van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra, gewijzigd door de wetten van 31 juli 1984 en 21 juni 1985 wordt als volgt gewijzigd :

„Tijdens deze terbeschikkingstelling mag het personeelslid geen andere winstgevende activiteit uitoefenen dan die welke door de Koning toegelaten is bij toepassing van de reglementering inzake cumulatie van een rustpensioen met een beroepsactiviteit en die buiten het onderwijs met volledig leerplan wordt uitgeoefend. Wat de activiteit uitgeoefend in het onderwijs voor sociale promotie of beperkt leerplan betreft wordt de opdracht die nog uitgeoefend mag blijven, beperkt tot deze die het personeelslid uitoefende op de dag vóór de ingangsdatum van de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen.“.

Artikel 24

In artikel 10 van hetzelfde besluit gewijzigd door de wet van 31 juli 1984 en de koninklijke besluiten nrs. 436 van 5 augustus 1986 en 537 van 31 maart 1987 worden na de woorden „1 juli 1989” de woorden „en van 1 september 1989 af” toegevoegd.

Artikel 25

In artikel 1, § 2, 4° van het koninklijk besluit nr. 299 van 31 maart 1984 tot beperking van het aantal verloven wegens opdracht en het aantal terbeschikkingstellingen met behoud van wedde of met genot van een wachtgeld, verleend aan de personeelsleden van het Rijksonderwijs en van de **Rijks-psycho-medisch-sociale** centra worden tussen de woorden „bij-scholing” en „van” de woorden „of de navorming” ingevoegd.

Artikel 26

Op een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit nr. 75 van 20 juli 1982 betreffende het verlof voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheden van de personeelsleden van de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra ;

2° het koninklijk besluit nr. 76 van 20 juli 1982 betreffende de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden van de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs ;

3° het koninklijk besluit nr. 136 van 30 december 1982 betreffende de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden van de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra ;

4° het koninklijk besluit nr. 226 van 7 december 1983 betreffende de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden van de personeelsleden van de onderwijsinrichtingen en van de psyche-medisch-sociale centra ;

5° het koninklijk besluit nr. 266 van 31 december 1983 tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 mei 1981 betreffende de vakantie- en verlofregeling van het stagedoend en vastbenoemd technisch personeel van de **Rijks-psycho-medisch sociale** centra, de Rijksvormingscentra en de inspectiediensten ;

6° de artikelen 97, 98 en 99 van de herstellwet van 31 juli 1984 ;

7° artikel 48 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen ;

8° het koninklijk besluit nr. 435 van 5 augustus 1986 betreffende het verlof en de afwezigheid voor verminderde prestaties ten gunste van de personeelsleden van het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra die de leeftijd van 50 jaar bereikt hebben of die ten minste twee kinderen niet ouder dan 14 jaar ten laste hebben ;

9° het koninklijk besluit nr. 503 van 31 december 1986 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 435 van 5 augustus 1986 betreffende het verlof en de afwezigheid voor verminderde prestaties ten gunste van de personeelsleden van het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra die de leeftijd van 50 jaar bereikt hebben of die ten minste twee kinderen niet ouder dan 14 jaar ten laste hebben ;

10° het koninklijk besluit nr. 537 van 31 maart 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra en het koninklijk besluit nr. 435 van 5 augustus 1986 betreffende het verlof en de afwezigheid voor verminderde prestaties ten gunste van de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-so-

ciale centra die de leeftijd van 50 jaar bereikt hebben of die ten minste twee kinderen niet ouder dan 14 jaar ten laste hebben.

Artikel 27

Artikel 6, derde lid van de wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut der personeelsleden van het Rijksonderwijs, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 en de wet van 31 juli 1984, wordt opgeheven.

Artikel 28

In het artikel 1, § 2 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1966 betreffende het statuut van de leden van het administratief personeel en van het meester-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen voor kleuteronderwijs, voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 en de wet van 31 juli 1984, worden de woorden „uiterlijk op 1 oktober 1984 tot de stage toegelaten of vastbenoemd zijn” geschrapt.

Artikel 29

De Vlaamse Executieve bepaalt na advies van de centrale raad van de ARGO, het maximum aantal personeelsleden dat in de categorie van het meester-, vak- en dienstpersoneel in het gemeenschapsonderwijs mag worden benoemd.

HOOFDSTUK V

De psyche-medisch-sociale centra

Artikel 30

Artikel 5 van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 467 van 1 oktober 1986 betreffende de rationalisatie en programmatie en de normen inzake personeelsomkadering van de psyche-medisch-sociale centra en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot de Fondsen voor Schoolgebouwen, wordt vervangen door volgende bepaling :

„Artikel 5

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt op eenvormige wijze voor alle centra en voor alle personeelsleden die door de Vlaamse Gemeenschap bezoldigd of gesubsidieerd worden, de voor de verschillende ambten vereiste bekwaamheidsbewijzen.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt voor alle gesubsidieerde centra en voor alle gesubsidieerde personeelsleden :

a) de grondregels die de aanwerving, de benoeming, de selectie en de bevordering vastleggen ;

b) de administratieve standen en de reffectatieregels van de terbeschikking gestelde personeelsleden ;

c) de verlofregeling ;

d) de gemeenschappelijke essentiële onverenigbaarheden ;

e) de gemeenschappelijke fundamentele plichten.

§ 3. De statuten van het personeel van de gesubsidieerde centra waarborgen de beveiliging, buiten dienstverband, van het privéleven tegen willekeurige beslissingen van de inrichtende macht .”

Artikel 31

Een artikel 5bis, luidend als volgt wordt in dezelfde wet ingevoegd :

„Artikel 5bis

Er worden weddetoelagen verleend voor de leden van het technisch personeel. Zij kunnen verleend worden aan de categorieën van leden van het administratief personeel en de leden van de pedagogische begeleidingsdiensten die door de Vlaamse Executieve bij besluit worden vastgelegd. De te subsidiëren ambten worden vastgelegd overeenkomstig de bij besluit van de Vlaamse Executieve vastgelegde normen.

Artikel 32

In artikel 1, § 2 van het koninklijk besluit n° 467 betreffende de rationalisatie en programmatie en de normen inzake personeelsomkadering van de psyche-medisch-sociale centra en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang tot de Fondsen voor Schoolgebouwen worden de woorden „artikel 13, § 4, 1, a” vervangen door de woorden „artikel 13, 1, a”.

Artikel 33

Een artikel 1bis, luidend als volgt wordt in hetzelfde besluit ingevoegd :

„Artikel 1 Ibis

§ 1. De tot de stage toegelaten en vóór 1 oktober 1986 vastbenoemde technische personeelsleden die, bij toepassing van de in artikel 11, § 1 van dit besluit bedoelde normen en op basis van het aantal leerlingen in de bediende onderwijsinstellingen geteld op 1 oktober 1986, ter beschikking moeten worden gesteld wegens volledige ontstentenis van betrekking, genieten gedurende een periode van drie opeenvolgende jaren een wachtgeld of een wachtweddetoelage, waarvan het bedrag gelijk is aan de wedde of aan de weddetoelage die zij hadden genoten indien zij in dienstactiviteit waren gebleven en behouden gedurende deze periode desgevallend hun aanspraak op een benoeming in een selectie- of bevorderingsambt .

§ 2. Het in § 1 bepaald aantal jaren gaat vooraf aan het aantal jaren tijdens **dewelke** de tot de stage toegelaten en vastbenoemde technische personeelsleden van de psycho-medisch-sociale centra van het Gemeenschapsonderwijs die ter beschikking werden gesteld wegens volledige ontstentenis van betrekking, bij toepassing van hun administratief statuut, een wachtgeld genieten waarvan het bedrag gelijk is aan de wedde die zij hadden genoten indien zij in dienstactiviteit waren gebleven.

§ 3. De in § 1 bedoelde vastbenoemde technische personeelsleden, die behoren tot de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, kunnen aanspraak maken op de in § 2 bedoelde rechten die de technische personeelsleden van de psyche-medisch-sociale centra van het Gemeenschapsonderwijs genieten, in de mate dat zij zich in dezelfde administratieve stand bevinden.

§ 4. Het technisch personeelslid dat weder in actieve dienst geroepen wordt in de zin van Hoofdstuk IX van het koninklijk besluit van 27 juli 1979 tot vaststelling van het statuut van de leden van het technisch personeel van de Rijkspsychomedisch-sociale centra, van de gespecialiseerde Rijkspsychomedisch-sociale centra, van de Rijksvormingscentra en van de inspectiediensten belast met het toezicht op de psychomedisch-sociale centra, de diensten voor studie- en beroepsoriëntering en de gespecialiseerde psyche-medisch-sociale centra en vastbenoemd blijft of vastbenoemd wordt in die betrekking, of dat vastbenoemd wordt in een selectie- of bevorderingsambt, verliest de rechten bepaald in § 1.

§ 5. Gedurende de periode tijdens dewelke de in dit artikel bepaalde personeelsleden het wachtgeld of de wachtweddetoelage genieten, waarvan het bedrag gelijk is aan de wedde of weddetoelage die zij hadden genoten indien zij in dienstactiviteit waren gebleven en voor het gedeelte dat zij geen tijdelijke aanstelling toegewezen kregen in de zin van art. 183 § 3 van in § 4 genoemd koninklijk besluit van 27 juli 1979, blijven zij terbeschikking van hun inrichtende macht, die hen onder de door de Vlaamse Executieve bepaalde voorwaarden taken mag toevertrouwen. De diensten die zij gedurende deze periode verstrekken worden in elk opzicht gelijkgesteld met werkelijk gepresteerde diensten.”

Artikel 34

Artikel 54 van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de psyche-medisch-sociale centra, opgeheven door het koninklijk besluit nr. 454 van 29 augustus 1986 wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

„Artikel 54

De gesubsidieerde centra zijn ertoe gemachtigd om de krachtens de wet van 1 april 1960 betreffende de psychomedisch-sociale centra toegekende werkingstoelagen te plaatsen op een zicht-, termijnrekening of depositoboekje bij een private of openbare kredietinstelling. De hierdoor verworven intresten moeten worden aangewend voor de werking van de centra.”

Artikel 35

In afwijking van artikel 52, c en d van het koninklijk besluit van 13 augustus 1962 tot regeling van de psychomedisch-sociale centra wordt de verhoging van de werkingstoelagen voor het dienstjaar 1988-1989 in vergelijking met de bedragen voor het dienstjaar 1987-1988, vastgesteld op 2,95 %.

HOOFDSTUK VI

Buitengewoon onderwijs

Artikel 36

Artikel 5, § 2 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwyzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, gewijzigd door de koninklijke besluiten nr. 463 van 25 september 1986, wordt vervangen door volgende bepaling :

„§ 2. Deze afwijkingen kunnen globaal per onderwijsnet

niet meer bedragen dan 0,50 procent van het totaal aantal lesuren dat vorig schooljaar aan ieder onderwijsnet werd toegekend.”

Artikel 37

Artikel 4, § 2 van het koninklijk besluit nr. 66 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het administratief personeel en het opvoedend hulppersoneel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs met uitzondering van de internaten of de semi-internaten, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 463 van 25 september 1986, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. Deze afwijkingen kunnen globaal per onderwijsnet niet meer bedragen dan 0,50 procent van het totaal aantal lesuren dat vorig schooljaar aan ieder onderwijsnet werd toegekend.”

Artikel 38

Artikel 6, § 2 van het koninklijk besluit nr. 67 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het paramedisch personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, met uitzondering van de internaten of de semi-internaten, gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 463 van 25 september 1986, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. Deze afwijkingen kunnen globaal per onderwijsnet niet meer bedragen dan 0,50 procent van het totaal aantal lesuren dat vorig schooljaar aan ieder onderwijsnet werd toegekend.”

Artikel 39

Artikel 9, § 2 van het koninklijk besluit nr. 184 van 30 december 1982 tot vaststelling van de wijze waarop voor de Rijksinternaten voor buitengewoon onderwijs en de tehuizen van het Rijk de ambten worden bepaald van het paramedisch personeel en van het personeel toegekend in het kader van het internaat, gewijzigd door het koninklijk besluit n° 463 van 25 september 1986 wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 2. Deze afwijkingen kunnen globaal niet meer bedragen dan 0,50 procent van het totaal aantal uren dat vorig schooljaar werd toegekend.”

Artikel 40

In artikel 18, § 2, 3° van het koninklijk besluit n° 439 van 11 augustus 1986 houdende rationalisatie en programmatie van het buitengewoon onderwijs worden de woorden „om toegelaten te worden tot de Fondsen voor Schoolgebouwen” vervangen door de woorden „bepaald in artikel 13 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving”.

Artikel 41

In artikel 32, 3° van hetzelfde besluit worden de woorden „om toegelaten te worden tot de Fondsen voor Schoolgebouwen” vervangen door de woorden „bepaald in artikel 13 van

de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving”.

HOOFDSTUK VII

Secundair onderwijs

Artikel 42

Het opschrift van het koninklijk besluit nr. 49 van 2 juli 1982 betreffende de oprichtings-, behouds- en splitsingsnormen en de berekening van het urenkrediet van het secundair onderwijs van het type 1 en betreffende de fusie van instellingen en bepaalde personeelsbetrekkingen van de instellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan van type 1 en type II wordt vervangen door het volgende opschrift :

„Koninklijk besluit nr. 49 van 2 juli 1982 betreffende de oprichtingsnormen en de herstructurering van instellingen in het secundair onderwijs met volledig leerplan.”

Artikel 43

Een artikel 8bis, luidend als volgt wordt in hetzelfde besluit ingevoegd :

„Artikel 8bis

In de derde graad zijn voor de oprichting van een optie van hoge frequentie in het zevende vervolmakings- of specialisatiejaar van het technisch, kunst- en beroepssecundair onderwijs en voor een zevende leerjaar van het beroepssecundair onderwijs volgende normen vereist :

- 13 leerlingen ;
- 10 leerlingen indien ten minste één derde van het lessenrooster gemeenschappelijk gevolgd wordt met de leerlingen van een andere optie ;
- 5 leerlingen indien ten minste twee derden van het lessenrooster gemeenschappelijk gevolgd wordt met de leerlingen van een andere optie ;
- 1 leerling vereist indien het volledig lessenrooster gemeenschappelijk gevolg wordt met de leerlingen van een andere optie.”

Artikel 44

Artikel 19, eerste lid van hetzelfde besluit wordt vervangen door het volgende lid :

„Een voltijdse betrekking van instellingshoofd wordt toegekend aan de instellingen die ten minste 83 leerlingen tellen. In afwijking op het vorige lid wordt in de autonome instellingen bestaande uit de eerste graad of uit de eerste twee graden en die opgericht of in de subsidieregeling opgenomen werden vanaf 1 september 1989 een voltijdse betrekking van instellingshoofd slechts toegekend aan de instellingen die ten minste 120 leerlingen tellen.”

Artikel 45

De artikelen 2, § 3 ; 3 ; 4 ; 5 ; 6 ; 7 ; 8 ; 13, § 1, 1° wat het eerste leerjaar A betreft en 2, §§ 3 en 4 ; 14 ; 15 ; 23 ; 24 en 24bis van hetzelfde besluit, zoals gewijzigd, worden opgeheven. De bepalingen van artikel 13, § 1, 1° wat het

tweede gemeenschappelijk leerjaar betreft en 3° worden evenwel slechts opgeheven op 1 september 1990.

Artikel 46

In het secundair onderwijs van het type II zijn voor de oprichting van een zevende vervolmakings- of specialisatiejaar van het technisch, kunst- en beroepssecundair onderwijs en voor de oprichting van een zevende leerjaar van het beroepssecundair onderwijs volgende normen vereist :

— 13 leerlingen ;

— 10 leerlingen indien ten minste één derde van het lessenrooster gemeenschappelijk gevolgd wordt met de leerlingen van hetzelfde of van een ander leerjaar ;

— 5 leerlingen indien ten minste twee derden van het lessenrooster gemeenschappelijk gevolgd wordt met de leerlingen van hetzelfde of van een ander leerjaar ;

— 1 leerling indien het volledig lessenrooster gemeenschappelijk gevolg wordt met de leerlingen van hetzelfde of van een ander leerjaar.

Artikel 47

Voor de eerste oprichting van een onderwijsvorm technisch secundair- en/of beroepssecundair onderwijs in een bestaande onderwijsinstelling die tot op heden enkel de onderwijsvorm algemeen secundair onderwijs inrichtte en voor de eerste oprichting van de onderwijsvorm algemeen secundair onderwijs in een bestaande onderwijsinstelling die tot op heden enkel de onderwijsvormen technischsecundair en/of beroepssecundair onderwijs inrichtte zijn :

- a. voor het oprichtingsleerjaar 35 leerlingen vereist ;
- b. voor de eerste twee leerjaren 70 leerlingen vereist.

Artikel 48

Opgeheven worden :

1. het koninklijk besluit van 4 maart 1954 houdende vaststelling van de minimale schoolbevolking der afdelingen voor technisch onderwijs met volledig leerplan ;

2. het koninklijk besluit van 19 oktober 1959 houdende toepassing van artikel 24 van de wet van 29 mei 1959 ;

3. de artikelen 9 en 10 van het koninklijk besluit nr. 540 van 31 maart 1987 tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type II met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988.

Artikel 49

In artikel 8, § 2, 2° en 3° van het koninklijk besluit nr. 438 van 11 augustus 1986 tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type 1 met volledig leerplan voor het schooljaar 1986-1987, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 539 van 31 maart 1987 en de wet van 1 augustus 1988 worden de woorden „en voor de schooljaren 1987-1988 en 1988-1989” aangevuld met de woorden „en voor het schooljaar 1989-1990 voor de scholen van de Vlaamse Gemeenschap gelegen in de Bondsrepubliek Duitsland”.

Artikel 50

Het opschrift van het koninklijk besluit nr. 539 van 31 maart 1987 tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor het secundair onderwijs van het type 1 met volledig leerplan voor het schooljaar 1987-1988 en voor het schooljaar 1988-1989, gewijzigd door de wet van 1 augustus 1988 wordt aangevuld met de woorden „en voor het schooljaar 1989-1990 voor de scholen van de Vlaamse Gemeenschap gelegen in de Bondsrepubliek Duitsland”.

Artikel 51

Artikel 1 van hetzelfde besluit wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 1

Dit besluit is van toepassing op het door de Vlaamse Gemeenschap in de Bondsrepubliek Duitsland georganiseerd secundair onderwijs van het type 1 met volledig leerplan. Het is niet van toepassing op het buitengewoon secundair onderwijs.”

Artikel 52

In artikel 2 van hetzelfde besluit, gewijzigd door de wet van 1 augustus 1988 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in § 2 worden de woorden „het schooljaar 1987-1988” vervangen door de woorden „het schooljaar 1988-1989” ;
2. in § 2 worden de woorden „1 oktober 1987” vervangen door de woorden „1 oktober 1988” ;
3. in § 4 worden de woorden „1 oktober 1988” vervangen door de woorden „1 oktober 1989”.

Artikel 53

In artikel 3 van hetzelfde besluit, gewijzigd door de wet van 1 augustus 1988, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. in § 1 worden de woorden „schooljaar 1987-1988” vervangen door de woorden „schooljaar 1988-1989” ;
2. in § 1 worden de woorden „1 oktober 1987” vervangen door de woorden „1 oktober 1988” ;
3. in § 2 worden de woorden „het schooljaar 1987-1988” vervangen door de woorden „het schooljaar 1988-1989” ;
4. in § 2 worden de woorden „1 oktober 1987” vervangen door de woorden „1 oktober 1988”.

Artikel 54

In artikel 13 van hetzelfde besluit, gewijzigd door de wet van 1 augustus 1988 worden de woorden „het schooljaar 1987-1988” vervangen door de woorden „het schooljaar 1988-1989”.

Artikel 55

In artikel 14 van hetzelfde besluit worden de woorden „31

augustus 1989” vervangen door de woorden „31 augustus 1990.”

HOOFDSTUK VIII

Aanvullend secundair beroepsonderwijs

Artikel 56

Artikel 4 van het koninklijk besluit nr. 541 van 31 maart 1987 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 4

De in artikel 5 vermelde rationalisatienorm wordt vereist voor inrichtingen die overeenkomstig artikel 13, 1, a van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving in aanmerking wensen te komen voor de in hetzelfde artikel vermelde investeringsmiddelen.”

HOOFDSTUK IX

Onderwijs voor sociale promotie

Artikel 57

In artikel 9 § 2 van het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1986 houdende het rationalisatie- en programmatieplan voor het onderwijs voor sociale promotie wordt tussen de woorden „en de afdelingen met dezelfde oriëntering” en de woorden „die verschillende malen” de woorden „die opgericht, omgevormd of geherstructureerd zijn in toepassing van hoofdstuk III van dit besluit” ingevoegd.

Artikel 58

Een artikel 12bis luidend als volgt wordt in het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1986 houdende het rationalisatie- en programmatieplan voor het onderwijs voor sociale promotie ingevoegd :

„Artikel 12bis

Onverminderd de artikelen 11 en 12 kunnen voor het schooljaar 1989-1990 nieuwe afdelingen of andere onderverdelingen van afdelingen slechts worden opgericht of in de toelageregeling opgenomen bij besluit van de Vlaamse Executieve, na gunstig advies van de Vast Raad bedoeld in hoofdstuk VI van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, voor het onderwijs voor sociale promotie van hoger niveau, en van de Hoge Raad voor het technisch- en beroepssecundair onderwijs voor het onderwijs voor sociale promotie van secundair niveau.”

HOOFDSTUK X

Hoger Onderwijs

Artikel 59

Artikel 5bis, § 1, a) van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, zoals gewijzigd door de wetten van 18 februari 1977 en 15 juli 1985, wordt vervangen door volgende bepaling :

„a) de duur van de studie. In het hoger onderwijs voor sociale promotie wordt de minimumduur vastgesteld. De maximumduur is gelijk aan het dubbele van de minimumduur. De inrichtende machten bepalen de feitelijke studieduur die niet lager mag zijn dan de minimumduur en niet hoger dan de maximumduur ;”.

Artikel 60

In artikel 10 van dezelfde wet, zoals gewijzigd door de wet van 18 februari 1977, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1. § 1, eerste lid, wordt aangevuld als volgt :

„In het maritiem hoger onderwijs van het lange type komt de houder van het brevet van kapitein ter lange omvaart hiervoor eveneens in aanmerking.”

2. aan § 2 wordt een punt e) toegevoegd luidend als volgt :

„e) het brevet van kapitein ter lange omvaart voor wat het maritiem hoger onderwijs van het lange type betreft.”

Artikel 61

Artikel 17 § 4, tweede lid van dezelfde wet zoals gewijzigd door de wetten van 6 juli 1972, 18 februari 1977 en 3 juli 1981 wordt vervangen door het volgende lid :

„Bij gebrek aan kandidaten in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, kan de Vlaamse Executieve of de daartoe gemachtigde ambtenaar van de diensten van de Vlaamse Executieve afwijking toestaan in individuele gevallen die kan ingaan ten vroegste op 1 september 1970, volgens de criteria die de Vlaamse Executieve vaststelt op advies van de Vaste Raad voor het hoger onderwijs.

Voormelde bepaling wordt eveneens toegepast op de personeelsleden die, belast met een selectieambt van leraar bijzondere vakken, lichamelijke opvoeding uitgezonderd, van leraar technische vakken of van praktijkleraar, niet in het bezit zijn van een van de bekwaamheidsbewijzen bedoeld in de bepalingen van artikel 10, § 5.

De personeelsleden aan wie een afwijking op de vereiste bekwaamheidsbewijzen werd toegestaan onbeperkt in de tijd, komen in aanmerking voor de vaste benoeming of voor de erkenning ervan, voor zover zij voldoen aan alle andere gestelde voorwaarden.”

Artikel 62

Met ingang van 1 september 1984 nemen alle afdelingen van het Pedagogisch Hoger Onderwijs van het korte type met volledig leerplan zoals bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, zoals gewijzigd door de wetten van 18 februari 1977 en 15 juli 1985, een driejarige structuur aan.

Het koninklijk besluit van 30 april 1957 houdende coördinatie van de wetten op het normaalonderwijs wordt met ingang van 1 september 1984 opgeheven met uitzondering van artikel 47 dat slechts opgeheven wordt wanneer de daarin bedoelde centrale examencommissies ingesteld zullen zijn met toepassing van artikel 5bis, § 2, van de wet van 7 jui 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, zoals gewijzigd door de wet van 18 februari 1977.

Artikel 63

Artikel 9, § 1 van de wet van 18 februari 1977 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en het agrarisch onderwijs van het lange type wordt geïnterpreteerd als volgt :

„De leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel die krachtens dit artikel in aanmerking komen voor de voorangsregeling, bedoeld in dit artikel, kunnen hiervan slechts eenmaal gebruik maken voor zover zij hierdoor vastbenoemd worden in om het even welk ambt van het bestuurs- en onderwijzend personeel van het hoger onderwijs van het lange type.”

Artikel 64

Artikel 1, 9 3 van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type, wordt vervangen door de volgende paragraaf :

„§ 3. De door dit hoofdstuk bepaalde studentenbevolkingsnormen vormen de criteria waaraan de inrichting voor hoger onderwijs van het korte type overeenkomstig artikel 13, 1, a van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de in hetzelfde artikel vermelde investeringsmiddelen.”

Artikel 65

Artikel 14 van hetzelfde besluit wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 14

De inrichtingen voor het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan die norm bereiken inzake rationalisatie of programmatie voldoen aan de voorwaarden vastgelegd door het artikel 13, 1, a van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.”

Artikel 66

Artikel 30 van hetzelfde besluit wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 30

Voor de toepassing van dit besluit worden alleen de regelmatig ingeschreven studenten aangerekend die op 1 februari van het vorig academiejaar in aanmerking komen voor de

financiering zoals bedoeld in artikel 9bis § 1 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, zoals gewijzigd door de wet van 21 juni 1985.

Wanneer een studiejaar van een afdeling in een bepaald academiejaar omwille van de rationalisatienormen niet in stand gehouden kan worden, mogen de studenten van dat studiejaar op 1 februari voorafgaand aan dit academiejaar, niet meer aangerekend worden voor de bepaling van de studiebegeleidingsnormen in het hoger onderwijs van het lange type, van het aantal aanvaardbare lestijden en het aantal aanvaardbare bijkomende lestijden in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan en van het aantal betrekkingen in de ambten van het administratief en hulpopvoedend personeel.

Wanneer een studiejaar van een afdeling met toepassing van de programmatie voor de eerste keer in een academiejaar georganiseerd wordt, wordt het aantal studenten van dit studiejaar op de dertigste dag van dit academiejaar voor de bepaling van de studiebegeleidingsnormen in het hoger onderwijs van het lange type, van het aantal aanvaardbare lestijden en het aantal aanvaardbare bijkomende lestijden in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan en van het aantal betrekkingen in de ambten van het administratief en hulpopvoedend personeel, toegevoegd aan het aantal studenten dat hiervoor reeds in aanmerking kwam op 1 februari voorafgaand aan dit academiejaar.

Wanneer een afdeling vervangen wordt door een andere afdeling, worden de studenten op 1 februari van het vorig academiejaar in het studiejaar dat vervangen wordt, niet meer aangerekend. De studenten van het studiejaar in de nieuwe afdeling dat voor het eerst georganiseerd wordt, worden aangerekend volgens de regels beschreven in het vorig lid in het geval van de programmatie.”

Artikel 67

In het hoger onderwijs van het lange type en van het korte type mogen de onderwijsactiviteiten die een andere landstaal of een vreemde taal tot voorwerp hebben, in deze taal onderwezen worden. Bovendien mogen de buitenlandse personeelsleden, die in het kader van de uitwisselingsprojecten van de EG of in het kader van culturele akkoorden belast worden met onderwijsactiviteiten, onderwijs verschaffen in een andere taal dan het Nederlands.

Artikel 68

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder een instelling voor hoger onderwijs van het lange type een bepaald percentage van het aantal studiebegeleidingseenheden waarop zij voor een bepaald academiejaar recht heeft, mag omzetten in een krediet waarop zij in dat academiejaar een beroep kan doen voor het aanstellen van voordrachtgevers.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder een instelling voor hoger onderwijs van het korte type een bepaald percentage van het aantal lestijden waarop zij voor een bepaald academiejaar of schooljaar recht heeft, mag omzetten in een krediet waarop zij in dat academiejaar of schooljaar een beroep kan doen voor het aanstellen van voordrachtgevers.

§ 3. De Vlaamse Executieve zal het begrip voordrachtgever, bedoeld in de vorige paragrafen, omschrijven. Zij be-

paalt tevens het in deze paragrafen bedoeld percentage, dat in het hoger onderwijs met volledig leerplan niet hoger mag zijn dan 10 procent.

HOOFDSTUK XI

Universitair onderwijs

Artikel 69

Artikel 4bis, tweede lid van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat, ingevoegd door de wet van 9 april 1965, wordt vervangen door het volgende lid :

„Nochtans mogen de cursussen, praktische oefeningen en werken, welke een andere landstaal of vreemde taal tot voorwerp hebben, in deze taal geschieden. Bovendien mogen de cursussen door gasthoogleraren en gastdocenten in elke andere taal dan de in vorig lid bedoelde taal worden gegeven, evenals de cursussen aan het college voor de Ontwikkelingslanden, aan het Instituut Prins Leopold voor Tropische Geneeskunde en de cursussen van de studieprogramma's georganiseerd ten behoeve van buitenlandse studenten alsmede in het kader van de Europese universitaire samenwerking en de culturele akkoorden.”

Artikel 70

Artikel 21, § 1 van dezelfde wet gewijzigd door de wet van 21 juni 1985, wordt vervangen door de volgende paragraaf :

„§ 1. Tot het onderwijzend personeel behoren de gewone hoogleraren, de buitengewone hoogleraren, de geassocieerde hoogleraren, de docenten, de geassocieerde docenten, de gasthoogleraren en de gastdocenten.”

Artikel 71

Artikel 22, eerste lid van dezelfde wet gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 81 van 31 juli 1987 wordt vervangen door het volgende lid :

„De Vlaamse Executieve benoemt de leden van het onderwijzend personeel, onverminderd de mogelijkheid van de Raad van Beheer om gasthoogleraren, gastdocenten en deeltijds onderwijzend personeel te benoemen, telkens met een tijdelijke opdracht waarvan hij de termijn bepaalt. Deze termijn bedraagt ten hoogste drie jaar.”

Artikel 72

Een artikel 39quinquies, luidend als volgt wordt in dezelfde wet ingevoegd :

„Artikel 39quinquies

De voltijdse gasthoogleraren genieten een wedde gelijk aan de aanvangswedde van een voltijds hoogleraar of een voltijds geassocieerde hoogleraar, zoals bepaald in artikel 38.

De deeltijdse gasthoogleraren genieten een wedde gelijk aan de wedde van een deeltijds hoogleraar, zoals bepaald in artikel 39.

De voltijdse gastdocenten genieten een wedde gelijk aan

de aanvangswedde van een voltijdse docent of een voltijdse geassocieerde docent, zoals bepaald in artikel 36.

De deeltijdse gastdocenten genieten een wedde gelijk aan de wedde van een deeltijdse docent, zoals bepaald in artikel 37.

In uitzonderlijke gevallen kan van het bepaalde in de vorige leden worden afgeweken bij gemotiveerde beslissing van de Raad van Beheer.”

Artikel 73

Artikel 40, § 1 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, zoals gewijzigd door de koninklijke besluiten nr. 81 van 31 juli 1982 en nr. 171 van 30 december 1982, wordt aangevuld met een tiende lid, luidend als volgt :

„Het totaal aantal betrekkingen van gasthoogleraar, gastdocent en lid van het deeltijds onderwijzend personeel, mag tien procent van het totaal aantal betrekkingen van de toegelaten formatie van het onderwijzend personeel niet te boven gaan.”

HOOFDSTUK XII

Navorming

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 74

§ 1. Ten behoeve van de personeelsleden uit de onderwijsinstellingen, de internaten die ervan afhangen, de autonome internaten, de psyche-medisch-sociale centra en de pedagogische begeleidingsdiensten, kunnen navormingsactiviteiten georganiseerd worden door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en door verenigingen zonder winstoogmerk voor het gesubsidieerd onderwijs. Hieronder worden niet begrepen de personeelsleden van de universiteiten en daarmee gelijkgestelde onderwijsinstellingen.

§ 2. De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en de verenigingen zonder winstoogmerk bedoeld in § 1 kunnen bij de organisatie van de navormingsactiviteiten beroep doen op andere rechtspersonen.

§ 3. De verenigingen zonder winstoogmerk bedoeld in § 1 worden opgericht door de meest representatieve groeperingen van inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs en moeten beantwoorden aan de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden.

Artikel 75

§ 1. Onder navormingsactiviteiten wordt voor de toepassing van dit decreet begrepen het geheel van activiteiten die tot doel hebben aan de personeelsleden bedoeld in artikel 74, § 1 de gelegenheid te geven de genoten basisopleiding te actualiseren, te verdiepen of aan te vullen.

§ 2. De navormingsactiviteiten bedoeld in § 1 omvatten ook de bijscholings- en bedrijfsstages en het volgen van opleidingen georganiseerd in en buiten het onderwijs.

§ 3. De navormingsactiviteiten bedoeld in de §§ 1 en 2

omvatten deze die worden ingericht op basis van bijzondere kredieten en gelden herkomstig uit het Fonds bedoeld in artikel 76 § 1, evenals deze waarvoor een beroep gedaan wordt op de bijzondere tewerkstellingsprogramma's en deze die worden georganiseerd zonder budgettaire weerslag.

§ 4. Onder deelneming aan de navormingsactiviteiten bedoeld in artikel 74 wordt zowel het verstrekken als het bijwonen van deze activiteiten begrepen.

Artikel 76

§ 1. Ter financiering van de navormingsactiviteiten wordt een Fonds voor Navorming opgericht.

§ 2. De navormingsactiviteiten worden gefinancierd binnen de grenzen van de bijzondere kredieten die daartoe jaarlijks in de begroting voor onderwijs worden ingeschreven. Deze kredieten worden eventueel vermeerderd met gelden beschikbaar gesteld door externe instanties.

§ 3. De bijzondere kredieten bedoeld in § 2 verminderd met de werkingskosten voor de in artikel 80 bedoelde erkenningscommissie, worden elk jaar als volgt verdeeld :

a) tien procent van het totale bedrag wordt gelijk verdeeld onder het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs ;

b) negentig procent van het totale bedrag wordt over de in a) vermelde onderwijsnetten verdeeld op basis van het aantal organieke ambten dat voor elk net vastgesteld wordt op 1 oktober van het voorafgaand schooljaar.

§ 4. Gelden die door externe instanties beschikbaar gesteld worden voor de navormingsactiviteiten worden gestort in het Fonds bedoeld in § 1.

§ 5. Het aantal organieke ambten bedoeld in § 3 betreft het geheel van de ambten, omgerekend in voltijdse ambten, dat in toepassing van de vigerende reglementering bekomen wordt voor het bestuurs- en onderwijzend personeel, het hulpopvoedend en het administratief personeel en het paramedisch personeel in het onderwijs met volledig leerplan, het onderwijs voor sociale promotie en het onderwijs met beperkt leerplan. Voor de berekening van het aandeel van het gesubsidieerd officieel en het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals bepaald in § 3, b, wordt daarenboven rekening gehouden met het personeel dat in toepassing van de vigerende reglementering in de gesubsidieerde psychomedisch-sociale centra is tewerkgesteld, omgerekend in voltijdse ambten.

§ 6. Op de kredieten en gelden bedoeld in § 3 kunnen de volgende kosten worden aangerekend :

a) de werkings- en personeelskosten die betrekking hebben op de organisatie van de navormingsactiviteiten, voor de navorming, voor zover die niet reeds worden gefinancierd of betoelaagd op basis van de vigerende reglementering ;

b) de kosten veroorzaakt door de vervanging van de titularissen van een ambt voor zover deze vervanging geschiedt door een daartoe aangeworven tijdelijk personeelslid.

§ 7. De kredieten en gelden bedoeld in § 3 worden toegekend op basis van onderhandse overeenkomsten tussen de Vlaamse Executieve enerzijds en de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en de verenigingen zonder winstoogmerk, bedoeld in artikel 74, anderzijds. Deze overeenkomsten hebben betrekking op het geheel van de navormingsactiviteiten die voor een bepaalde periode in hoofde van elke initiatiefnemer worden erkend.

§ 8. Vijfentwintig procent van de bedragen bestemd voor de navormingsinitiatieven moet door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs evenals door de in artikel 74 bedoelde verenigingen zonder winstoogmerk, worden besteed overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve te bepalen prioriteiten inzake navorming.

§ 9. De originele verantwoordingsstukken voor de uitgaven moeten permanent voor nazicht beschikbaar zijn op de zetel van de initiatiefnemer.

Artikel 77

Bij de organisatie van de navormingsactiviteiten bedoeld in artikel 74 worden de bepalingen inzake de pedagogische vrijheid vermeld in artikel 6 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, in acht genomen.

AFDELING 2

Bepalingen voor de personeelsleden

Artikel 78

§ 1. Aan de navormingsactiviteiten geregeld bij dit decreet kunnen deelnemen de personeelsleden bedoeld in artikel 74 die, hetzij stagedoend zijn, hetzij vastbenoemd zijn en als dusdanig erkend, waar deze erkenning vereist is, hetzij gelijkgesteld zijn met de vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden, de tijdelijke personeelsleden die uiterlijk op 1 oktober aangesteld of aangeworven zijn tot het einde van het schooljaar, evenals de contractuele personeelsleden die aangeworven zijn voor te minste een periode van 11 maanden.

§ 2. De personeelsleden die terbeschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking kunnen vanaf 1 januari van het schooljaar of vanaf een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum deelnemen aan de navormingsactiviteiten bedoeld in artikel 74. Tijdens deze periode worden zij, voor de toepassing van de desbetreffende reglementering beschouwd als zijnde gereffecteerd.

§ 3. De personeelsleden die deelnemen aan de navormingsactiviteiten bedoeld in artikel 74 bevinden zich van rechtswege in de stand „dienstactiviteit” gedurende de navormingsperiode. Zij blijven alle voordelen genieten die zij in hun ambt genoten met inbegrip van de weddeverhoging en bijkomende vergoedingen.

Artikel 79

Onder de door de Vlaamse Executieve te bepalen voorwaarden kan een getuigschrift van navorming uitgereikt worden aan de personeelsleden die navormingsactiviteiten zoals bepaald in dit decreet hebben bijgewoond.

AFDELING 3

Bepalingen inzake de erkenning en de coördinatie van de navormingsactiviteiten

Artikel 80

§ 1. Met het oog op de erkenning en de coördinatie van

de navormingsactiviteiten, wordt een Erkenningscommissie voor de Navorming opgericht.

§ 2. De erkenningscommissie bedoeld in § 1 is samengesteld als volgt :

1. een voorzitter en een ondervoorzitter die de Vlaamse Executieve vertegenwoordigen. De ondervoorzitter vervangt de voorzitter ingeval deze laatste verhinderd is ;

2. zestien werkende leden en zestien plaatsvervangende leden :

a) acht leden die de meest representatieve groeperingen van inrichtende machten van het betrokken onderwijs vertegenwoordigen, gelijk verdeeld over het officieel en het vrij onderwijs, De kandidaturen worden voorgedragen door de Autonome Raad voor wat het Gemeenschapsonderwijs enerzijds, door de meest representatieve organisaties van inrichtende machten voor wat het gesubsidieerd onderwijs anderzijds betreft.

b) acht leden die de representatieve vakorganisaties vertegenwoordigen, gelijk verdeeld over het officieel en het vrij onderwijs.

De leden voor het officieel onderwijs worden aangeduid door de representatieve vakorganisaties die erkend zijn bij toepassing van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

De leden voor het vrij onderwijs worden door de Vlaamse Executieve aangeduid op voordracht van de bij de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen vertegenwoordigde vakorganisaties.

§ 3. De Vlaamse Executieve benoemt de voorzitter, de ondervoorzitter, de leden en de plaatsvervangende leden van de erkenningscommissie voor een termijn van zes jaar die éénmaal kan verlengd worden.

§ 4. De erkenningscommissie kan ten alle tijde, onder de voorwaarden die zij in haar reglement van orde vastlegt :

a) zich laten bijstaan door deskundigen ;

b) advies van terzake bevoegde personen en commissies inwinnen.

§ 5. De erkenningscommissie kan zonodig onderverdeeld worden in verscheidene subcommissies.

Artikel 81

§ 1. De erkenningcommissie bedoeld in artikel 80 spreekt zich uit bij een met redenen omklede beslissing en met een tweederde meerderheid van de uitgebrachte stemmen :

1. over de erkenning van de navormingsprojecten die haar door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en door de verenigingen zonder winstoogmerk bedoeld in artikel 74 wordt voorgelegd ;

2. over de intrekking of de opschorting van de erkenning bedoeld in 1°.

§ 2. Met het oog op de beslissingen vermeld in § 1 legt de erkenningscommissie met eenparigheid van stemmen de formele criteria vast waarop de beslissingen zullen gebaseerd worden.

§ 3. De erkenningscommissie is tevens bevoegd om :

1. te onderzoeken op welke wijze samenwerking tussen de onderwijsnetten op het vlak van de navorming kan tot stand komen ;

2. hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Gemeenschapsminister van Onderwijs adviezen uit te brengen in verband met de navormingsactiviteiten ;

3. controle uit te oefenen op de uitvoering van de navormingsprojecten en op de naleving van het artikel 76 § 8 ;

4. de evolutie van de beschikbare financiële middelen van het Fonds bedoeld in artikel 76, § 1 te volgen ;

5. de eindrapporten betreffende de navormingsactiviteiten te evalueren ;

6. haar reglement van orde op stellen.

Artikel 82

Bij de erkenningscommissie bedoeld in artikel 80, wordt een secretariaat opgericht waarvan de samenstelling en de werking worden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Artikel 83

De uitvoeringsmodaliteiten voor de organisatie en de financiering van de navormingsactiviteiten worden door de Vlaamse Executieve bepaald.

HOOFDSTUK XIII

Overgangsbepalingen

Artikel 84

Voor het begrotingsjaar 1989 worden de middelen voor onroerende investeringen als volgt bepaald :

1. het Gemeenschapsonderwijs bekommt een dotatie ten belope van 1.648,0 frank ;

2. het gesubsidieerd officieel onderwijs bekommt een dotatie van 343,6 miljoen frank en leningsmachtigingen ten belope van 229,1 miljoen frank ;

3. het gesubsidieerd vrij onderwijs bekommt leningsmachtigingen ten belope van 2.658,60 miljoen frank ; het op 1 oktober bestaand saldo van de aldus bepaalde leningsmachtigingen wordt op die datum omgezet in een dotatie voor het gesubsidieerd vrij onderwijs. De omzettingsscoëfficiënt bedraagt 0,6863 frank dotatie voor 1 frank leningsmachtiging.

Artikel 85

Voor het begrotingsjaar 1990 wordt de verdeling van de investeringsmiddelen over het Gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs afhankelijk gemaakt van de bekrachtiging door de Vlaamse Raad van het door artikel 6, in de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijs-wetgeving ingevoegde artikel 17 § 1, b) bedoelde besluit van de Vlaamse Executieve.

HOOFDSTUK XIV

Slotbepaling

Artikel 86

Dit decreet treedt in werking de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad met uitzondering van :

- de artikelen 1, 8°, 23 en 62 die uitwerking hebben op 1 september 1984 ;
- de artikelen 2, 1° ; 11 ; 12 ; 13 en 35 uitwerking hebben op 1 januari 1989 ; .
- artikel 2, 2° dat uitwerking heeft op 1 januari 1987 ;
- artikel 33 dat uitwerking heeft op 1 september 1987 ;
- het hoofdstuk VII en het hoofdstuk XII die in werking treden op 1 september 1989 ;
- artikel 6 dat in werking treedt op 1 oktober 1989 ;
- de artikelen 9 en 16 die in werking treden samen met het besluit bedoeld in artikel 12bis, § 3 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

Brussel, 5 juni 1989.

***De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting,***

G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Onderwijs,

D. COENS

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Vrij onderwijs huidig systeem		Off. gesubsid. huidig systeem	
kost totaal	27,3 mio	kost totaal	14,3 mio
IM	12,6 mio	IM	4,7 mio
overheid	14,7 mio	overheid	9,6 mio
decreet (secundair)			
kost totaal	14,3 mio		
IM	8,3 mio		
· overheid	6,0 mio		
decreet (basis)			
kost totaal	13,2 mio		
IM	6,2 mio		
overheid	7,0 mio		

BESTAAND SYSTEEM - VRIJ ONDERWIJS

basisbedrag	10
rentevoet	8.25 %
tussenkost tot.	1.25 %
looptijd	30 jaar
annuïteit	0.909309085

Jaar	annuïteit	uitstaand kapitaal	intrest	aflossing kapitaal	tussenkost	last IM
1	0.909309	10.000000	0.825000	0.084309	0.700000	0.209309
2	0.909309	9.915691	0.818045	0.091265	0.694098	0.215211
3	0.909309	9.824426	0.810515	0.098794	0.687710	0.221599
4	0.909309	9.725632	0.802365	0.106944	0.680794	0.228515
5	0.909309	9.618688	0.793542	0.115767	0.673308	0.236001
6	0.909309	9.502921	0.783991	0.125318	0.665204	0.244105
7	0.909309	9.377603	0.773652	0.135657	0.656432	0.252877
8	0.909309	9.241946	0.762461	0.146849	0.646936	0.262373
9	0.909309	9.095097	0.750346	0.158964	0.636657	0.272652
10	0.909309	8.936134	0.737231	0.172078	0.625529	0.283780
11	0.909309	8.764055	0.723035	0.186275	0.613484	0.295825
12	0.909309	8.577781	0.707667	0.201642	0.600445	0.308864
13	0.909309	8.376139	0.691031	0.218278	0.586330	0.322979
14	0.909309	8.157861	0.673024	0.236286	0.571050	0.338259
15	0.909309	7.921576	0.653530	0.255779	0.554510	0.354799
16	0.909309	7.665797	0.632428	0.276881	0.536606	0.372703
17	0.909309	7.388916	0.609586	0.299724	0.517224	0.392085
18	0.909309	7.089192	0.584858	0.324451	0.496243	0.413066
19	0.909309	6.764741	0.558091	0.351218	0.473532	0.435777
20	0.909309	6.413523	0.529116	0.380193	0.448947	0.460362
21	0.909309	6.033330	0.497750	0.411559	0.422333	0.486976
22	0.909309	5.621771	0.463796	0.445513	0.393524	0.515785
23	0.909309	5.176258	0.427041	0.482268	0.362338	0.546971
24	0.909309	4.693990	0.387254	0.522055	0.328579	0.580730
25	0.909309	4.171935	0.344185	0.565124	0.292035	0.617274
26	0.909309	3.606810	0.297562	0.611747	0.252477	0.656832
27	0.909309	2.995063	0.247093	0.662216	0.209654	0.699655
28	0.909309	2.332847	0.192460	0.716849	0.163299	0.746010
29	0.909309	1.615998	0.133320	0.775989	0.113120	0.796189
30	0.909309	0.840008	0.069301	0.840008	0.058801	0.850508
				10.000000	14.661201	12.618072

last voor de overheid	14.661
last voor de IM	12.618
totale last	27.279

BESTAAND SYSTEEM - OFF. GESUBSIDIEERD ONDERWIJS

basisbedrag	10 miljoen
subsidie	60 %
lening met tussenkomst	40 %
rentevoet	8.25 %
Looptijd	20 jaar
tussenkomst tot.	1.25 %
annuïteit	0.415017494

Jaar	annuïteit	uitstaand kapitaal	intrest	aflossing kapitaal	tussenkomst	last IM
1	0.415017	4.000000	0.330000	0.085017	0.280000	0.135017
2	0.415017	3.914983	0.322986	0.092031	0.274049	0.140969
3	0.415017	3.822951	0.315393	0.099624	0.267607	0.147411
4	0.415017	3.723327	0.307174	0.107843	0.260633	0.154385
5	0.415017	3.615484	0.298277	0.116740	0.253084	0.161934
6	0.415017	3.498744	0.288646	0.126371	0.244912	0.170105
7	0.415017	3.372373	0.278221	0.136797	0.236066	0.178951
8	0.415017	3.235576	0.266935	0.148082	0.226490	0.188527
9	0.415017	3.087494	0.254718	0.160299	0.216125	0.198893
10	0.415017	2.927194	0.241494	0.173524	0.204904	0.210114
11	0.415017	2.753670	0.227178	0.187840	0.192757	0.222261
12	0.415017	2.565831	0.211681	0.203336	0.179608	0.235409
13	0.415017	2.362494	0.194906	0.220112	0.165375	0.249643
14	0.415017	2.142383	0.176747	0.238271	0.149967	0.265051
15	0.415017	1.904112	0.157089	0.257928	0.133288	0.281730
16	0.415017	1.646183	0.135810	0.279207	0.115233	0.299785
17	0.415017	1.366976	0.112776	0.302242	0.095688	0.319329
18	0.415017	1.064734	0.087841	0.327177	0.074531	0.340486
19	0.415017	0.737557	0.060848	0.354169	0.051629	0.363389
20	0.415017	0.383388	0.031630	0.383388	0.026837	0.388180
				4.000000	3.648782	4.651568

Last voor overheid	
dotatie	6.000
tussenkomst	3.649
totaal	9.649
Last voor de IM	4.652
Totale kost	14.300

DECREET — 60 %	
basisbedrag	10
subsidie	60 %
rentevoet	8.25 % .
looptijd	20 jaar
annuïteit	0.415017 gedurende 20 jaar
last voor de overheid	6.000
last voor de IM	8.300
totale kost	14.300
DECREET — 70 %	
basisbedrag	10
subsidie	70 %
rentevoet	8.25 %
looptijd	20 jaar
annuïteit	0.311263 gedurende 20 jaar
last voor de overheid	7.000
last voor de IM	6.225
totale kost	13.225

BIJLAGE II

Onderstaand vindt U als verduidelijking van de in artikel 6 gebruikte begrippen, de begripsomschrijvingen opgemaakt door de Commissie van deskundigen.

(bron : Nationaal Waarborgfonds Schoolgebouwen — mei 1989)

1. Moderniseringswerken

Deze werken hebben tot doel de oppervlakte voor onderwijsinrichtingen, internaten en PMS-centra te vermeerderen of aan te passen zonder uitbreiding van de bestaande gebouwen.

- hetzij door affectatie van ongebruikte oppervlakten ;
- hetzij door bestemmingswijziging van bestaande oppervlakten ;
- hetzij door restauratie van gebouwen met historische of onbetwistbare architecturale waarde ;

Deze werken brengen de volledige geschiktmaking of een volledige verbouwing van de gebouwen met zich mee, soms met inbegrip van hun structuren.

De financiële weerslag ervan is omvangrijk.

2. Geschiktmakingswerken

Deze werken hebben tot doel :

- bestaande situaties aan te passen aan de evoluerende pedagogische noden, en dit slechts in gedeelten van gebouwen ;
- de functionaliteit en het rendement van de installaties en de uitrusting te verbeteren, alsook het comfort en de hygiëne van de lokalen (maatregelen met het oog op energiebesparing, water- en winddichting, akoestische isolatie).
- de veiligheid van gebruikers en derden te verzekeren in overeenstemming met de bestaande reglementering inzake hygiëne, veiligheid en brandbeveiliging ;
- het behoud van de waarde van het patrimonium door het voorkomen of het herstellen van sleet en de veroudering (eigenaarsonderhoud).

Rekening houden met het feit

- dat de normen in termen van nieuwbouwwerken uitgewerkt werden ;
- de verplichting gebouwen te onderhouden die niet vatbaar zijn voor desaffectatie.

3. Eigenaarsonderhoud

— Moeten als onderhoudswerken beschouwd worden periodieke herstellingen van geringe omvang die dienen tot instandhouding van de eigendom : het herstellen van deuren, vensters, vloeren, het bijpleisteren van muren, het herstellen van trappen, het vervangen van versleten onderdelen van de centrale verwarming, het herschilderen van gevels, deuren en ramen, het herstellen van een venster, het vervangen van dakpannen, enz.. . De Gebouwenfondsen van het Rijk kunnen zich niet onttrekken aan de verplichting tot eigenaarsonderhoud gezien dit vermeld is in artikel 19 § 1 van de wet van 29 mei 1959.

— Op een bepaald moment, kunnen onderhoudswerken echter niet meer beschouwd worden als eigenaarsonderhoud. Welke zorg de eigenaar aan zijn eigendom ook moge besteden, er komt een ogenblik waarop hij de vernieuwing moet overwegen hetzij als gevolg van een normale slijtage, hetzij als gevolg van niet voorziene omstandigheden (bijv. storm), hetzij als gevolg van de noodzakelijkheid een betere oplossing te vinden (bijv. een stookketel waarvan een element niet meer in de handel is, een dak dat men beslist te isoleren, enz. . .) .

Elke inrichtende macht heeft dus de verplichting een installatie te vervangen of een deel van het gebouw (ramen, dak) te vernieuwen wanneer deze dermate vervallen, verouderd of technisch achterhaald zijn (bijv. om besparingsredenen) dat het niet mogelijk is deze nog, in de echte zin van het woord, het herstellen.

Het noodzakelijk werk is een geschiktmaking die zeker, helemaal wettelijk, de tussenkomst van het Fonds voor Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen en het Nationaal Waarborgfonds rechtvaardigt.

4. Uitbreidingswerken

Zijn werken waardoor de nuttige oppervlakte van het schoolgebouw vergroot wordt.

5. Eerste uitrusting

De eerste uitrusting wordt aangebracht in functie van de bereikte **schoolbevolkingsnormen** op het ogenblik van het afleveren van de nieuwe gebouwen en **gebouwen**uitbreidingen. Verdere uitrustingsuitbreiding **alnaar** de uitbouw van de afdelingen en de school alsook de vervangingsuitrustingen, komen uitsluitend ten laste van de school.

Komen in aanmerking voor een tussenkomst van de Fondsen, de elementen van eerste uitrusting die

- onontbeerlijk voor het gebruik van de lokalen of de infrastructuur zijn d.w.z. die de gebruiker toelaten onmiddellijk de lokalen of de infrastructuur functioneel te gebruiken mits de nodige werkmiddelen ter beschikking te stellen ;

- en die ingebouwd of vastverbonden zijn aan het gebouw o.m. door leidingen voor :

- aanvoer van gas, water, electriciteit, geperste lucht, hydraulische fluïda ;
- afvoer van gas, water en koelvloeistoffen ;
- en slechts door gereedschap kunnen ontkoppeld worden ;

hierin zijn de werktuigen niet begrepen.

- de vaste schoolborden in de leslokalen ;

- en bovendien onroerend zijn wegens hun aard of door hun bestemming.

Dit geldt o.m. voor

- de keukenuitrusting, inbegrepen de afzuiginstallaties, maar met uitsluiting van kookgerei en allerlei losse kleine machines en gerief ;

- afzuiginstallaties in werkplaatsen (bv. lassen en houtbewerking) ;

- de uitrusting van de laboratoria (fysika, chemie, biologie, enz.. .) ;

- de spanningsbronnen in de laboratoria zwak- en sterkstroom, inbegrepen hun interconnecties en de nodige schakelborden ;

- de uitrusting van de auditoria zoals zitbanken met aangebouwde schrijftafels, ingebouwde verlichtingsinstallaties en klasversterking.

BIJLAGE III

Diensten van de Eerste Minister
Gemeenschappelijk Comité voor alle Overheidsdiensten
1000 Brussel

Protocol nr. 1 van de onderhandelingen die gevoerd werden in de schoot van het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten op woensdag, donderdag en vrijdag 10, 11 en 12 mei 1989

over

Ontwerp-decreet betreffende het onderwijs — Vlaamse Gemeenschap

De leden van de overheidsdelegatie en de vertegenwoordigers van de drie representatieve vakorganisaties hebben een unaniem akkoord bereikt betreffende :

Ontwerp-decreet betreffende het onderwijs — Vlaamse Gemeenschap mits,

— in de Memorie van toelichting bij het decreet een definitie op te nemen van het begrip „uren/leerkracht”, waarin wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse Executieve tot vastlegging van het aantal uren/leerkracht voor dit niveau ;

— in het laatste lid van § 2 van de artikelen 20 en 22 telkens een bepaling op te nemen die bij tewerkstelling in een ander ambt een gelijkwaardigheid garandeert met de taken verbonden aan het ambt van lid van de inspectiedienst waarin het personeelslid vastbenoemd was bij de inwerkingtreding van het betrokken artikel ;

— in artikel 23 de bepaling luidens welke ingeval van terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen een bepaalde winstgevende activiteit mag worden uitgeoefend, te versoepelen (analogie met de reglementering inzake cumulatie van een rustpensioen met een beroepsactiviteit, evenwel beperkt tot een beroepsactiviteit buiten het onderwijs met volledig leerplan ; voor de beroepsactiviteit in het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan beperkt tot de opdracht uitgeoefend de dag vóór de terbeschikkingstelling) ;

— artikel 30 te vervangen door de tijdens de vergadering van 10 mei 1989 rondgedeelde tekst, nl.

„§ 1 Onverminderd artikel 184 van het koninklijk besluit van 27 juli 1979 tot vaststelling van het statuut van de leden van het technisch personeel van de Rijks-PMS-centra geniet het tot de stage toegelaten en vastbenoemd technisch personeel dat, bij toepassing van art. 11, § 1, ter beschikking wordt gesteld wegens ontstentenis van betrekking gedurende een periode van 3 jaar een wachtgeld dat, of een wachtweddetoelage die op ieder ogenblik gelijk is aan de wedde of de weddetoelage die hij had genoten indien hij in de administratieve stand dienstactiviteit was gebleven en behoudt hij desgevallend zijn aanspraak op een benoeming in een selectie- of in een bevorderingsambt.

§ 2. Het technisch personeelslid dat gereffecteerd wordt en zodoende opnieuw titularis wordt van een betrekking of dat vastbenoemd wordt in een selectie- of bevorderingsambt verliest het voordeel bepaald in § 1.

§ 3. In afwachting van zijn reffectatie of wedertewerkstelling blijft het personeelslid ter beschikking van zijn inrichtende macht, die hem taken mag toevertrouwen volgens de modaliteiten bepaald door de Vlaamse Executieve.”

— artikel 65 te vervangen door de tijdens de vergadering van 10 mei 1989 rondgedeelde tekst, nl.

„§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder een instelling voor hoger onderwijs van het lange type een bepaald percentage van het aantal studiebegeleidingseenheden waarop zij voor een bepaald academiejaar recht heeft, mag omzetten in een krediet waarop zij in dat academiejaar een beroep kan doen voor het aanstellen van voordrachtgevers.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder een instelling voor hoger onderwijs van het korte type een bepaald percentage van het aantal lestijden waarop zij voor een bepaald academiejaar of schooljaar recht heeft, mag omzetten in een krediet waarop zij in dat academiejaar of schooljaar een beroep kan doen voor het aanstellen van voordrachtgevers.

§ 3. De Vlaamse Executieve zal het begrip voordrachtgever, bedoeld in de vorige paragrafen, omschrijven. Zij bepaalt tevens het in deze paragrafen bedoeld percentage, dat in het hoger onderwijs met volledig leerplan niet hoger mag zijn dan 10 procent.”

- in artikel 74, § 9, het woord „of” te vervangen door het woord „evenals” ;
- in artikel 78, § 2, laatste lid, de Nationale Arbeidsraad te vervangen door de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen ;
- in artikel 79, § 3, 3° de bevoegdheid van de erkenningscommissie uit te breiden tot de controle op de naleving van de toepassing van de 25 % — beleidsprioriteitenregel (art. 74, § 9).

Verder verklaart het bevoegd lid, afgevaardigde van de Gemeenschapsminister van onderwijs, dat :

- de laureaten van de examens voor inspecteur en de brevethouders kantonnaal inspecteur voorrang zullen genieten voor de toegang tot de overkoepelende inspectie voor het onderwijs georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap ;
- de voorwaarden voor de toegang tot de betrekkingen van deze inspectie zullen vastgesteld worden door de Vlaamse Executieve ;
- de Vlaamse Executieve de modaliteiten, met inbegrip van het toegelaten percentage, zal vastleggen ter uitvoering van artikel 65 dat de mogelijkheid biedt in het hoger onderwijs van het lange en van het korte type voordrachtgevers aan te stellen.

Bovendien deelt het bevoegde lid, afgevaardigde van de Gemeenschapsminister van Onderwijs, mede dat :

- het opschrift van hoofdstuk IV „Arbeidsherverdelende maatregelen” vervangen wordt door „Statutaire bepalingen” ;
- in dit hoofdstuk bepalingen (3 artikelen) worden opgenomen om de benoeming van een beperkt aantal leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel in het Gemeenschapsonderwijs mogelijk te maken ;
- een einde wordt gemaakt aan de anomalie in het onderwijs voor sociale promotie waarbij een vóór de toepassing van de programmatieregelen bestaande afdeling, plots een verdubbeling krijgt van de op haar van toepassing zijnde rationalisatienormen ten gevolge van een nieuwe oprichting, omvorming of herstructurering van eenzelfde afdeling van hetzelfde net binnen een straal van 10 kilometer (nieuw eerste artikel van hoofdstuk IX).

Tenslotte wordt door de overheidsdelegatie met betrekking tot artikel 41 van het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs, gepreciseerd dat de autonome instellingen die in dit artikel geïnviseerd zijn, niet de thans bestaande instellingen zijn, maar de instellingen die zullen worden opgericht of nieuw zullen ontstaan.

De afvaardiging van de overheid
De Voorzitter

Wilfried MARTENS
Eerste Minister

De Gemeenschapsminister van onderwijs — Vlaamse Gemeenschap

Daniël COENS

De vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties

Voor de Algemene Centrale van de Openbare diensten

Voor de Federatie van de Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten

Voor het Vrij Syndicaat van het Openbaar Ambt

BIJLAGE IV

VERSLAG OVERLEG INRICHTENDE MACHTEN

- woensdag 17.05.1989
- aanwezig : de vertegenwoordigers van ARGO, CONO, CVPO, NSKO, VBSG.
- overheidsdelegatie (OD), onder voorzitterschap van de Kabinetschef van de Gemeenschapsminister van onderwijs.

* * *

HOOFDSTUK I

wijziging van de wet van 29 mei 1959
tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving

Artikel 1

ARGO : vraag tot opnemen van bepaling die de Executieve moet toelaten afwijkingen te verlenen op de rationalisatie en programmatiebepalingen in alle niveau's.

OD : geen mandaat om dit nu te doen, wel wordt toegezegd dat het thans bestaande koninklijk besluit van 14 maart 1960 zal geactualiseerd worden.

M.b.t. dit artikel vragen de vertegenwoordigers van het gesubsidieerd officieel onderwijs dat het gesubsidieerd officieel onderwijs eveneens zou worden aanvaard als vrije-keuze school ; luidens de OD moet deze discussie evenwel worden gesitueerd in de algemene bespreking die in de nabije toekomst moet plaats hebben over het karakter van het onderwijs, diplomacriterium, enz.. .

ARGO : m.b.t. 7°

- niet beperken tot „binnen niveau” ;
- een verplichting, geen modaliteit ;
- schrappen laatste zin m.b.t. de crisissituatie.

OD :

— m.b.t. le opmerking werd de beperking tot niveau opgenomen om redenen van administratieve aard. Een optelling van al de niveaus zou de controle op de toepassing, en de toepassing zelf quasi onmogelijk maken ;

— m.b.t. de 2de opmerking meent de OD dat het volstaat de mogelijkheid te voorzien, en geen verplichtingen op te leggen ;

- m.b.t. de 3e opmerking wordt de tekst aangepast teneinde conform te zijn met deze opmerking.

ARGO : m.b.t. 9° : criteria vastleggen om aanspraak te kunnen maken op deze extra middelen.

NSKO : dezelfde criteria moeten gelden voor de onderwijsinstellingen van de verschillende netten.

OD : is geen voorstander tot toevoegen criteria, de Executieve moet autonoom, met dezelfde, evenwel niet formeel vooraf vastgelegde criteria, dossier per dossier kunnen beoordelen. Alvast moet een eerste evaluatie worden gemaakt van het komende schooljaar.

De tekst blijft ongewijzigd.

Artikel 2

ARGO : m.b.t. 2° toevoegen lokale scholenraden en raden van bestuur, teneinde conform te zijn aan het bijzonder decreet ARGO.

Volgens de OD is dit nu reeds voorzien in het bijzonder decreet en is er geen probleem. De tekst kan behouden blijven.

Artikel 4

ARGO vraagt opname in de tekst van schoolpactprincipe m.b.t. paritaire vertegenwoordiging ; de OD meent hierop nu niet te kunnen ingaan en meent dat deze discussie moet worden uitgesteld tot het ogenblik van de bespreking van het besluit dat uitvoering moet verlenen aan dit artikel.

Artikel 5

ARGO wijst op de mogelijkheid op fundamenteel verschil in de statuten ten gevolge van voorgestelde tekst. De OD meent dat dit gevaar niet reëel is en verwijst hiervoor naar de commentaar bij dit artikel.

Artikel 6

- artikel 22bis, § 3 wordt geschrapt : is overbodig ;
- artikel 22bis, § 1, 1° : woord „jaarlijks” schrappen ;
- de vertegenwoordigers van het gesubsidieerd officieel onderwijs wijzen op de achteruitgang van hun net in vergelijking met het vorig systeem :

Basisonderwijs : 18 % meer te betalen uit eigen middelen van de totale aflossing van de bouwkosten ;

Secundair onderwijs : plus 36,9 %.

OD : weerlegt deze opmerking :

— probleem was dat het jaarlijks volume te beperkt was en slechts enkelen van het geboden voordeel konden genieten — thans zullen er meer begunstigden zijn ; daarenboven wordt i.v.m. vorig jaar het voorziene budget verdubbeld ;

— door nieuw systeem : spoedige behandeling doordat de twee systemen (FPGS en NWF) herleid worden tot één systeem.

OD : meent dat het feit dat er meer kredieten worden voorzien voor de ARGO in vergelijking met het aantal leerlingen te wijten is aan de voor één jaar in een overgangsfase aanvaarde lasten, inzonderheid werking en wedde.

OD : de onderwijsinstellingen die reeds een principiële akkoord bekomen hebben in het vorig systeem blijven betoelaagd overeenkomstig de vroegere regeling : desnoods wordt hiervoor de tekst aangepast.

Artikel 7

ARGO : vraag om artikel 24, § 3 uit te breiden naar alle onderwijsniveaus ;

OD : was oorspronkelijk voorzien doch is geschrapt tijdens politieke gesprekken.

Artikel 13

ARGO : vraagt om hiervan autonome bepaling te maken ;

OD : zal onderzocht worden ter gelegenheid van de aanpassing van de tekst op het advies van de Raad van State ;

Artikel 15

ARGO : vraagt dat in afwachting van uitvaardiging van het besluit van de Executieve, het oude stelsel blijft bestaan.

De OD gaat hierop — om technische redenen — niet in doch engageert zich om vóór 1 januari 1990 het bedoelde ontwerp uit te vaardigen.

HOOFDSTUK II

wijzigingen van de wet van 11 juli 1973 houdende
wijzigingen van de wet van 29 mei 1959

Artikel 17

ARGO vraagt voor haar net een even soepel systeem als voor de andere netten.

OD : voor volgend schooljaar geen fundamentele wijzigingen enkel technische aanpassingen. In het najaar komt een debat ten gronde over de fundamentele herziening, terbeschikkingstelling en reffectatie.

* * *

HOOFDSTUK VII

Secundair onderwijs

Artikel 43

ARGO : de normen voor de oprichting 7e specialisatiejaar beroepssecundair liggen te hoog, inzonderheid gelet op de prioriteit die door de Gemeenschapsminister van Onderwijs werd verleend aan het beroepssecundair onderwijs.

NSKO : treedt deze stelling bij en oordeelt dat geen norm moet worden voorzien voor deze 7e jaren.

OD : de optie werd genomen om niet mogelijk te maken dat er teveel programmaties zouden komen, gelet op de budgettaire motieven en wetende dat deze leerlingen 19 jaar zijn en zeer mobiel.

De optie hoge frequentie werd gedefinieerd in het koninklijk besluit van 30 maart 1982. Het is daarenboven duidelijk dat deze nieuwe norm een oprichtingsnorm is en niet geldt voor bestaande 7e jaren.

De OD zal de vraag — met gunstig advies — tot vermindering van de norm expliciet opnemen in haar nota aan de Vlaamse Executieve.

Artikel 44

Na discussie wordt aanvaard om in de tekst expliciet te vermelden dat de nieuwe norm enkel toepasselijk is voor nieuwe instellingen opgericht na 31 augustus 1989.

De inrichtende machten vragen schrapping van deze wijziging, waarop de OD vooralsnog niet kan ingaan. Wordt voorgesteld aan de Executieve.

Artikel 47

waarom normering : bedoeling de oprichting binnen de perken te houden. Quasi onmogelijk om een onderwijsvorm op te bouwen met deze norm, inzonderheid voor de ARGO.

OD : toezegging dat in nota die zal worden voorgelegd aan de Executieve dit probleem zal gesteld worden zonder voorafgaand engagement van de overheidsdelegatie.

Artikel 48

toevoeging 1° : „met volledig leerplan”

OD : akkoord

Artikel 49 en volgende

probleem BSD : school die voldoet aan rationalisatie en programmatie zou voldoende uren moeten hebben om een normaal onderwijsaanbod te geven.

OD : BSD slechts voor 1 jaar geregeld, vermits de algemene regeling ook slechts voor 1 jaar geldt.

- 1 % regel afzonderlijk bepalen voor BDS en andere scholen ;
- 0,25 % : rollend fonds ;
- volgend schooljaar fundamenteel gesprek over BSD ; met mogelijk een ander systeem van omvormen, oprichten ;

* * *

HOOFDSTUK VIII

Aanvullend secundair beroepsonderwijs

bijkomend vangnet voor afdeling, cfr. artikel 63

OD : biedt geen oplossing voor de gestelde problematiek : versoepeling is dermate dat er dan geen normen meer kunnen behouden blijven.

* * *

HOOFDSTUK IX

Onderwijs voor sociale promotie

Artikel 58

ARGO : advies procedure vrijheid van het net komt in het gedrang ;

OD : — keuze tussen volledige blokkering of de normen ; teveel aanvragen voor weinig toekomstgerichte afdelingen ; heeft te maken met het feit dat nooit een zinvol gesprek is geweest over de taak van het Onderwijs voor Sociale Promotie in relatie met andere opleidingen ; dit voorstel is een oplossing voor één jaar en laat een beperkte programmatie toe ;

voor volgend schooljaar : debat ten gronde met middenstand — VDAB ;

- geen toelating tot nieuwe vestigingsplaats ;

* * *

HOOFDSTUK X

Hoger onderwijs

Artikel 64

MTNS — weinig scholen : in het Gemeenschapsonderwijs werden zij quasi herleid tot nul.

Na afbouw in Gemeenschapsonderwijs thans beschermende maatregelen : tenminste toestand van 1984 opnieuw zou kunnen realiseren.

OD : kan hierop niet ingaan, en wijst erop dat deze bepaling moet beletten dat bijvoorbeeld de laatste afdeling kleding in het gemeenschapsonderwijs zou verdwijnen

Artikel 67

Nieuwe definitie, waarom ook geen uitbreiding naar de omkaderingsnorm.

OD : wordt nagezien.

* * *

HOOFDSTUK XII

Navorming

ARGO : 10 % verdeling : met welke parameters ? vraag minstens 20 % als vaste kost. De 10 % is absoluut te weinig.

O D : — uitgangspunt : geen percentage als vaste kost voorgesteld, als tegemoetkoming naar kleinere netten werd een voorafname van 10 % gedaan.

— voorstel : thans zo laten en later evalueren.
